

Úřední věstník

Evropské unie

C 166

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

7. června 2011

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I Usnesení, doporučení a stanoviska	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	89. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 31. března a 1. dubna 2011	
2011/C 166/01	Usnesení Výboru regionů na téma „Dopady přírodních katastrof v Japonsku a důsledky jaderné katastrofy: poučení pro Evropskou unii“	1
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	89. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 31. března a 1. dubna 2011	
2011/C 166/02	Stanovisko Výboru regionů na téma „Zpráva o občanství EU za rok 2010“	3
2011/C 166/03	Stanovisko Výboru regionů na téma „Přezkum rozpočtu EU“	9
2011/C 166/04	Stanovisko Výboru regionů na téma „Evropská platforma proti chudobě a sociálnímu vyloučení“	18

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 166/05	Stanovisko Výboru regionů na téma „Strategie pro Podunají“	23
2011/C 166/06	Stanovisko Výboru regionů na téma „Směry politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu v letech 2011–2020“	30
2011/C 166/07	Stanovisko Výboru regionů na téma „Pátá zpráva o soudržnosti“	35
2011/C 166/08	Stanovisko Výboru regionů na téma „Budoucnost evropského sociálního fondu po roce 2013“	45
2011/C 166/09	Stanovisko Výboru regionů na téma „Na cestě k aktu o jednotném trhu“	52

III Přípravné akty

Výbor regionů

89. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 31. března a 1. dubna 2011

2011/C 166/10	Stanovisko Výboru regionů na téma „Sezónní zaměstnání a převádění v rámci společností“	59
---------------	--	----

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

89. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 31. BŘEZNA A 1. DUBNA 2011

Usnesení Výboru regionů na téma „Dopady přírodních katastrof v Japonsku a důsledky jaderné katastrofy: poučení pro Evropskou unii“

(2011/C 166/01)

Výbor regionů a místní a regionální orgány v něm zastoupené

unii musí být obnovena diskuse o ústředních otázkách bezpečnosti, do níž budou zapojeny všechny úrovně veřejné správy;

1. by chtěly vyjádřit svoji soustrast a nejhlubší soucit a solidaritu s japonským lidem a všemi, koho zasáhlo zemětřesení a tsunami, havárie jaderné elektrárny a důsledky těchto událostí;

2. vyjadřují ochotu poskytnout pomoc lidem a místním a regionálním orgánům z postižených oblastí Japonska a vyzývají Evropskou komisi, aby nabídla a v případě nutnosti koordinovala patřičnou pomoc v souladu s potřebami a citlivostí japonského národa;

3. žádají japonské úřady, aby co nejtransparentněji zveřejňovaly aktuální informace o následcích jaderné katastrofy, která může mít vážný dopad v jiných částech světa; znovu potvrzují ochotu poskytnout pomoc a technické znalosti;

4. vyzývají své členy, aby projeвили solidaritu v rámci stávajících partnerství a dohod o spolupráci s japonskými místními a regionálními orgány a v praxi prováděli účinné projekty pomoci všude, kde to bude možné, a využili k tomu stávající kontakty;

5. zdůrazňují, že události v Japonsku nám připomínají důležitou přední úlohu místních a regionálních orgánů, pokud jde o přírodní a člověkem způsobené katastrofy, a že i v Evropské

6. zdůrazňují v této souvislosti zásady solidarity, spolupráce, koordinace a podpory související s předcházením katastrofám a reakcí na ně a podporují návrh systému civilní ochrany EU ⁽¹⁾, zejména plánované posílení monitorovacího a informačního střediska (MIC); připomínají závazek Evropské komise, že schopnost EU reagovat na katastrofy by měla být posílena prostřednictvím jednotek a sil, které dají členské státy k dispozici, a vyzývají Evropskou komisi, aby v rámci svých podpůrných pravomocí navrhla vhodná opatření za účelem zlepšení výměny nepostradatelných provozních informací nejen na celostátní, ale také na regionální a místní úrovni;

7. podporují iniciativu Evropské komise bezodkladně zahájit důkladnou revizi všech jaderných elektráren v EU, kterou provedou nezávislí odborníci podle přísných společných bezpečnostních norem, a podnítit další rozvoj těchto společných norem nejen pro jadernou bezpečnost, ale i pro zvládání nouzových situací a civilní ochranu; jsou přesvědčeni, že tyto revize by měly být povinné, a proto litují toho, že se Evropská rada tímto návrhem na svém březnovém zasedání neřídila;

⁽¹⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci, KOM(2010) 600 v konečném znění.

8. naléhají proto na členské státy, aby se dohodly na společných kritériích a okamžitě zahájení komplexního posouzení rizik a bezpečnosti („zátěžových testů“) u existujících i budoucích elektráren, včetně jejich dopadu na sousední členské státy a regiony; zdůrazňují, že do tohoto procesu musí být zapojeny také země mimo EU, v nichž existují jaderné elektrárny nebo se jejich výstavba plánuje, a že je nutné učinit nezbytná opatření k dalšímu zlepšení stávajících přeshraničních informačních mechanismů o otázkách souvisejících s bezpečností jaderných elektráren a konkrétního přeshraničního rozměru krizového řízení a pomoci při katastrofách; zdůrazňují, že tyto „zátěžové testy“ by měly být zahrnuty do budoucích jednání o přistoupení a že by se mělo optimalizovat zapojení sousedních zemí nebo regionů do procesu schvalování jaderných zařízení; v neposlední řadě požadují, aby každá jaderná elektrárna, která v tomto zátěžovém testu neobstojí, byla uzavřena;

9. požadují, aby byl okamžitě přezkoumán stav provádění směrnice Rady 2009/71/Euratom ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení, a provedeny případné opravy;

9. a) vyzývají Evropskou komisi, aby předložila návrhy odpovídajících požadavků na pojištění jaderných elektráren, tak aby byly řádně pojištěny proti finančním rizikům nehody reaktoru, jež by mohla vést k úniku radioaktivního materiálu do okolního prostředí;

10. souhlasí s vysokými standardy bezpečnosti nastíněnými v návrhu směrnice Rady o nakládání s jaderným odpadem 2010/0306 (NLE), aby se zajistilo bezpečné uložení vysoce radioaktivního odpadu a vyhořelého jaderného paliva, a žádají také o zapojení příslušných místních a regionálních orgánů;

11. deklarují ochotu přezkoumat v úzké spolupráci s příslušnými národními a evropskými orgány oblasti ležící v okruhu jejich odpovědnosti (například ve spojitosti se schvalovacími postupy, plány reakce na naléhavé případy atd.) a v případě potřeby je aktualizovat na základě poučení z japonské katastrofy a nejnovějších vědeckých poznatků;

12. vyzývají Evropskou komisi, aby zvýšila finanční podporu spolupráce se třetími zeměmi v oblasti předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám a přípravy na ně;

13. žádá, aby byla ještě usilovněji prosazována opatření potřebná k dosažení úspor energie, výrazného zvýšení energetické účinnosti a přeměně dodávek energie v Evropské unii na energii z bezpečných, udržitelných a cenově dostupných obnovitelných zdrojů; zejména se zavazují k provádění tzv. „třetí průmyslové revoluce“ či demokratizace výroby energie, jež zajistí, že výroba, skladování a distribuce energie bude v budoucnu decentralizována, čímž poskytne energetickou bezpečnost a zajistí hospodářství založené na energii z obnovitelných zdrojů a umožní občanům a místním a regionálním orgánům přímý vliv; zavazují se k podpoře nezbytných změn v infrastruktuře v zájmu vytvoření otevřených a inteligentních rozvodných sítí a vyzývají Evropskou komisi, aby co nejdříve dala dohromady místní a regionální orgány a příslušné zainteresované strany, a nastartovala tak transformaci výroby energie v Evropě;

14. žádají všechny poskytovatele jaderné energie o otevření a poctivou komunikační politiku a požadují vytvoření účinných partnerství mezi těmito poskytovateli, členskými státy a místními a regionálními orgány;

14. a) doporučují, aby se zejména v obnovitelné energetice více decentralizovala výroba energie a její distribuce, neboť to posílí výrobu na místní a regionální úrovni, zkrátí přepravní trasy mezi výrobci a spotřebiteli, sníží závislost na velkých celosvětových energetických společnostech, zvýší decentralizovanou tvorbu bohatství a především zvýší bezpečnost dodávek energie v případě katastrof; vyzývají Evropskou komisi, aby zejména v rámci strategie Evropa 2020 více podporovala místní a regionální orgány v jejich dosavadním značném úsilí v oblasti obnovitelných zdrojů energie i úsilí o dosažení značné energetické soběstačnosti;

15. po zvážení cílů v oblasti změny klimatu a skutečnosti, že 30 % elektřiny vyrobené v EU v současnosti pochází z jádra, se domnívají, že je zapotřebí realisticky zvážit budoucí energetický mix EU; žádají proto Evropskou komisi, aby prosazovala obnovitelné a účinnější formy energie a jako cíl zachovala potřebu posílit energetickou nezávislost Evropy a postupně snížit závislost na jaderné energii;

16. pověřují předsedkyni VR, aby předala toto usnesení předsedovi Evropské rady, maďarskému předsednictví EU, Evropské komisi, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a příslušným japonským úřadům.

V Bruselu dne 1. dubna 2011

*předsedkyně
Výboru regionů*
Mercedes BRESSO

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

89. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 31. BŘEZNA A 1. DUBNA 2011

Stanovisko Výboru regionů na téma „Zpráva o občanství EU za rok 2010“

(2011/C 166/02)

VÝBOR REGIONŮ

- si je vědom toho, že evropské občanství, kromě toho, že představuje prvek umožňující různým národním identitám společný život v Evropské unii bez ohledu na způsoby získávání státního občanství a zapojuje občany do procesu evropské integrace, přispívá k lepšímu budování evropské demokracie;
- se vyslovuje ve prospěch všech iniciativ umožňujících širší zapojení občanů do demokratického procesu Unie, a to i prostřednictvím postupů přímé a participativní demokracie a přispěním k překonání demokratického deficitu EU;
- zdůrazňuje, že je nezbytné posílit uvědomění občanů o jejich statusu občanů Evropské unie, o jejich právech a povinnostech a jejich významu v každodenním životě;
- domnívá se, že ustanovení o občanství Unie je třeba chápat v souladu se zásadou, že rozhodnutí mají být přijímána co nejotevřenějším způsobem a co nejbližší občanům;
- je si vědom toho, že regionální a místní orgány mají nejlepší postavení k tomu, aby podporovaly lepší porozumění občanství Evropské unie a zviditelňovaly občanství EU i jeho konkrétní přínosy pro jednotlivce;
- zdůrazňuje, že místní a regionální orgány již dlouho úspěšně zkoumají iniciativy, ve kterých prosazují a zpřístupňují občanství;
- zdůrazňuje, že jsou potřebná opatření, která zaručí školení a vzdělávání k občanství, překonání různých překážek, asymetrií a mezer v oblasti informací a osvojení vědomého a svobodného vykonávání vlastních práv a povinností;
- zdůrazňuje, že všechny úrovně správy jsou povinny pomáhat vytvářet „kulturu práv“.

Zpravodaj pan Roberto PELLA (IT/ELS), radní města Valdengo

Odkaz Zpráva o občanství EU za rok 2010 – Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU
KOM(2010) 603 v konečném znění

1. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Kontext: evropské občanství po přijetí Lisabonské smlouvy

1. oceňuje Zprávu o pokroku na cestě ke skutečnému občanství EU v letech 2007–2010 ⁽¹⁾, která popisuje vývoj, k němuž došlo v uvedeném období v oblasti občanství, a která provází Zprávu o občanství EU za rok 2010 – Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU;

2. sdílí přístup zprávy, která chce identifikovat hlavní překážky, se kterými se občané ještě setkávají v různých souvislostech v každodenním životě, když mají vykonávat svá práva spojená s občanstvím Evropské unie, tak aby mohly být tyto překážky určeny a odstraněny a evropští občané mohli užívat plnou měrou svých práv; podporuje záměr Komise posílit konkrétním a účinným způsobem „evropské občanství“;

3. oceňuje sdělení Na cestě k Aktu o jednotném trhu – pro vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství ⁽²⁾, jež provází zprávu o občanství a zaměřuje se na odstranění překážek, s nimiž se setkávají evropští občané, chtějí-li jakožto hospodářské subjekty (podnikatelé, spotřebitelé nebo zaměstnanci) vykonávat na jednotném trhu práva, jež jim světuje jeho *acquis*;

4. připomíná, že zásadním a vysoce symbolickým krokem v budování evropské identity a evropské demokracie bylo zavedení „evropského občanství“ Maastrichtskou smlouvou; toto občanství náleží všem občanům členských států Evropské unie a s přijetím Amsterdamské smlouvy se považuje za doplněk státní příslušnosti;

5. zdůrazňuje, že nová právní úprava zavedená Lisabonskou smlouvou znamená posílení evropského občanství, jež se považuje za doplňující (nikoliv jen doplněk) občanství, které nenahrazuje občanství členského státu;

6. je si vědom toho, že evropské občanství, kromě toho, že představuje prvek umožňující různým národním identitám společný život v Evropské unii bez ohledu na způsoby získávání státního občanství a zapojuje občany do procesu evropské integrace, přispívá k lepšímu budování evropské demokracie, jak uznává Smlouva o evropské unii, která zahrnuje evropské

občanství mezi demokratické zásady spolu se zásadou rovnosti evropských občanů;

7. zdůrazňuje, že podle Smlouvy o fungování evropské unie mají občané Unie práva a povinnosti stanovené Smlouvami, k nimž je třeba připojit základní práva uznaná Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, k níž se Unie hodlala přihlásit přijetím Lisabonské smlouvy, a rovněž práva a svobody uznané v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež díky Lisabonské smlouvě získala stejnou právní sílu jako Smlouvy;

8. zdůrazňuje, že práva vyzdvížená ve zprávě o občanství EU jsou jednak právy náležejícími výlučně občanům Unie, jednak základními právy, která náleží i státním příslušníkům třetích zemí;

9. je si vědom, že občanství Unie představuje nyní základní status jednotlivce, politického subjektu procesu evropské integrace, a umožňuje všem, aby se jim dostalo stejného zacházení bez ohledu na státní příslušnost;

10. je si vědom, že vědomí a šíření evropského občanství představuje základní a strategický faktor, především v zemích, které se staly členy Unie v nedávných letech, a v zemích, které o vstup do Unie žádají;

11. připomíná, že Smlouva o Evropské unii vyžaduje od států, které se chtějí stát členy Unie, i od členských států EU, aby uznávaly a podporovaly hodnoty, na kterých se Unie zakládá, tedy respektování lidské důstojnosti, svobodu, demokracii, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin, hodnoty společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřipustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů;

12. zdůrazňuje, že již v doporučení Výboru ministrů Rady Evropy členským státům ze dne 16. října 2002 se uvádí, že „výchovu k demokratickému občanství je třeba vnímat jako množinu zahrnující jakékoliv formální i neformální vzdělávací aktivity, včetně těch v rodině, které jedinci umožňují jednat po celý život jako aktivní a odpovědný občan, který respektuje práva ostatních“;

⁽¹⁾ KOM(2010) 602 v konečném znění.

⁽²⁾ KOM(2010) 608 v konečném znění.

13. připomíná, že ve sdělení ze září 2005 „Společný program pro integraci“ Komise v návrhu rámce pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii vyzývá členské státy, aby „zdůrazňovaly význam výchovy k občanství při zavádění programů a dalších aktivit pro nově příchozí státní příslušníky třetích zemí s tím, že se zajistí, aby přistěhovalci rozuměli společným evropským a národním hodnotám, respektovali je a měli z nich prospěch“;

14. zdůrazňuje, že od počátku diskuse o budoucnosti Evropy se VR vyslovoval ve prospěch všech iniciativ umožňujících širší zapojení občanů do demokratického procesu Unie, iniciativ, které se mohly stát součástí postupů přímé a participativní demokracie a podstatným způsobem přispět k překonání demokratického deficitu EU. Vítá zejména pokrok, kterého bylo v tomto ohledu dosaženo díky Lisabonské smlouvě;

15. připomíná, že ve stanovisku Nové formy správy věcí veřejných: Evropa, rámec pro občanskou iniciativu, vyzval Výbor regionů Evropskou unii, aby své vlastní politiky a rozhodovací struktury zaměřila na demokratičnost a transparentnost, tak aby se staly ideálním rámcem pro účast a iniciativy občanů na evropské úrovni; dále požadoval zavedení mechanismů využívajících interaktivní politický dialog a zavádějících princip participativní demokracie;

16. zdůrazňuje, že v rámci politických priorit stanovených na období let 2010–2012 upozorňoval, že konsolidace politické úlohy VR předpokládá uznání prioritní povahy provedení ustanovení Lisabonské smlouvy vztahujících se k regionům nebo obsahujících územní složku jako je tomu v případě občanské iniciativy. Vítá přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě, v němž nalezly uplatnění mnohé z požadavků vznesených Výborem regionů (CdR 167/2010 fin);

17. zdůrazňuje, že je nutné, aby evropští občané překonali překážky volného pohybu a mohli plně užívat svých práv v rámci Smluv, nezávisle na tom, kde se rozhodli žít a kde pořídili zboží a služby;

18. upozorňuje, že v členských státech nadále přetrvává odtrženost použitelných právních norem od každodenní zkušenosti občanů, především v přeshraničních situacích;

19. poukazuje na to, že podstatné problémy nastávají v průběhu provedení evropské právní úpravy jednotlivými členskými státy a přizpůsobení národního právního uspořádání nové legislativě;

20. zdůrazňuje, že je nezbytné posílit uvědomění občanů o jejich statusu občanů Evropské unie, o jejich právech a významu těchto práv v každodenním životě;

21. domnívá se, že zvláštní pozornost se musí věnovat přistěhovalcům, kteří mají v úmyslu získat občanství některého členského státu a stát se tímto způsobem také „evropskými občany“;

Role regionálních a místních orgánů

22. domnívá se, že obecná ustanovení o občanství Unie uvedená ve Smlouvě o Evropské unii v části obsahující ustanovení o demokratických zásadách je třeba chápat v souladu se zásadou, že rozhodnutí mají být přijímána co nejotevřenějším způsobem a co nejblíže občanům, podle modelu demokracie blízké občanům, jejíž efektivní realizace probíhá především cestou plného a efektivního zapojení regionálních a místních orgánů, tedy „orgánů nejbližších občanům“;

23. poznamenává, že zpráva Komise nevěnuje dostatečnou pozornost přínosu, kterým by mohly regionální a místní orgány zvýšit efektivnost a kvalitu evropského občanství;

24. je si vědom toho, že regionální a místní orgány mají vzhledem k blízkosti k občanům nejlepší postavení k tomu, aby podporovaly lepší porozumění občanství Evropské unie, zviditelňovaly občanství EU i jeho konkrétní přínosy pro jednotlivce, a to včetně poukazování na reálné účinky politik Unie v životě občanů;

25. je si vědom toho, že regionální a místní orgány sehrají klíčovou úlohu v participativním procesu, který zavede přístup skutečně se opírající o základnu společnosti a umožní občanům podstatně se podílet na definování politik EU, jež poskytují jejich právům skutečné účinky;

26. domnívá se, že místní a regionální orgány mohou evropským institucím umožnit komunikaci především s těmi skupinami, které často vykazují sníženou úroveň participace, jako jsou například mladí lidé a přistěhovalci;

27. zastává mínění, že místní a regionální orgány jsou nositeli odpovědnosti za zvládání problémů souvisejících s pohybem a pobytem evropských občanů a také s jejich přijetím;

28. zastává mínění, že zpráva sice označuje překážky které brání vykonávání práv evropského občanství, ale nevěnuje patřičnou pozornost předběžným podmínkám, které jsou nutné k tomu, aby mohla být efektivní jakákoliv podoba občanství a překonány zeměpisné, kulturní, jazykové, informační a technologické překážky, jež brání uvědomělému a svobodnému vykonávání vlastních práv a povinností;

29. upozorňuje, že zpráva o občanství za rok 2010 nevěnuje dostatečnou pozornost nástrojům občanské uvědomělosti, které představují nové cesty působení demokracie a občanství;

30. zdůrazňuje, že zpráva nebere dostatečně v úvahu nutnost přistoupit na místní a regionální úrovni k opatřením zjednodušujícím administrativu s cílem účinně uplatňovat práva evropského občanství;

31. připomíná, že v novém multikulturním kontextu se občanství již neprojevuje pouze v oblasti ochrany identity a příslušnosti, ale jako prvek integrace a sociálního začlenění;

32. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány již dlouho úspěšně zkoumají iniciativy, ve kterých prosazují a zpřístupňují občanství, mimo jiné s využitím postupů participativní a rozhodovací demokracie;

33. s ohledem na statistiky vypovídající o tom, že většina občanů EU nezná význam práv, které jim poskytuje evropské občanství, zejména svobody pohybu a pobytu, a není si jich ani vědoma, připomíná, že místní a regionální orgány pro svou blízkost k občanům představují přirozené cesty (nástroje) podpory šíření informací určených občanům Unie v této záležitosti;

34. zastává mínění, že místní politické instituce, které představují v pravém slova smyslu vyjádření „evropského“ elektorátu, a jsou tedy prvotními autentickými orgány evropské správy, představují vhodnou cestu informování občanů EU o otázkách jejich volebních práv;

35. zdůrazňuje přínos, který mohou nabídnout sítě měst a družební vztahy mezi obcemi v podpoře a šíření povědomí o tematické občanství jako nástroje občanského životního postoje a integrace, především ve vztahu k novým členským státům;

36. ztotožňuje se s úmyslem Komise posílit právo občanů EU na získání pomoci ve třetích zemích ze strany diplomatických a konzulárních úřadů všech členských států; navrhuje legislativní opatření v roce 2011 a zlepšení informovanosti občanů; vyzdvihuje úlohu, již mohou regionální a místní orgány hrát při šíření informací o tomto právu v územním měřítku, a vyzývá Komisi, aby s Výborem regionů konzultovala vypracování návrhů v této záležitosti;

Prioritní cíle místních a regionálních orgánů

Podmínky skutečného občanství

37. zdůrazňuje, že jsou potřebná opatření, která zaručí školení a vzdělávání k občanství, překonání kulturních, jazykových a technologických překážek, osvojení vědomého a svobodného vykonávání vlastních práv a povinností, překonání asymetrií a mezer v oblasti informací;

Aktivní občanství

38. zastává mínění, že posílení evropského občanství může čerpat sílu z upevnění aktivní účasti občanů na dění v místních společenstvích, a zvláště účasti mladých lidí, kteří mají v evropském prostoru větší mobilitu;

39. doporučuje Evropské komisi, aby rovněž kladla důraz na aspekty související s občanstvím Unie v rámci nástroje předvstupní pomoci (NPP), aby byli budoucí občané EU informováni a znali svá práva a povinnosti;

40. zdůrazňuje, že dobrovolnictví má značný význam při podpoře aktivní účasti a občanství a je třeba podporovat dobrovolné akce;

Sociální občanství

41. zastává mínění, že je nutné na evropské úrovni posilovat iniciativy ve prospěch sociálního občanství, protože přístup k sociálním právům se spojuje s hledisky a požadavky, jež mohou nabývat diskriminační povahy, což odporuje zásadám rovnosti a rovného zacházení vyjádřeným v unijním právu; to se týká nejen občanů jiných členských států Evropské unie, kteří využili svobody pohybu, ale i občanů třetích zemí, kteří jsou rovněž chráněni právem Evropské unie;

42. žádá Komisi, aby v opatřeních, která hodlá přijmout k umožnění přístupu k přeshraničním zdravotnickým službám a k zahájení pilotních projektů poskytnutí zabezpečeného online přístupu k některým zdravotním údajům evropských občanů, upravila zapojení místních a regionálních orgánů, jež jsou občanům nejbližší;

43. žádá, aby místní a regionální orgány byly zapojeny do opatření, jež Komise hodlá přijmout ke zlepšení informačních služeb občanům tím, že vyvine nový systém elektronické výměny dat umožňující odstranění zpoždění a obtíží při výměně informací v oblasti sociálního zabezpečení;

Právní občanství

44. žádá, aby místní a regionální orgány byly zapojeny do nových činností, jež usnadní svobodu pohybu občanů EU a členů jejich rodin pocházejících z třetích zemí a zahrnou nediskriminaci, šíření osvědčených postupů a znalost právních předpisů EU cestou širšího informování občanů EU o otázkách jejich práv na svobodu pohybu;

45. uznává, že rozdíly vzniklé provedením směrnice 2004/38/ES by mohly způsobit problémy při účinném výkonu základních práv občanů;

Politické občanství

46. zastává mínění, že právo na naprostou svobodu pohybu a aktivní politická účast občanů tvoří základní aspekty občanství Unie;

47. podporuje úsilí, jež má umožnit občanům pocházejícím ze třetích zemí a legálně sídlících na území Unie, aby se v závislosti na délce pobytu účastnili politického života ve své obci. Právo státních příslušníků třetích zemí na účast na politickém životě je rovněž zakotveno v Evropské úmluvě o účasti cizinců ve veřejném životě na místní úrovni;

48. vyzývá Komisi, aby podnikla konkrétní akce zaměřené na podporu efektivního vykonávání práva přiznaného evropskému občanu, jež mu zaručuje možnost účasti v komunálních volbách v tom členském státě, ve kterém sídlí, a ve volbách evropských;

49. zdůrazňuje, že je nezbytné zaručit v členských státech občanům Unie plný přístup k informacím, což je předpokladem pro jejich aktivní politickou účast;

Administrativní občanství

50. zdůrazňuje, že je nezbytné přistoupit na místní a regionální úrovni k opatřením zjednodušujícím administrativu, aby se práva evropského občanství, zejména svoboda pohybu, mohla efektivně využívat, a také je nezbytné odstranit veškeré odrazující postupy či jiné stávající formy diskriminace, které vedou k rozdílnému zacházení s občany EU, zvláště co se týče zaručování práva na pobyt, vedoucím k identifikaci problémů, aby pro ně místní a regionální orgány mohly nalézt vhodná řešení;

51. zdůrazňuje, že pro usnadnění výkonu práv na svobodu pohybu a svobodu pohybu občanů je nutné zlepšit výměnu elektronických dat mezi veřejnými správami působícími v členských státech i jejich poskytování občanům;

52. zdůrazňuje, že je nutné podniknout opatření zjednodušující administrativu především v oblasti přeshraniční spolupráce, kde se občané setkávají při výkonu svých práv s největšími obtížemi;

53. připomíná možnost podpořit různé formy územní spolupráce pro zavedení projektů a opatření zaměřených na efektivní výkon práv evropského občanství, které by mohly přispět k odstranění překážek a administrativní a byrokratické zátěže, mimo jiné šířením četných osvědčených postupů v oblasti přeshraničních služeb, např. v oblasti zdravotnictví a vícejazyčnosti;

54. považuje za nezbytné co nejdříve posílit a zlepšit administrativní spolupráci a výměnu informací o osvědčených postu-

pech mezi příslušnými orgány, aby bylo možné zaručit svobodný výkon práv a povinností evropského občanství;

Kultura občanství

55. znovu připomíná, že všechny úrovně správy jsou povinny pomáhat vytvářet „kulturu práv“, a to zvyšováním povědomí občanů o jejich právech a povinnostech;

56. zdůrazňuje význam společné akce na podporu občanských práv a povinností, která by musela být nedílnou součástí informační a komunikační politiky Evropské komise;

57. zavazuje se podporovat v roce 2011 místní a regionální orgány v rámci evropského roku dobrovolnictví, aby k němu odpovídajícím způsobem a hodnotně přispěly; široký prostor přitom poskytnete iniciativám založeným na konceptu aktivního občanství;

58. podporuje záměr Evropské komise stanovit rok 2013 Evropským rokem občanů. Mezi akce, které by mohla uspořádat v zájmu většího úspěchu této iniciativy, bude počítat i možnost začlenit toto téma do organizování Open Days;

59. připomíná, že místní a regionální orgány představují správní úrovně, kde je vhodný prostor pro iniciativy zaměřené na „vzdělávání k evropskému občanství“ pro děti ve školním věku i dospělé, především pro ty, kdo mají v úmyslu získat občanství některého členského státu;

60. považuje za nutné podporovat akce v oblasti informování a vzdělávání přistěhovalců, kteří mají v úmyslu získat občanství některého členského státu a stát se tímto způsobem také „evropskými občany“;

61. považuje za nutné podnikat opatření v oblasti „vzdělávání k evropskému občanství“ pracovníků ve veřejné správě na úrovni evropské, státní, místní a regionální;

62. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily zahrnutí evropského občanství do vzdělávacích a výukových programů a podnikly kroky v oblasti vzdělávání k občanství pro dospělé, mimo jiné prostřednictvím médií a IKT;

63. zdůrazňuje význam akce „hlavní město kultury“ pro podporu evropské identity a občanství;

64. vyzývá Komisi, aby šířila a podporovala aktivity a projekty zaměřené na uvědomění a posílení evropského občanství mezi občany zemí, jež se staly členy Unie v nedávných letech, a zemí, jež chtějí do Unie vstoupit, zejména s využitím spolupráce s jejich územními samosprávami;

65. vyzývá Komisi, aby podnikla kroky k odstranění přetrvávajících administrativních, legislativních, informačních, motivačních a jazykových překážek v oblasti mobility za vzděláním a aby identifikovala strategie k jejich překonání v zájmu mezinárodní mobility mládeže, a to se zapojením veřejných institucí a občanské společnosti, podniků a jiných zúčastněných subjektů;

66. v návaznosti na zájem projevovaný Evropskou komisí zvaží vytvoření flexibilní a neformální platformy pro usnadnění

spolupráce Evropské komise, Výboru regionů a národních sdružení územních samospráv s cílem umožnit a podpořit diskusi o evropském občanství, identifikovat případy a obtíže, s nimiž se místní a regionální orgány setkávají při provádění práv evropského občanství, a podpořit tak výměnu zkušeností a osvědčených postupů a zároveň aktivní uskutečňování evropského občanství. Vyzývá Evropskou komisi, aby zvažila možnost věnovat této činnosti odpovídající podporu v rámci studie o proveditelnosti.

V Bruselu dne 31. března 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Přezkum rozpočtu EU“

(2011/C 166/03)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná, že EU musí mít důvěryhodný rozpočet přesahující 1 % HND EU, aby splnila velké evropské cíle na základě specifických potřeb různých územních celků a dostála novým pravomocím na základě Lisabonské smlouvy;
- plně souhlasí s významem strategie Evropa 2020, ale zdůrazňuje, že prostor, který ji bude přiznán, nesmí vést k omezení ostatních cílů stanovených ve Smlouvách, zejména sociální, hospodářské a územní soudržnosti;
- vyjadřuje potěšení nad tím, že Evropská komise přijala jeho návrh prodloužit víceletý finanční rámec na 10 let se skutečnou revizí v polovině období (5+5). Přezkum v polovině období musí omezit objem financí, které je možné přidělit různým prioritám, aby se zajistilo, že program zůstane skutečným desetiletým programem, a nestanou se z něj dva pětileté programy;
- domnívá se, že je třeba na straně jedné zaručit pružnost rozpočtu, aby bylo možné změnit zaměření strategie v polovině období díky „rezervě pro revizi“ a na straně druhé čelit neočekávaným a výjimečným událostem díky „rezervě pro zajištění flexibility a evropského zájmu“, a to ve snaze dosáhnout nejvyšší účinnosti evropských výdajů;
- rozhodně nesouhlasí s návrhem, že by porušování paktu o stabilitě a růstu ze strany členských států mělo vést k zastavení financování v rámci politiky soudržnosti a společné zemědělské nebo rybářské politiky, protože regionálním orgánům nelze přičítat odpovědnost za neschopnost národních institucí splnit makroekonomická kritéria či správně provádět právní předpisy EU;
- vítá, že Komise i do budoucna považuje politiku soudržnosti v celé Unii za nezbytnou a schvaluje návrh společného strategického rámce, který by zastřešoval strukturální fondy a ostatní fondy pro územní rozvoj. Je tedy toho názoru, že možná struktura rozpočtových položek by v první řadě měla umožnit identifikovat v rámci jedné hlavy všechny fondy, které se vztahují ke společnému strategickému rámci;
- domnívá se, že stávající strukturu rozpočtu by bylo vhodné opustit, a doporučuje, aby nová struktura umožnila zdůraznit dělbu úkolů v rámci přístupu víceúrovňové správy, a nevidí žádný důvod pro omezení rozpočtových okruhů na tři velké;
- považuje za zásadní, aby bylo možné začít vydávat dluhopisy pro projekty (EU-project bonds), a je přesvědčen, že z dlouhodobého hlediska by se zvyšování existujících vlastních zdrojů nebo zavádění nových vlastních zdrojů mělo zaměřit na náhradu příspěvků členských států do rozpočtu EU.

Zpravodajové	paní Mercedes BRESSO (IT/SES), členka za region Piemonte pan Ramón Luis VALCÁRCEL SISO (ES/ELS), předseda vlády autonomní oblasti Murcie
Odkaz	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a parlamentům členských států – <i>Přezkum rozpočtu EU</i> KOM(2010) 700 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Úvod

1. vítá sdělení Komise o přezkumu rozpočtu EU, neboť představuje celkovou vizi reformy, jež se týká výdajů a příjmů a usiluje o docílení skutečné změny;

2. má v úmyslu pokračovat v zaujatých postojích a návrzích formulovaných ve stanovisku, které přijal v dubnu 2008 ⁽¹⁾, a snažit se o jejich prohloubení; připomíná, že:

— EU musí mít důvěryhodný rozpočet přesahující 1 % HND EU, aby splnila velké evropské cíle na základě specifických potřeb různých územních celků a dostála novým pravomocím na základě Lisabonské smlouvy;

— rozpočet EU musí být schopen reagovat na nové výzvy a musí nadále sledovat své cíle: dosáhnout integrace a soudržnosti a prokázat tím solidaritu svého působení;

— vzhledem k omezeným veřejným finančním prostředkům členských států je nezbytné jednak provést reformu systému zdrojů rozpočtu EU, jednak stanovit priority a soustředit se na oblasti, kde zásah Unie samotné či komplementárně k ostatním úrovním správy přináší vyšší přidanou hodnotu;

— využití všech potenciálních možností víceúrovňové správy musí být hlavním prvkem strategie reformy evropského rozpočtu a že koncepce, plánování, spolufinancování a provádění evropských politik mohou výrazně získat z přínosu místních a regionálních samospráv;

Zásady rozpočtu EU

3. domnívá se, že léta zkušeností s prováděním evropského rozpočtu a zejména uskutečňováním politiky soudržnosti ukázala, že regiony a místní správy, protože jsou občanům nejbližší, určují potřeby evropských území a jednají v této oblasti nejpříměji. Právě proto zdůrazňuje Evropská unie při každé příležitosti význam procesu víceúrovňové správy pro zajištění efektivnějšího vynakládání prostředků z evropského rozpočtu, neboť ji považuje za účinný nástroj, který by mohl být při dodržení zásady subsidiarity použit pro všechny evropské politiky;

4. lituje, že – co se týče celkových veřejných výdajů v EU – navzdory finančnímu příspěvku a rostoucí aktivní účasti regionálních a místních orgánů není víceúrovňová správa konečným příjemcům jasná; žádáme tedy Komisi, aby bez odkladu informovala všechny zainteresované subjekty o současném stavu veřejných financí v Evropské unii a přijala takovou strukturu rozpočtu, která by lépe odpovídala víceúrovňové správě;

5. sdílí názor Komise, že „by váha výdajů měla odrážet základní politické priority EU“. Vyvozuje z toho, že pojmy „hospodářská, sociální a územní soudržnost“, ale především i slučitelnost rozpočtu s horizontální sociální doložkou, musí mít velice vysokou prioritu;

6. navrhuje, aby rychlé zahájení nadcházejících programů bylo usnadněno určitou kontinuitou základních pravidel fungování a co možná největší anticipací všech legislativních a regulačních zásahů, to vše za účelem zjednodušení;

a) Přidaná hodnota

7. domnívá se, že je nezbytné a vhodné, aby přispěl k debatě o každoročních unijních interinstitucionálních rozpočtových postupech a realizaci, aby to bylo v souladu se zásadou řádné správy vycházející z diskusí na různých úrovních; tento příspěvek by mohl vyjadřovat názory místních a regionálních orgánů na rozpočtové linie, jichž jsou hlavními příjemci;

⁽¹⁾ CdR 16/2008 fin.

8. domnívá se, že koncept přidané hodnoty se vztahuje k pákovému efektu nebo násobnému účinku, jaký má provádění evropského rozpočtu v celé Evropské unii, a domnívá se tedy, že tento pojem nelze chápat čistě v účetním významu, v němž se zohledňují pouze veřejné finance. Zohledňovat by se měla rovněž přidaná hodnota rozpočtu EU pro soukromé hospodářské subjekty a pro spotřebitele, ale i přidaná hodnota výdajů Unie pro správu věcí veřejných. Kromě toho se domnívá, že se přidaná hodnota rozpočtu EU musí posuzovat na základě nového modelu růstu, v jehož rámci se růst měří za pomoci ukazatelů, které doplňují HDP a lépe odrážejí úroveň rozvoje jednotlivých regionů;

9. bere na vědomí závazek Komise předložit aktualizovanou analýzu nákladů neexistence evropské úrovně, nicméně naléhá, aby tak učinila včas, a tato analýza tak mohla mít dopad na jednání o novém finančním rámci;

10. připomíná, že pákový efekt rozpočtu EU má hlavní význam pro mobilizaci zdrojů na strategické cíle EU stanovené ve Smlouvě, jako je politika soudržnosti, a také na evropské strategii, jako je strategie Evropa 2020, že je určující s ohledem na posílení institucionálních kapacit a že se provádí ve prospěch všech soukromých subjektů a veřejných orgánů, těch nejpokročilejších stejně jako těch nejopožděnějších v rámci jednotného trhu;

11. domnívá se, že o viditelnost zásahů EU, jež se týkají náročných nebo nehmotných investic (výzkum, sociální začlenění, odborná příprava...), je třeba usilovat na všech úrovních, od orgánu, který přijímá politické rozhodnutí, přes správce programu až po občana a konečného příjemce. Lze jí dosáhnout různými pružnými způsoby uzpůsobenými souvislostem, aby nedošlo k neúměrnému administrativnímu přetížení, a mělo by se vycházet z řady stávajících osvědčených postupů, opírajících se o možnosti každého regionu;

12. domnívá se stejně jako Komise, že EU „nabízí úspory z rozsahu a [...] dokáže zaplnit mezery, které zůstávají po rychlé tvorbě politiky na národní úrovni, a může se nejzřetelněji projevit při řešení přeshraničních problémů v takových oblastech, jako je infrastruktura, mobilita, územní soudržnost nebo výzkumná spolupráce v EU“;

13. trvá na tom, že je nutné vypracovat strategii dynamické a trvalé komunikace s návazností na místní úroveň o cílech a provádění evropského rozpočtu, a upozorňuje v této souvislosti, že je připraven se zapojit do zavádění decentralizovaného akčního plánu;

b) Solidarita

14. tvrdí, že solidarita mezi evropskými členskými státy, místními a regionálními orgány a občany představuje nejen

politický cíl, který jde ruku v ruce s evropskými hodnotami, ale rovněž prvek hospodářské účinnosti pro celou EU, a proto solidární kroky musí být méně chápány jako výdaje a více jako investice, jež umožní EU čelit dnešním i zítřejším úskalím;

Rozpočet pro budoucnost – výdaje

15. plně souhlasí s významem strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a stejně jako Komise zdůrazňuje, že k jejímu úspěchu je třeba „partnerství na všech úrovních: na úrovni EU, na úrovni států i na úrovni regionů“ a dále partnerství s místními samosprávami, avšak že význam přiznávaný strategii Evropa 2020 nesmí vést k omezení ostatních cílů stanovených ve Smlouvách, zejména sociální, hospodářské a územní soudržnosti;

16. očekává návrh víceletého finančního rámce, aby se podrobně vyjádřil k výdajům, avšak již nyní vznáší následující připomínky týkající se principu;

Výzkum, inovace a vzdělávání

17. zdůrazňuje, že současné rozpočtové prostředky EU na výzkum, které činí pouhých 4 % prostředků na veřejný výzkum v Evropě, jsou příliš nízké. Proto považuje za nezbytné zajistit, že se národní a regionální programy a evropský rámcový program pro výzkum budou lépe doplňovat, aby dosáhly úspor z rozsahu a plošného účinku;

18. nesouhlasí s tvrzením Evropské komise, že se Evropa „potýká s dosud nepoznanou paletou společenských výzev, s nimiž se lze vypořádat jen s pomocí velkých vědeckých a technologických novinek“, neboť tato úvaha podceňuje schopnost politických organizací, institucí a občanů reformovat naše společnosti, aniž by nutně museli použít vědecká či technologická řešení. Domnívá se však, že inovace přispívají k řešení nejvýznamnějších společenských výzev, které před námi stojí. Plně se proto shoduje s názorem Evropské rady ze 4. února 2011, že je nezbytné soudržným způsobem mobilizovat odborné znalosti a zdroje, které má Evropa k dispozici, a podporovat součinnost mezi EU a členskými státy s cílem zajistit, aby byly společensky přínosné inovace rychleji uváděny na trh. V této souvislosti upozorňuje na příležitosti, které by poskytl přezkum směrnic o veřejných zakázkách ve smyslu většího množství sociálních a ekologických inovací;

19. je toho názoru, že podpora inovace je určující pro transformaci evropské ekonomiky, a domnívá se, že stěžejní iniciativa Unie inovací musí v první řadě povzbuzovat členské státy při podpoře modernizace systémů vzdělávání a odborné

přípravu na všech úrovních, neboť pokrok daného území závisí především na rozvoji jeho lidského kapitálu. Proto oceňuje, že stěžejní iniciativa definuje v zásadě přijatelné politické východisko, definici pojmu inovace oprávněně chápe v širokém smyslu, zaměřuje se na velké výzvy naší společnosti a zohledňuje klíčové technologie. Podporuje též návrh Komise rozvíjet výzkumné a inovační kapacity v EU a formulovat strategie inteligentní regionální specializace, zejména pomocí programů technické podpory financovaných z EFRR. Dále připomíná, že tyto strategie musí být definovány společně se všemi zainteresovanými stranami, především s místními a regionálními podnikateli, aby se tak předešlo prosazování normativních modelů, jež neodpovídají realitě ani potenciálu místních a regionálních orgánů nebo mohou vést k administrativní a finanční zátěži;

20. vítá, že Komise v předloženém návrhu zohledňuje práci místních a regionálních orgánů a občanské společnosti a uznává je jako důležité aktéry. Domnívá se, že by to mělo být zohledněno v rozpočtu EU prostřednictvím dobře financovaného rámcového programu pro výzkum. Rozpočet EU by se měl použít k tomu, aby umožnil větší součinnost a vzájemné doplňování mezi evropským financováním výzkumu a inovací, a tak zajistil účinnost výdajů, včetně preference posílení výzkumných kapacit v chudších částech Evropy. Je také naléhavě potřeba zabývat se přesností a dostupností údajů o regionální účasti v rámcových programech a dalších unijních programech financování výzkumu a inovací, aby se tak místním a regionálním orgánům umožnilo srovnávat svoji výkonnost na úrovni EU a aby bylo možné přesně určovat strukturální slabé stránky výkonnosti;

21. domnívá se, že současné nové technologie, které těžily z financování výzkumu a vývoje a které lze využít, by měly být plně zužitkovány;

Infrastruktury budoucnosti

22. vidí v odstraňování přeshraničních omezení strategických mezinárodních tras dopravních, komunikačních a energetických sítí přidanou hodnotu s velkým společenským užitekem, jenž odpovídá novému počátku růstu EU. Budování kvalitativně hodnotné infrastruktury odpovídající potřebám a odstraňování kritických nedostatků by mělo probíhat zásadně s ohledem na hospodářskou konkurenceschopnost EU a na vyrovnaný a udržitelný rozvoj;

23. zdůrazňuje, že financování infrastruktur budoucnosti je nutné ze dvou stejně důležitých důvodů: zvýšení mobility a vnitřní soudržnosti v rámci EU a zvýšení konkurenceschopnosti Evropy vůči třetím zemím, jak Komise správně zdůrazňuje. Doporučuje postupovat logicky nejprve politickým výběrem infrastrukturních projektů a následně dohodou nad souvisejícími finančními nástroji a plány;

24. znovu opakuje svůj nesouhlas se zavedením jednotného fondu, který by především s využitím prostředků vyčleněných v rámci politiky soudržnosti sdružil všechny evropské finanční nástroje zaměřené na dopravní infrastruktury. Při tomto převodu fondů by totiž hrozilo nebezpečí, že tento proces skončí jako čistá ztráta prostředků vyčleněných na dopravní politiku, a navíc by mohla být ohrožena integrace dopravních projektů do územně zaměřených rozvojových strategií;

Energetika a klima

25. nepodporuje možnost vytvoření objemných, účelových fondů určených na investice do oblastí energetiky a klimatu. Prohlašuje, že by upřednostnil sestavení priorit a jejich významnější začlenění do všech příslušných oblastí politik, kde by řízení zahrnující všechny správní úrovně zabezpečilo účinnost a viditelnost evropského působení. Pro nadnárodní nebo přeshraniční projekty na výrobu čisté energie a energetickou účinnost v rámci cílů bezpečnosti zásobování energií a zmírňování změny klimatu je však možné využít zvláštní dluhopisy realizované EIB;

Společná zemědělská politika

26. uznává přidanou hodnotu jedné z plně společných politik EU a vítá vyhlídky na budoucí kontrolu výdajů tak, aby se tato politika více zaměřovala na cíl sociální a územní soudržnosti, včetně hlediska výroby, na zelený růst a větší součinnost s ostatními politikami EU;

27. znovu zdůrazňuje význam SZP při zachování struktury venkovských oblastí v Evropě, čímž přispívá k širšímu cíli sociální a územní soudržnosti; poukazuje také na hodnotu, kterou přispívá širší společnosti ve smyslu poskytování vysoce kvalitních potravin, péče o krajinu v EU a přispívání k úsilí o boj proti dopadům změny klimatu a o jejich zmírňování, a zdůrazňuje, že SZP může významně přispívat k uskutečňování cílů strategie Evropa 2020;

28. aby mohla SZP zvládat budoucí výzvy související s nerovnováhou mezi konkurenceschopnou evropskou produkcí vysoce kvalitních potravin a společenskými nároky na životní prostředí, klima, vodní hospodářství, biologickou rozmanitost a zachování vitálních venkovských oblastí, potřebuje účinný 1. a 2. pilíř. Uznává, že je zapotřebí dalších reforem SZP, včetně přiměřeně vybaveného rozpočtu, aby se umožnilo využití prostředků na jiné priority EU. Znovu však zdůrazňuje, že tyto reformy by měly být pozvolné a zaměřené na přechod ke spravedlivějšímu systému přidělování přímých plateb v EU a příspěvků v rámci druhého pilíře (rozvoje venkova) mezi členskými státy; klíčovými prioritami pro další fázi reforem by měly být zejména zjednodušování a účinnost;

Politika soudržnosti

29. blahopřeje Komisi k její analýze dopadu politiky soudržnosti na evropské hospodářství a k jejímu důkazu silných kumulativních účinků, jaké má na národní HDP, a domnívá se, že politika soudržnosti je jedním z nejúspěšnějších nástrojů solidární podpory slabších regionů a že přispívá také k vytváření růstu a prosperity v celé Evropě, zejména díky obchodní výměně a vývozu;

30. vítá, že Komise i do budoucna považuje politiku soudržnosti v celé Unii a tím ve všech regionech za nezbytnou pro podporu hospodářské, sociální a územní soudržnosti a harmonického rozvoje Unie jako celku prostřednictvím inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Připomíná však, že při návrhu budoucí politiky soudržnosti je třeba počítat se značnými investicemi do infrastruktury nejméně vyvinutých regionů. I v budoucnu by proto měla být značná část rozpočtu EU vynakládána na urychlování rozvoje v nejméně rozvinutých regionech a na odstranění překážek rozvoje;

31. schvaluje návrh společného strategického rámce, který by zastřešoval strukturální fondy a ostatní fondy pro územní rozvoj jako EZFRV a Evropský rybářský fond, a domnívá se, že podobné zjednodušení by v budoucnu mohlo být provedeno i u dalších fondů. Podporuje koncepci partnerských smluv pro rozvoj a investice, které přesně a z hlediska rozpočtu dokreslují územní pakty, jež Výbor prosazuje do národních programů reforem. Tyto smlouvy musí být vypracovány v partnerství s místními a regionálními orgány, a nikoliv jen mezi členskými státy a Komisí, jak je navrženo v páté zprávě o soudržnosti, v souladu se zásadami víceúrovňové správy. Podporuje myšlenku rozšířit řízení politiky soudržnosti na další politiky domnívá se, že zkušenost ukázala, že jde o nejúčinnější a nejvýkonnější metodu;

32. doufá, že bude územní rozměr, zejména venkovská, přímořská a nejvzdálenější poloha, náležitě zohledněn v rámci budoucí politiky soudržnosti a že programy rozvoje podporované z EFRR, ESF, Evropského rybářského fondu a EZFRV budou lépe sladěny a dosáhne se jejich větší synergie;

33. je toho názoru, že institucionální a finanční kapacita veřejného sektoru na státní, regionální a místní úrovni je rozhodující pro plnění cílů strategie Evropa 2020 a že politika soudržnosti musí nadále hrát zásadní úlohu při jejím posilování. Žádá též, aby bylo vyjasněno financování opatření navržených v rámci sedmi stěžejních iniciativ různých programů financování EU;

34. vítá záměr zvýšit viditelnost ESF a rozšířit pole jeho působnosti s tím, že se více zaměří na sociální začlenění.

Znovu vyjadřuje podporu uspořádání, kdy ESF zůstane součástí politiky soudržnosti. Zdůrazňuje, že pro zviditelnění ESF a zefektivnění jeho působení je potřeba přijmout integrovaný přístup k investicím do lidského kapitálu, infrastruktur, výzkumu, rozvoje a inovací;

35. jednoznačně vítá zaměření Komise na podporu nových podniků, především malých a středních, které budou hrát klíčovou roli při zvyšování evropské konkurenceschopnosti; požaduje proto viditelnější začleňování politik prospěšných malým a středním podnikům do celého rozpočtu EU, a to se zvláštním důrazem na podnikání žen;

36. je toho názoru, že je třeba zaručit vyšší účinnost výdajů, avšak nesouhlasí s myšlenkou výkonnostní prémie založené na cílech strategie Evropa 2020;

37. navrhuje dále, aby byl pro strukturální fondy zaveden ve všech regionech zvláštní mechanismus varování, jenž by vycházel ze stávajících vztahů, kdy Evropská komise poskytuje poradenství řídicím orgánům ohledně míry čerpání a potenciálního navrácení prostředků v případě, že míra čerpání a výsledky nedosahují určených cílových hodnot;

38. domnívá se rovněž, že do budoucna musí být částky určené každý rok tímto mechanismem, u nichž existuje riziko, že nebudou vyčerpány, vzhledem k problémům, s nimiž se potýkají regiony a správní orgány, navraceny do souhrnného rozpočtu a do „rezervy pro zajištění flexibility a evropského zájmu“, v první řadě proto, aby to členské státy odrazovalo od stávajících praktik, kdy si ponechávají podíl na spolufinancování projektů, aby jim následně byly navraceny nevyčerpané částky;

39. žádá, aby byl fond pro přizpůsobení se globalizaci začleněn do rozpočtu Unie, především v zájmu urychlení mobilizace zdrojů, ale také v zájmu účinného přispění k uskutečňování cílů strategie Evropa 2020, zabezpečení vyššího růstu zaměstnanosti a nižší nezaměstnanosti, opatření proti vyčleňování z trhu práce, zlepšování kvality, produktivity a přitažlivosti pracovních míst i v zájmu zvyšování sociální, hospodářské a územní soudržnosti;

Výsledky plnění rozpočtu**Nové způsoby financování**

40. je nakloněn možnostem evropské podpory jiného druhu, než jsou dotace, avšak za plného respektování zásady subsidiarity, případ od případu, podle druhu výdajů a hospodářské situace příjemců. Nástroje finančního inženýrství je třeba považovat spíše za hodnotný doplněk dotací než za jejich náhradu;

41. nicméně zdůrazňuje obezřetnost, s níž je třeba přistupovat k vymýšlení a zvyšování počtu nových finančních nástrojů. Domnívá se, že krize ukázala potřebu regulace na úrovni EU, jejíž absence v některých případech ohrozila finanční rovnováhu místních a regionálních veřejných rozpočtů. Trvá na tom, že je nutné mít možnost vykázat občanům účty a příliš se nevzdálit od reálné ekonomiky;

42. podporuje dále požadavek na vytvoření vztahu mezi evropským mechanismem finanční stabilizace (EFSF) a rozpočtem Evropské unie, aby se zajistilo, že EFSF nebude již po roce 2013 financován pouze na mezvládním základě z nevyužitých prostředků, ale zahrne v souladu s pravidly evropské solidarity rozpočtové mechanismy Unie stanovené Lisabonskou smlouvou;

43. upozorňuje na potřebu lépe vybavit regionální a místní orgány k tomu, aby dosahovaly výsledků, obzvláště vzhledem k zavedení nových mechanismů financování (EIB, PPP, evropské projektové dluhopisy – *project bonds*), jež vyžadují vysoké odborné znalosti;

44. vybízí Evropskou komisi, aby prozkoumala proveditelnost koncepce „občanských dluhopisů“ (místní fondy upsané občany ve prospěch místního rozvoje), kdy občané mohou investovat do rozvoje vlastních komunit a regionů a tyto investice se využívají k budování významné infrastruktury a energetickým projektům v průběhu let;

45. nicméně podporuje Komisi v ambici účinně vyvolat pákový efekt, jaký může představovat závazek místních a regionálních orgánů v souvislosti s politickými prioritami; zdůrazňuje násobný účinek místních a regionálních veřejných financí, a to i v souvislosti se soukromými partnery a stmelující úlohou, jakou může zastávat EU;

46. považuje za zásadní, aby bylo možné začít vydávat dluhopisy (*EU-project bonds*) pro financování rozsáhlých projektů, jejichž hospodářský dopad je střednědobého či dlouhodobého charakteru. Tento mechanismus by mohl zvýšit viditelnost zásahů EU, především však její efektivitu. Může dosáhnout výrazného pozitivního pákového efektu na dynamiku vnitřního trhu a přispět k posílení územní soudržnosti. Je jasnou součástí snahy EU dosáhnout racionálnějších výdajů a soustředit se na evropskou přidanou hodnotu;

47. vítá, že Komise zahájila veřejnou konzultaci týkající se projektových dluhopisů v rámci strategie Evropa 2020 pro financování projektů infrastruktury, a v této souvislosti se domnívá, že posílení územní soudržnosti musí být považováno za prioritu. Má však pochybnosti, zda by se použití evropských

projektových dluhopisů mělo nutně omezovat na transevropské projekty pouze technické infrastruktury, jelikož jiné projekty infrastruktury regionálního rozměru mohou představovat přidanou hodnotu na úrovni EU. Rovněž se domnívá, že by mělo být objasněno propojení projektových dluhopisů EU a evropské podpory a že je třeba přijmout opatření, aby mohly místní a regionální orgány získat přístup k novým finančním nástrojům;

48. vyzývá Evropskou komisi, aby provedla podrobnější analýzu navrhovaného vydávání eurobondů, jež by sdružily část veřejného dluhu, a umožnily tak všem zemím eurozóny přístup k půjčkám za úrokových sazeb blízkých těm nejnižším na trhu, omezily by spekulace proti státním půjčkám a zlepšily by kvalitu koordinace rozpočtové politiky;

49. domnívá se, že rozumný rozpočet představuje jakožto páka hospodářského, sociálního a územního rozvoje jednu z odpovědí na probíhající hospodářskou krizi;

Struktura výdajů

50. domnívá se, že stávající strukturu rozpočtu by bylo vhodné opustit, a doporučuje, aby nová struktura byla praktická, realistická, transparentní a snadno pochopitelná, aby umožnila zdůraznit dělbu úkolů v rámci přístupu víceúrovňové správy a aby byly výdajové položky stanoveny na základě konkrétního způsobu, jakým budou prováděny platby a jakým budou politiky vedeny. Nevidí žádný důvod pro omezení rozpočtových okruhů na tři velké (interní výdaje, externí výdaje a správní výdaje). Malý počet velkých okruhů se vyznačuje vysokým stupněm agregace, a tím odpovídající ztrátou informací. Velké okruhy by musely být rozděleny do srozumitelných podkategorií. To by nijak nepřispívalo k transparentnosti;

51. soudí, že navzdory úloze nepostradatelné hnací síly politické mobilizace ani tři kapitoly strategie Evropa 2020 (inteligence, udržitelnost, začlenění) ani jejich sedm stěžejních iniciativ nelze použít pro definování struktury rozpočtu. Vzhledem k tomu, že žádná ze tří kapitol by sama o sobě nemohla zahrnout některé politiky, např. politiku soudržnosti či SZP, by struktura navrhovaná Komisí vedla k nekonečnému dohadování v okamžiku přidělování prostředků z fondů a během provádění;

52. zejména se domnívá, že by bylo třeba dbát na to, aby se v budoucí struktuře rozpočtu explicitně odkazovalo na politiku soudržnosti a aby tato struktura současně zohledňovala posílení právního základu, pokud jde o soudržnost (hospodářskou, sociální a územní) v rámci Lisabonské smlouvy;

53. je tedy toho názoru, že možná struktura rozpočtových položek by v prvé řadě měla umožnit identifikovat v rámci jedné hlavy všechny fondy, které se vztahují ke společnému strategickému rámci (tedy EFRR, ESF, Fond soudržnosti, EZFRV a Evropský rybářský fond). Tato struktura by mohla vycházet z následujících návrhů:

- 1) politiky pro území (politika soudržnosti, SZP – 2. pilíř, společná rybářská politika, územní dopad změny klimatu a velké investice do infrastruktury, výzkum a inovace pro územní rovnováhu)
- 2) politiky pro udržitelnou budoucnost (SZP – 1. pilíř, změna klimatu, energetika, výzkum)
- 3) evropské občanství (mj. kultura, mládež, komunikace, prostor svobody, bezpečnosti a práva)
- 4) vnější činnost (mj. zahraniční politika, politika sousedství a rozvojová politika)
- 5) rezerva pro zajištění flexibility a evropského zájmu a rezerva pro revizi
- 6) administrativní výdaje;

Časové rozpětí finančního rámce

54. vyjadřuje potěšení nad tím, že Evropská komise přijala jeho návrh prodloužit víceletý finanční rámec na 10 let se skutečnou revizí v polovině období (5 + 5); tento návrh představuje možný kompromis mezi stabilitou, flexibilitou a demokratickým sledováním evropských veřejných výdajů parlamentem. Přezkum v polovině období musí omezit objem financí, které je možné přidělit různým prioritám, aby se zajistilo, že program zůstane skutečným desetiletým programem, a nestanou se z něj dva pětileté programy, což by bylo žádoucí méně než současné sedmileté programy;

55. zdůrazňuje, že investiční politika a rozvojová politika se stejně jako politika soudržnosti nemohou způsobit kratšímu období, než je 7 let. Takže prodloužení na 10 let poskytuje horizont a dostatečnou stabilitu, přičemž umožňuje konkrétním způsobem vyhovět požadavku flexibility v polovině období, která nyní rozpočtu EU chybí;

56. vzhledem k novým postupům a novým finančním nástrojům vzniklým na základě Lisabonské smlouvy se domnívá, že zevrubnou revizi by bylo možné provést díky mechanismu založenému na dvou úrovních:

— na první, nejobecnější rovině by bylo možné vytvořit „rezervu pro revizi“ ve výši 5 % z celkového evropského rozpočtu pro 5 posledních let programového období. O konkrétním přidělení této částky by se vyjednávalo v polovině období; výsledkem jednání by mohlo být potvrzení rozhodnutí přijatých na začátku období a shodné poměrné rozdělení mezi jednotlivé rozpočtové okruhy, kapitoly, členské státy atd., nebo nové rozdělení uzpůsobené vývoji evropských priorit a politickým, sociálním a ekonomickým souvislostem. Tak či onak, tato „rezerva pro revizi“ by vznikla vedle „rezervy pro zajištění flexibility a evropského zájmu“, o níž uvažuje Evropská komise v rámci nových mechanismů flexibility;

— na druhé rovině, v rámci okruhu věnovaného politice soudržnosti a ostatním politikám územního rozvoje zahrnutým do společného strategického rámce, by členské státy mohly být oprávněny ke změně plánu v souladu s regiony až do výše 25 % částek uvedených ve smlouvách o partnerství za účelem investic a rozvoje. Toto plánování by mohlo být uskutečněno v rámci různých dotčených fondů, tj. Fondu soudržnosti, EFRR, ESF, EZFRV a Evropského rybářského fondu;

Reakce na změnu okolností – flexibilita a převádění prostředků

57. domnívá se, že je třeba na straně jedné zaručit pružnost rozpočtu, aby bylo možné změnit zaměření strategie v polovině období díky „rezervě pro revizi“ a na straně druhé čelit neočekávaným a výjimečným událostem díky „rezervě pro zajištění flexibility a evropského zájmu“, a to ve snaze dosáhnout nejvyšší účinnosti evropských výdajů;

58. vítá návrhy Komise, nicméně zdůrazňuje, že flexibilita nesmí sloužit jakožto záminka k podhodnocení rozpočtových potřeb politik EU a že povinný podíl, jehož výši Komise navrhuje na 5 %, by měl zůstat pouze orientační, neboť míra pružnosti z definice závisí na ukazatelích, jež se proměňují v závislosti na politicko-hospodářských okolnostech;

59. zdůrazňuje, že „rezerva pro zajištění flexibility a evropského zájmu“ by v žádném případě neměla sloužit jako rezerva určená na ocenění nejlepších výkonů při absorpci finančních prostředků, ale k rychlejší reakci na nové potřeby či nepředvídané otřesy, podpoře nových priorit či šíření spolupráce a experimentování na evropské úrovni. Tato rezerva by neměla být předem vyčleněna na vybrané otázky, ale měla by se řídit explicitním rozhodnutím rozpočtového orgánu. Mohla by odměňovat špičkovost některých rozpočtových položek posuzovanou podle dopadu a výsledků;

60. dále se domnívá, že pružnost musí v otázce nevyužitých prostředků z evropského rozpočtu umožnit jejich přerozdělení podle objektivního kritéria špičkovosti ve věci správy a nesmí v žádném případě sloužit k jiným účelům;

61. domnívá se, že možnost přerozdělení, která umožňuje přesun mezi rozpočtovými okruhy pro daný rok, jak ji navrhuje Komise, je nezbytná, protože stávající systém se projevil jako málo pružný. Je třeba prozkoumat možnosti zjednodušení takových přesunů ve víceletém finančním rámci při zajištění plného respektování zásady řádného finančního řízení a rozpočtové disciplíny;

62. velmi vítá návrh na poskytnutí možnosti převádět nevyužité rezervy z jednoho roku do druhého, aby se tak zabránilo jejich automatickému navrácení členskými státy, a svobodu zahrnout předem nebo zpětně výdaje v rámci víceletého rozpočtu pro daný okruh;

63. připomíná potřebu flexibility na všech úrovních současně s tím, že se regionálním a místním orgánům poskytne manévrovací prostor pro přerozdělení prostředků, přehodnocení priorit či výdajů, pokud to bude třeba;

Účinnost

64. vítá požadavek Komise posílit účinnost správy rozpočtu EU vzhledem k tomu, že větší účinnost správy výdajů zlepšuje výsledky, a vybízí Komisi, aby tak učinila co nejdříve;

65. naléhavě podněcuje regionální a místní orgány, aby posílily své technické kompetence a dovednosti jednotlivců, a zároveň se domnívá, že je třeba zjednodušit projekty financované z prostředků EU, zejména administrativní zátěž a byrokracii. V souvislosti s hospodářskou krizí, jež vyústila v podstatné škrtky ve veřejných rozpočtech, a v zájmu zachování účinného využívání rozpočtu EU zdůrazňuje potřebu zajištění odpovídající úrovně financování, aby bylo regionálním a místním orgánům řádně umožněno účastnit se významných projektů financovaných ze strukturálních fondů;

66. taktéž souhlasí s návrhem soustředit výdaje na konkrétní priority, přičemž méně rozvinutým regionům by měla být ponechána možnost, aby si většinu priorit určovaly samy; proto navrhuje přespříliš nerozšiřovat paletu cílů, mimo jiné vzhledem k tomu, že postupná rozšíření EU zvýšila rozdíly uvnitř Unie;

67. podotýká, že účinnost provádění evropského rozpočtu, a tedy výdajů vyžaduje koordinaci, koherenci a spolupráci, jak různých správních úrovní, tak mezi fondy; proto se zdá rozporné vrátit se – jak již bylo učiněno – k plánování programů s jediným fondem, což vyžaduje vypracování nových mechanismů pro koordinování různých fondů mezi sebou, aby se zamezilo křížení a dublování, neboť jsou to právě subjekty čerpající z fondů, kdo naráží na obtíže, které mohou vzniknout z důvodu chybějící koordinace, jež má zásadní význam pro zlepšení účinnosti správy;

Evropský rozpočet a hospodářská správa Unie

68. opakuje své varování před možností navázat přidělování prostředků ze strukturálních fondů na dodržování Paktu o stabilitě a růstu členskými státy a je pln vážných obav, pokud jde o navrhované podmínky, které by se vztahovaly na místní a regionální úroveň a byly by v rozporu se zásadami řádné správy a odpovědnosti na všech úrovních;

69. rozhodně nesouhlasí s návrhem, že by porušování paktu o stabilitě a růstu ze strany členských států mělo vést k zastavení financování v rámci politiky soudržnosti a společné zemědělské nebo rybářské politiky, protože regionálním orgánům nelze přičítat odpovědnost za neschopnost národních institucí splnit makroekonomická kritéria či správně provádět právní předpisy EU a hrozí, že takový krok by mohl nejcitelněji zasáhnout regiony, jejichž rozvoj se opožďuje a které potřebují společně financované programy, aby mohly bojovat se svými strukturálními slabiny;

70. žádá o zapojení místních a regionálních orgánů do rané fáze rozboru situace a hledání řešení, což by bylo silnějším podnětem;

71. prohlašuje, že je připraven pracovat s ostatními institucemi na zavedení skutečného systému podmíněnosti vyplácení prostředků a současně usilovat o zjednodušení čistě formálních kontrolních postupů;

72. vyzývá k celkovému přezkumu finančního nařízení EU, aby se finanční pravidla snáze implementovala a prosazovala, což by podnítilo více potenciálních zájemců o dotace EU, aby předkládali nabídky;

Reforma financování

73. opakuje, že nový systém financování rozpočtu EU musí být založen na transparentnosti a nových vlastních zdrojích a musí vyloučit jakýkoli typ finančních oprav a výjimek;

74. domnívá se, že vyjednávání o evropském rozpočtu pouze z hlediska čistého příspěvku členských států odporuje filosofii vzniku Evropské unie a cílům strategie Evropa 2020. Je zde nebezpečí, že takový přístup povede k požadavkům na zpětné převádění politik na národní úroveň, s čímž VR rozhodně nesouhlasí;

75. vítá koncepci Komise pro stanovení mechanismu financování na základě vlastních zdrojů. Poznamenává, že dopady každé z nich na úroveň územních celků nejsou shodné a že některých navržených způsobů se již v několika členských státech regionální a místní orgány chopily;

76. pečlivě vyhodnotí dopad každé z nich z hlediska územních celků, s obzvláštním zaměřením na ty, které nejvíce souvisejí s tématem udržitelného růstu, pokud ovšem takto získané zdroje budou následně přímo nasměrovány do projektů, jejichž cílem na daném území je podpořit energetickou účinnost, chránit životní prostředí, předcházet rizikům či zasahovat v případě rozsáhlých katastrof;

77. je přesvědčen, že z dlouhodobého hlediska by se zvyšování existujících vlastních zdrojů nebo zavádění nových vlastních zdrojů mělo zaměřit na náhradu příspěvků členských států do rozpočtu EU. Zdůrazňuje, že:

— předtím, než dojde k případné dohodě o nových vlastních zdrojích, musí být provedeno důkladné posouzení dopadu a proveditelnosti;

— případný nový zdroj prostředků musí být stabilním zdrojem příjmu a nesmí podléhat nepředvídatelným změnám;

78. trvá na tom, že využití těchto finančních zdrojů musí být podpořeno pružnějšími administrativními postupy.

V Bruselu dne 31. března 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Evropská platforma proti chudobě a sociálnímu vyloučení“

(2011/C 166/04)

VÝBOR REGIONŮ

- uznává, že pravomoci při uskutečňování opatření v této oblasti spočívají primárně na členských státech a na místních a regionálních orgánech, i když Komise je může podporovat za pomoci finančních prostředků EU a usnadnění vzájemné výměny osvědčených postupů, sdílení znalostí a správného posuzování sociálního dopadu politik EU;
- vítá zmínky o řešení dětské chudoby jako o prioritě stěžejní iniciativy, lituje však omezeného závazku na tomto poli i úzkého pohledu na dětskou chudobu a nevidí žádný důvod odkládat přijetí doporučení týkající se dětské chudoby v roce 2011;
- vyzývá Komisi, aby poskytla jednoznačnou podporu pokračování a prohlubování práce na sociální otevřené metodě koordinace, a prozkoumala, jak mohou být místní a regionální zainteresované strany účinněji zapojeny do tohoto procesu;
- navrhuje Komisi, aby pro členské státy připravila pokyny na úrovni EU, zajišťující účinnou účast místních a regionálních orgánů a dalších zainteresovaných stran na přípravě národních akčních plánů; konstatuje, že územní pakty jsou potenciálně nepokročilejším a nekomplexnějším mechanismem pro zapojení místních a regionálních orgánů do tohoto procesu;
- staví se za to, aby se zaměření Evropského sociálního fondu rozšířilo ze zaměstnatelnosti a kvantity pracovních míst na boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, za předpokladu, že integrovaná politika zaměstnanosti jako klíčový prvek úspěšného boje proti chudobě zůstane hlavní prioritou v rámci Evropského sociálního fondu;
- konstatuje, že respondenti průzkumu Výboru regionů v naprosté většině podporují, aby boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě byl povinnou prioritou v rámci budoucích regionálních programů politiky soudržnosti EU.

Zpravodajka Christine CHAPMAN (UK/SES), poslankyně Velšského národního shromáždění

Odkaz Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení: evropský rámec pro sociální a územní soudržnost*

KOM(2010) 758 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

prohloubily; tato situace se ještě zhoršila v důsledku dopadů následné sociální a hospodářské krize;

Zviditelnění a závazek... činy jsou pádnější než slova

1. vítá závazek EU vymanit do roku 2020 alespoň 20 milionů Evropanů z rizika chudoby a sociálního vyloučení a vítá sdělení Komise *Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení: evropský rámec pro sociální a územní soudržnost* (KOM(2010) 758 v konečném znění) jako dynamický rámec pro opatření, která mají tento cíl zajistit;

2. vítá větší zviditelnění, jehož se dostalo chudobě a sociálnímu vyloučení ve strategii Evropa 2020 a souhlasí, že sociální rozměr by měl být jádrem této strategie; připomíná, že chudobou je ohrožen nejméně každý šestý evropský občan;

3. poznamenává, že zkouškou úspěšnosti této stěžejní iniciativy bude rozsah, v němž iniciuje, povzbuzuje a politicky, technicky a ekonomicky podporuje opatření, která do života jednotlivce přinášejí skutečnou udržitelnou změnu;

4. uznává, že pro tento proces je důležité zapojení osob, které samy žijí v chudobě, a nevládních organizací, jež s nimi pracují;

5. vyzývá Komisi a členské státy, aby v úzké spolupráci s místními a regionálními orgány prokázaly opravdovou politickou vůli k proměně závazků na úrovni EU v oblasti chudoby ve skutečné činy přístupem, který uplatňuje práva z Listiny základních práv a zavádí horizontální sociální klauzuli, a využily této příležitosti k vybudování spravedlivější, vyrovnanější a vyváženější společnosti;

6. konstatuje však, že trvale snížit chudobu a sociální vyloučení a dosáhnout nevylučujícího růstu není možné bez řešení nerovností a diskriminace; konstatuje, že posílený růst a zaměstnanost během období 2000–2008 neměly zásadní dopad na chudobu, přičemž nerovnosti se v mnoha zemích

7. poukazuje na potřebu prioritně připravit rámec a cestovní mapu pro provádění doporučení o aktivním začleňování a směrnici, jež zaručí dostatečný minimální příjem, alespoň nad hranicí chudoby;

8. vyjadřuje hluboké znepokojení nad nevyvážeností mezi předchozím závazkem Evropské komise zajistit „inteligentní a udržitelný hospodářský růst podporující začlenění“ a nedávným sdělením o roční analýze růstu se zaměřením na posílenou fiskální konsolidaci;

9. zdůrazňuje význam práce, ale zároveň by rád konstatoval, že zaměstnanost sama o sobě nezaručuje odvrácení chudoby a že k boji proti chudobě pracujících a k zajištění přístupu ke kvalitnímu, udržitelnému zaměstnání je zapotřebí dalších opatření. Lituje, že už není zdůrazňováno klíčové téma zajištění přiměřeného příjmu v souladu s doporučením Rady 92/441/EHS a s doporučením Komise z roku 2008 o aktivním začleňování;

10. zdůrazňuje, že by se mělo usilovat o vysokou kvalitu života a blahobyt všech občanů EU s cílem snížit chudobu a sociální vyloučení, jež jsou realitou pro příliš mnoho občanů v EU. Měla by být přijata opatření na snížení prahových účinků a znásobení a rozšíření způsobů přístupu občanů, kteří jsou postiženi vyloučením, na trh práce;

11. uznává, že pravomoci při uskutečňování opatření v této oblasti spočívají primárně na členských státech a na místních a regionálních orgánech, i když Komise je může podporovat za pomoci finančních prostředků EU a usnadnění vzájemné výměny osvědčených postupů, sdílení znalostí a správného posuzování sociálního dopadu politik EU; vítá v této souvislosti závazek Komise k posouzení sociálních dopadů, žádá však, aby tato posouzení dopadu zohledňovala územní rozměr;

12. připomíná, že je nutné zavést horizontální sociální klauzuli v kontextu článku 9 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že právní předpisy související s jednotným trhem zohlední požadavky týkající se podpory sociální soudržnosti, zejména vysoké míry zaměstnanosti, zaručení přiměřené sociální ochrany, boje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, vysoké úrovně vzdělávání, odborné přípravy a ochrany lidského zdraví a kvalitní politiky bydlení, aniž by jakkoli omezila uplatňování základních práv, která uznávají členské státy a smlouvy EU;

13. oceňuje práci vykonanou během Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010) na tom, aby se těmto otázkám dostalo širší pozornosti; žádá, aby byla *Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení* využívána jako nástroj k zahrnutí odkazu Evropského roku do politických priorit EU pro příští desetiletí;

Vícerozměrnost chudoby a zvláště zranitelné skupiny

14. vítá, že sdělení uznává vícerozměrný charakter chudoby a sociálního vyloučení, zejména pak výslovné zmínky o dětské chudobě, o mladých lidech, o starších lidech, o chudých pracujících (včetně rodin s jedním rodičem a rodin s jedním příjmem), o ženách, o osobách se zdravotním postižením, o přistěhovalcích, o národnostních menšinách a o Romech;

15. vítá uznání celého komplexu faktorů, jež přispívají k chudobě, jako jsou přístup k zaměstnání, nízká úroveň příjmů a osobní zadluženost, přístup k základním službám, vzdělání, zdraví, duševní zdraví, bydlení, diskriminace, jakož i problém mezigeneračního přenosu chudoby a územní rozměr chudoby;

16. vítá zmínku o závažnosti boje proti bezdomovectví a připomíná své nedávné stanovisko k tomuto tématu ⁽¹⁾;

17. připomíná své stanovisko k zelené knize k důchodovým systémům ⁽²⁾ a vítá ohlášený záměr Komise předložit v roce 2011 bílou knihu o udržitelnosti a přiměřenosti důchodů;

18. připomíná výzvu Komisi, aby stanovila ambiciózní evropskou agendu sociálního bydlení, která posílí její úlohu v politikách sociálního začleňování v příští generaci strukturálních fondů a potvrdí, že funkce, jež má sociální bydlení jako veřejná služba, mají být stanoveny na úrovni členských států;

19. souhlasí, že ke zmírnění a prevenci chudoby je nezbytný holistický a integrovaný přístup, zohledňující potřeby rozmanitých skupin a jejich specifických problémů;

20. poukazuje znovu na důležitou roli, kterou v této souvislosti mohou hrát lidé s vlastními zkušenostmi s chudobou a nevládní organizace, jež pracují s lidmi žijícími v chudobě, a současně uznává, že všechny další relevantní subjekty, mimo jiné sociální partnery, veřejné a soukromé poskytovatele služeb, organizace občanské společnosti a regionální a místní orgány a správy je třeba zapojit do holistického a integrovaného přístupu;

21. vyzdvihuje negativní externality související s chudobou a sociálním vyloučením, jako jsou dopady na zdraví, duševní zdraví, dopady na solidaritu uvnitř společnosti, nedostatek důvěry, pasivita, násilí a potenciální sociální nepokoje;

22. vyzývá Komisi a členské státy k většímu uznání, že chudoba představuje společnou odpovědnost a výzvu pro společnost jako celek, a ne stigma nebo selhání lidí, které chudoba nebo sociální vyloučení postihly;

23. vítá závazek přijmout na zasedání Evropské rady v červnu 2011 strategii sociální integrace Romů;

Dětská chudoba

24. zdůrazňuje zejména význam boje proti dětské chudobě, která je pro společnost EU ostudou, a souhlasí, že tento boj je důležitým faktorem při řešení mezigeneračního přenosu chudoby, vyžadující holistický přístup k prevenci a důraz na práva dětí;

25. vyjadřuje zklamání, že vedoucí představitelé EU se nedokázali shodnout na specifických cílech nebo závazcích v oblasti dětské chudoby coby součástí strategie Evropa 2020;

26. vítá zmínky o řešení dětské chudoby jako o prioritě stěžejní iniciativy, lituje však omezeného závazku na tomto poli i úzkého pohledu na dětskou chudobu a nevidí žádný důvod odkládat přijetí doporučení týkající se dětské chudoby v roce 2011;

27. vyzývá ke komplexnějšímu přístupu k problému dětské chudoby a konstatuje, že v EU již v této oblasti pokročily práce, pokud jde o „společné zásady“, vyjádřené v deklaraci podepsané předsednickým triem EU (Belgií, Maďarskem a Polskem) na Konferenci o dětské chudobě v září 2010 a v závěrech Rady ve složení pro zaměstnanost z 6. prosince 2010, vyzývajících k uznání boje proti dětské chudobě za prioritou;

⁽¹⁾ CdR 18/2010, přijato v říjnu 2010.

⁽²⁾ ECOS-V-008, CdR 319/2010 fin, přijato dne 28. ledna 2011.

28. upozorňuje rovněž na opatření přijímaná ke komplexnějšímu řešení dětské chudoby na regionální úrovni a podporuje dále výměnu osvědčených postupů s cílem dosáhnout v tomto ohledu nejlepších možných výsledků;

29. žádá, aby byl v posouzení sociálních dopadů výslovně zohledněn možný dopad opatření na již nejistou situaci dětí žijících v rodinách vystavených riziku chudoby;

Sociální, finanční a hospodářská krize

30. vítá zmínky o finanční a hospodářské krizi, je však zklamán tím, že sdělení nejde dále; vyzývá, aby se věnovalo více pozornosti značným nákladům, které již společnost musela nést, a vyzývá Komisi, aby provedla hloubkovou analýzu dopadu, jaký mají a v nejbližších letech budou mít na chudobu a sociální vyloučení úsporná opatření prováděná národními vládami v Evropě, a to včetně vlivu na poskytování základních služeb na místní a regionální úrovni;

31. naléhavě žádá, aby proběhlo posouzení provedených reforem, zejména rozsahu, nákladů a dopadu společenských inovací, a aby nová řešení, která se ukázala jako účinná, byla rozpracována a uplatněna v celé Evropě;

32. připomíná potenciální riziko „ztracené generace“ mladých lidí v důsledku dopadu krize, projevující se nárůstem nezaměstnanosti mladých na zhruba 21 % v roce 2010; připomíná však, že nezaměstnanost mladých je neustupujícím a trvalým problémem a že se v období 2000–2008 pohybovala v rozmezí 14,5 %–18 %; konstatuje, že se značně liší napříč EU, mezi členskými státy, uvnitř jednotlivých států, a to až po úroveň malých obcí;

33. upozorňuje na potíže s přístupem k běžným bankovním a finančním službám, které mají lidé žijící v chudobě, a na úlohu místních a regionálních orgánů při poskytování finančních informací, podpory a poradenství;

34. vyzývá k urychlenému přijetí opatření pro řešení následků vysokého osobního zadlužení; vítá v této souvislosti opakovaný závazek facility mikrofinancování Progress týkající se mikroúvěrů, varuje však před pokračováním opatření zaměřených na podporu nových forem komerčního mikrofinancování motivovaných prospěchem věřitelů spíše než snahou o finančně a sociálně udržitelnou ekonomickou činnost;

Řízení a partnerství

35. vítá zmínky o zapojení regionálních a místních orgánů prostřednictvím Výboru regionů jako o cestě ke zvýšení důrazu

na územní rozměr chudoby a posílení součinnosti při poskytování finančních prostředků EU; pozastavuje se nad nedostačnou zmínkou o místních a regionálních orgánech při posilování koordinace politik členských států v odstavci 3.5, neboť v mnoha členských státech mají tyto orgány přímé pravomoci v sociální politice;

36. vyzývá Komisi, aby poskytla jednoznačnou podporu pokračování a prohlubování práce na sociální otevřené metodě koordinace, a prozkoumala, jak mohou být místní a regionální zainteresované strany účinněji zapojeny do tohoto procesu; vyzdvihuje hodnotu této práce, zviditelňující takové problémy, jakými jsou aktivní začleňování a dětská chudoba;

37. žádá o objasnění statusu národních akčních plánů pro sociální začlenění a toho, zda budou tyto plány zahrnuty do národních programů reforem ke strategii Evropa 2020; žádá ujištění, že má-li tomu tak být, nepovede tento přístup k úzkému zaměření na „makroekonomické“ cíle, a že Komise znovu zváží obnovení národních akčních plánů pro sociální začlenění, nebude-li zamýšlený přístup účinně fungovat;

38. navrhuje Komisi, aby pro členské státy připravila pokyny na úrovni EU, zajišťující účinnou účast místních a regionálních orgánů a dalších zainteresovaných stran na přípravě národních akčních plánů; konstatuje, že územní pakty jsou potenciálně nejpokročilejším a nejkomplexnějším mechanismem pro zapojení místních a regionálních orgánů do tohoto procesu, jak jej předpokládá pátá zpráva o soudržnosti;

39. vyjadřuje znepokojení nad odložením sdělení o aktivním začleňování na rok 2012 a žádá Komisi, aby urychlila zveřejnění tohoto sdělení již na rok 2011, a to včetně posouzení provádění aktivního začleňování;

40. vítá zmínku o účasti osob postižených chudobou jako o klíčovém cíli politik začleňování a uvítal by, kdyby Komise ve stěžejní iniciativě konkrétněji vyjádřila závazek, jak toho navrhuje dosáhnout a jak zajistit účast klíčových cílových skupin uvedených ve sdělení. Předpokládá se například, že půjde o součást řídicího výboru na vysoké úrovni, jenž bude zřízen, aby urychloval opatření sociálních inovací?

Územní soudržnost a budoucí financování EU

41. vítá zmínku o územní soudržnosti v názvu sdělení a zdůrazňuje, že navrhovaná platforma a strukturální fondy EU nejsou jen nositeli strategie Evropa 2020, ale plní širší úlohu při naplňování cílů sociální a územní soudržnosti, jež je součástí smluv o EU;

42. souhlasí s tím, že by měly být prozkoumány cesty k lepšímu a účinnějšímu využití těchto strukturálních fondů pro podporu cílů strategie Evropa 2020 a staví se za to, aby se zaměření Evropského sociálního fondu rozšířilo ze zaměstnatelnosti a kvantitativy pracovních míst na boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, za předpokladu, že integrovaná politika zaměstnanosti jako klíčový prvek úspěšného boje proti chudobě zůstane hlavní prioritou v rámci Evropského sociálního fondu. Zejména by měly být vytvářeny a šířeny sociálních inovací, aby mohla být rozvíjena nová řešení problémů a výzev. Dále by měly být shromažďovány osvědčené přístupy a uplatňovány jako měřítko v zemích, regionech a místních orgánech; konstatuje, že dosažení cíle 75 % zaměstnanosti není samo o sobě dostačující pro snížení chudoby a sociálního vyloučení, a že by se měl soustředit větší důraz na chudé pracující a na zvyšování kvality a udržitelnosti pracovních míst v Evropě, a to i za pomoci opatření usilujících o přiměřené příjmy, a to včetně sociálních dávek;

43. zdůrazňuje skutečnost, že úspěšná opatření byla přijata ve většině členských států, a vyzdvihuje jejich bezprostřední dopad na lidi žijící v chudobě a vyloučení; konstatuje, že respondenti průzkumu Výboru regionů v naprosté většině podporují, aby byl boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě povinnou prioritou v rámci budoucích regionálních programů politiky soudržnosti EU; vyzývá tedy Komisi, aby to zohlednila v legislativních návrzích, které předloží v roce 2011, a zároveň zdůrazňuje, že je na místní a regionální úrovni důležité zajistit flexibilitu, aby se určily nejvhodnější metody provádění boje proti sociálnímu vyloučení a chudobě přímo v terénu;

44. podporuje úsilí o posílení koordinace/synergií mezi různými strukturálními fondy EU za účelem zajišťování společných přístupů pro řešení vícerozměrného charakteru chudoby a sociálního vyloučení, a to včetně územního rozměru chudoby;

45. prostřednictvím své platformy pro monitorování strategie Evropa 2020 je připraven pomáhat Evropské komisi při monitorování provádění této strategie místními a regionálními orgány;

Sociální ekonomika, sociální inovace a experimentování

46. vítá přínos, jež může mít sociální ekonomika, dobrovolnická činnost a sociální odpovědnost podniků z hlediska dodání

přidané hodnoty k poskytování stávajících univerzálních veřejných služeb;

47. uznává přidanou hodnotu aktivní účasti všech relevantních subjektů, včetně osob, jež čelí chudobě a sociálnímu vyloučení, nevládních organizací pracujících s lidmi žijícími v chudobě, sociálních partnerů, poskytovatelů služeb a samozřejmě místních, regionálních, státních a evropských orgánů;

48. souhlasí se zásadami přijatými Evropským dobrovolnickým centrem k Evropskému roku dobrovolnictví 2011, přičemž vyzdvihuje zejména to, že dobrovolnická činnost, jako neplacená aktivita vykonávaná ze svobodné vůle, nesmí nahrazovat placenou práci a neměla by být využívána jako levnější alternativa náhrady pracovních sil, ani vládními/veřejnými službami jako prostředek ke snižování nákladů;

49. vítá iniciativy usilující o motivaci podniků zaměstnávat osoby ze znevýhodněných skupin a o lepší zohledňování sociálních aspektů při zadávání veřejných zakázek;

50. uznává přitom, jak důležité je podporovat sociální ekonomiku a chráněné dílny jako způsob umožňující vytvoření lepších pracovních podmínek a udržitelnějších pracovních míst;

51. připomíná důležitost opatření ke zjednodušení přístupu nevládních organizací a malých partnerství k finančním zdrojům EU, a to včetně usnadnění přístupu ke globálním grantům pro malé organizace;

52. vítá, že sociální inovace založená na důkazech může být klíčová pro rozvoj nových řešení nebo odpovědí na nové výzvy, zdůrazňuje však, že takový přístup by měl vzít na vědomí existující osvědčené postupy v Evropě a usilovat o podporu a motivaci výměny osvědčených postupů, vzájemného učení a hodnocení mezi nevládními a spolkovými organizacemi, se zvláštním důrazem na činnosti malého rozsahu a na základní práci takových organizací v terénu. Tyto činnosti by měly být zahajovány citlivým způsobem, aby se předešlo riziku stigmatizace chudých lidí, a z tohoto důvodu varujeme před používáním pojmu „sociální experimentování“.

V Bruselu dne 31. března 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Strategie pro Podunají“

(2011/C 166/05)

VÝBOR REGIONŮ

- výslovně vítá strategii Evropské unie pro Podunají (KOM(2010) 715 v konečném znění), která přebírá řadu doporučení předložených Výborem regionů v jeho předchozím stanovisku ze dne 7. října 2009. Strategie skutečně otevírá nové významné možnosti pro regionální a místní spolupráci v dunajském regionu;
- důrazně upozorňuje na skutečnost, že důsledné a neustálé zapojování všech zainteresovaných stran v dunajském regionu bude mít i v budoucnosti zásadní význam pro uskutečnění a zdar cílů vytyčených ve strategii;
- vítá zapojení národních popř. regionálních koordinátorů, jejichž úloha je ve sdělení načrtnuta jen v hrubých rysech. Rozvoj makroregionů je teprve v počátcích, a proto Výbor regionů navrhuje, aby byli jednak koordinátoři v rámci strategie pravidelně vybízeni k výměně informací a jednak byla umožněna výměna zkušeností mezi strategií pro region Baltského moře a strategií pro Podunají;
- vyzývá Komisi, aby usilovala o to, že postupy pro výběr projektů budou s ohledem na makroregionální strategie poskytovat odpovídající podmínky pro skutečné využití existujících systémů financování a finanční podpory na strategii;
- doporučuje přezkoumat, zda lze z důvodu zvláštního zeměpisného, historického a kulturního významu dunajského regionu odpovídajícím způsobem přizpůsobit oblast spolupráce „jihovýchodní Evropa“ v rámci programu Evropské územní spolupráce (větev B) podmínkám nového makroregionu. Tak by byl nový dunajský makroregion zohledněn v evropské politice soudržnosti a byla by umožněna spolupráce v jednotné oblasti.

Hlavní zpravodaj	pan Wolfgang REINHART (DE/ELS), ministr pro spolkové a evropské záležitosti spolkové země Bádensko-Württembersko
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Strategie Evropské unie pro Podunají KOM(2010) 715 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. výslovně vítá strategii Evropské unie pro Podunají (KOM(2010) 715 v konečném znění), která přebírá řadu doporučení předložených Výborem regionů v jeho předchozím stanovisku ze dne 7. října 2009. Strategie skutečně otevírá nové významné možnosti pro regionální a místní spolupráci v dunajském regionu, což uznává i Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 17. února 2011;

2. konstatuje, že cílem makroregionů je také zvyšovat ve funkčních oblastech účinnost nástrojů spolupráce v oblasti přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce členských států, regionů a obcí a v souladu se zásadou víceúrovňové správy dále zlepšovat spolupráci na evropské, vnitrostátní, regionální a místní úrovni, aby tak zároveň byly účinněji uskutečňovány politické cíle EU. Příležitost strategie pro Podunají spočívá mimo jiné v přeshraničních, nadnárodních a meziregionálních řešeních, čímž se strategie stává účelným nástrojem evropské integrační politiky;

3. je toho názoru, že územní rozměr strategie přispěje ke konkretizaci cíle územní soudržnosti, který Lisabonská smlouva zařadila mezi cíle EU. Z toho důvodu vyzývá Komisi, aby vypracovala zelenou knihu, v níž se bude podrobněji zabývat úlohou a dopadem makroregionů v regionální politice EU po roce 2013. V této souvislosti připomíná, že Výbor regionů již tuto žádost předložil Evropské komisi ve svém usnesení k legislativnímu programu a programu činnosti Komise na rok 2010;

4. připomíná postoj Evropské komise, podle nějž musí v současnosti vypracování makroregionálních strategií zohledňovat zásadu „3 NE“: NE novým předpisům, NE novým institucím, NE dodatečným finančním prostředkům. Avšak opakuje, že tuto zásadu musí rovněž doprovázet „3 ANO“: společné dohodnuté uplatňování a kontrola stávajících předpisů v makroregionu; vybudování platformy/sítě/územních klastrů ze strany místních a regionálních orgánů a členských států se zapojením zainteresovaných stran a na odpovědnost orgánů Unie; dohodnuté využívání stávajících finančních zdrojů Unie k rozvoji a uskutečňování makroregionálních strategií;

5. zdůrazňuje, že evropská strategie pro Podunají je naprosto v souladu s rozvojem euroregionů zaměřených na spolupráci mezi příhraničními regiony či s rozvojem evropských struktur v rámci přeshraničních, nadnárodních a meziregionálních projektů, které mají právní podobu evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS);

6. poukazuje na to, že Evropská komise ve svém sdělení zdůrazňuje, že tato nejmezinárodnější řeka na světě patří z velké části do Evropské unie a že „existují nové příležitosti k řešení závažných problémů a využití potenciálu regionu“. Strategie pro Podunají je druhou makroregionální strategií svého druhu, kterou Komise vypracovala s odstupem pouhého jednoho a půl roku. Tato okolnost nasvědčuje tomu, že v EU vzrostla potřeba účinnější spolupráce. Strategie pro nový dunajský makroregion je toho příkladem;

7. zdůrazňuje, že s ohledem na zvláštní význam evropské územní spolupráce, která je jedním ze tří pilířů evropské politiky soudržnosti, poskytují makroregiony konstruktivní rámec pro propojené myšlení, cílené jednání, a tím i účinnější využívání existujících struktur EU pro koordinaci a financování ve smyslu cílů strategie Evropa 2020;

8. konstatuje, že široce pojatý postup konzultací je základním předpokladem pro přijetí strategie pro Podunají a odráží větší potřeby všech vnitrostátních, regionálních a místních subjektů, které se ztotožňují s tímto makroregionem jakožto funkčně jednotným, přirozeným, kulturním, sociálním a hospodářským prostorem;

9. důrazně upozorňuje na skutečnost, že důsledné a neustálé zapojování všech zainteresovaných stran, příslušných institucí, nadregionálních, regionálních a místních sítí, místních a regionálních orgánů v dunajském regionu, organizací pověřených otázkou regionálního rozvoje, občanské společnosti, nevládních organizací a všech členských i nečlenských států v dunajském regionu bude mít i v budoucnosti zásadní význam pro uskutečnění a zdar cílů vytyčených ve strategii;

10. vyzdvihuje mimořádný význam a odpovědnost dunajského regionu, do něhož patří členské státy EU, kandidátské země, potenciální kandidátské země a země zapojené do evropské politiky sousedství. Makroregion pokrývá celkem 14 zemí: členské státy EU – Německo (konkrétně spolkové země Bádensko-Württembersko a Bavorsko), Rakousko, Slovenskou republiku, Českou republiku, Slovinsko, Maďarsko, Rumunsko

a Bulharsko – a z nečlenských států pak Chorvatsko, Srbsko, Bosnu a Hercegovinu, Černou Horu, Ukrajinu a Moldavskou republiku. Nabízí velkou příležitost prorazit cestu hospodářskému růstu, prosperitě a bezpečnosti. Strategie může přispět k tomu, že se z dunajského regionu – jak konstatuje Komise – stane „jeden z nejprůmyslovějších v Evropě“. Dunajský region je domovem zhruba 115 milionů lidí a zabírá jednu pětinu území EU;

11. zdůrazňuje, že z iniciativy zúčastněných států, zemí a regionů byla vyjádřena potřeba jednotné strategie a dospělo se ke společnému poznatku, že rozmanité úkoly a výzvy lze zvládnout jen společně. Výbor regionů upozorňuje na to, že z důvodu vysoké míry ztotožnění se s dunajským regionem je strategie mimořádně účinným nástrojem na zajištění trvalého míru, což znamená stabilitu a bezpečnost nejen pro zúčastněné regiony, ale i pro celou EU;

12. konstatuje, že strategie pro Podunají podporuje další upevňování demokracie a právního státu, decentralizaci a posílení regionálních a místních orgánů v dunajském regionu, zejména v těch zemích, které nejsou členy EU. Dunajský region je také od pádu železné opony pojítkem mezi východem a západem. Přispívá k překonání vnitřních i vnějších evropských hranic a k dalšímu rozvoji své přirozené, kulturní, sociální, hospodářské a vědecké rozmanitosti a dynamiky;

13. připisuje výjimečnou funkci spolupráci na všech zúčastněných úrovních – celostátní, regionální i místní povahy –, s jejíž pomocí lze zaručit zásady subsidiarity, blízkosti občanům a partnerství, a poukazuje na přidanou hodnotu místní a regionální spolupráce v Podunají i pro další sbližování kandidátských zemí a potenciálních kandidátských zemí s Evropskou unií;

Strategie EU a její obsah

Výzvy a úkoly pro dunajský makroregion

14. vítá zjištění Komise, že Dunaj „může EU otevřít jejím blízkým sousedům, regionu Černého moře, jižnímu Kavkazu a střední Asii“. Makroregionální strategie jsou příkladem pro sousedskou spolupráci v EU i mezi EU a třetími zeměmi. Ukazují rovněž, že integrované víceodvětvové přístupy lze kombinovat s víceúrovňovou správou a uvádět do praxe;

15. souhlasí s konstatováním Komise, že lze zlepšit společensko-hospodářský rozvoj, konkurenceschopnost, řízení ochrany životního prostředí a růst založený na účinném využívání zdrojů, dále že lze zvýšit úroveň mobility a bezpečnosti;

16. konstatuje, že struktura strategie pro Podunají vychází ze zkušeností se strategií pro region Baltského moře. Ke konkrétnímu provádění strategie byl ve spolupráci se všemi vnitrostátními, regionálními a místními subjekty a zainteresovanými stranami vypracován akční plán, který je rozčleněn na čtyři pilíře a jedenáct prioritních oblastí. Akční plán obsahuje 124 příkladů projektů;

nímu provádění strategie byl ve spolupráci se všemi vnitrostátními, regionálními a místními subjekty a zainteresovanými stranami vypracován akční plán, který je rozčleněn na čtyři pilíře a jedenáct prioritních oblastí. Akční plán obsahuje 124 příkladů projektů;

17. vítá především skutečnost, že strategie pro Podunají navrhuje konkrétní příklady cílů, které jsou měřitelné a mají občanům poskytnout viditelné výsledky;

18. je toho názoru, že makroregionální strategie se nesmí zaměřit na všechny politiky, ale musí se především soustředit na výzvy společné pro daný makroregion, které byly zjištěny společně v rámci partnerského přístupu. Vítá tedy zaměření spolupráce na čtyři pilíře: napojení Podunají (mobilita, udržitelná energetika, podpora cestovních ruchů a kultury), ochrana životního prostředí (kvalita vod, řízení rizik pro životní prostředí, ochrana biologické rozmanitosti), budování prosperity Podunají (rozvoj znalostní společnosti pomocí výzkumu, vzdělávání a informačních technologií, podpora konkurenceschopnosti podniků, včetně vytváření klastrů, investice do dovedností) a posílení Podunají (navýšení institucionální kapacity, spolupráce pro větší bezpečnost a boj proti organizovanému zločinu a závažné trestné činnosti);

19. upozorňuje na to, že pro uskutečnění cílů je rozhodující zapojení vnitrostátní, regionální a místní úrovně. Tam, kde je třeba, musí být místní a regionální subjekty s pomocí vhodných opatření schopny vybudovat odpovídající prováděcí struktury pro dosažení cílů. Budování kapacit a řádná správa jsou ústředními prvky provádění strategie pro Podunají. Aktivním partnerem při rozvoji společných projektů zde může být Rada dunajských měst a regionů (RDSR);

20. považuje akční plán v zásadě za důležitý referenční dokument a vítá zjištění Komise, že tvoří orientační rámec, jenž se řídí úrovní rozvoje projektů a jež lze dále dynamicky rozvíjet;

21. konstatuje, že intenzivnější propojení stávajících sítí, iniciativ a organizací, jako je Mezinárodní komise pro ochranu Dunaje (ICPDR), Dunajská komise, Rada pro regionální spolupráci, Dunajská spolupráce, RDSR, pracovní skupina pro Podunají (ARGE Donauländer) a Dunajská komise pro cestovní ruch, může mít značnou přidanou hodnotu;

Zapojení mladých lidí

22. důrazně upozorňuje na to, že aktivní zapojení mladých lidí je jedním z opěrných bodů zaručení trvalého míru a stability v Evropě;

23. konstatuje, že akční plán ponechává prostor pro projekty pro mladé lidi a se zapojením mladých lidí. Podle jeho názoru by však úloha a význam mladé generace měly mít větší váhu. Je zásadně důležité, aby byly mladým Evropanům v nepřetržitém procesu výměn a společné komunikace zprostředkovávány hodnoty EU a aby bylo zvyšováno povědomí mladých lidí o demokratických postupech a o porozumění, toleranci a respektu ohledně menšin a kulturní a etnické rozmanitosti evropských regionů. Význam výměnných pobytů žáků a setkávání mládeže, workshopů, sítí a možností spolupráce pro mladé, který nelze materiálně nahradit, by neměl být podceňován;

24. doporučuje, aby byl tento aspekt více zohledněn při dalším vývoji akčního plánu, a to i v rámci stávajících programů mobility. Síť Young Citizen Danube Network (YCDN) vytvořená v srbském městě Novi Sad je příkladem toho, jak lze mladé lidi vychovávat k dunajské, a tím i k evropské identitě. V úvahu by přicházelo například i vytvoření dunajského střediska pro mládež, které by dlouhodobě organizovalo setkávání, výměny, vzdělávání a spolupráci mladých lidí;

Doprava

25. považuje za důležité uskutečnit cíle v oblasti dopravy, zejména ve vnitrozemské vodní dopravě, ale i v infrastruktuře silniční, železniční a letecké dopravy, a souhlasí s názorem Komise, že je třeba pokročit v uskutečňování projektů TEN-T a zřizování koridorů pro železniční nákladní dopravu v souladu s nařízením (EU) č. 913/2010. Je třeba zejména poukázat na pokrokovost strategie pro Podunají díky významu vzájemného propojení koridorů a jejich propojení s okolím, jakož i propojení různých druhů dopravy;

26. konstatuje, že potenciál Dunaje musí být lépe využit. Prioritní cíle v prvním pilíři strategie, týkajícím se napojení Podunají pomocí lepší mobility, jsou následující: zvýšit objem nákladu přepravovaného po Dunaji, vytvořit severojižní propojení, vybudovat výkonné terminály v dunajských přístavech a zajistit jejich moderní, multimodální a interoperabilní využívání. Zároveň souhlasí s Komisí ohledně potřeby uceleného přístupu z důvodu zajištění souladu rozvoje a udržitelnosti životního prostředí;

27. odkazuje na Bělehradskou úmluvu upravující lodní plavbu po Dunaji;

Životní prostředí

28. potvrzuje mimořádný význam ochrany životního prostředí, zejména zajištění kvality vody v souladu s rámcovou směrnicí EU o vodě. Výbor regionů souhlasí s názorem, že „je třeba udržitelného vodního hospodářství“. Důležitou referencí je zde plán povodí Dunaje. Je třeba dát prioritu opatřením, jejichž cílem je zachovat přirozenou schopnost povodí Dunaje zadržovat vodu při povodních a bránit jejich opakovanému výskytu. Vzhledem k tomu, že Podunají, kde existuje několik zvláště chráněných oblastí a zvláštních

oblastí ochrany v rámci sítě Natura 2000, a k tomu, že dunajská delta, která je od roku 1991 zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO, mají jedinečný a křehký ekosystém, který je domovem pro vzácné druhy ohrožené znečištěním, musí být zastaveno ubývání biologické rozmanitosti a ekosystémů a zachována rozmanitost druhů a je třeba dbát na to, aby finanční prostředky Evropské unie byly vynaloženy na projekty, jež jsou v souladu s prováděním právních předpisů Evropské unie v oblasti životního prostředí. Toto úsilí se musí rovněž promítnout do cílů a konkrétních podpůrných programů SZP (společné zemědělské politiky) a vnitrostátních mechanismů na pomoc zemědělství;

29. zdůrazňuje, že ke klíčovým otázkám patří zajištění dobré kvality vody, v souladu s požadavky rámcové směrnice o vodě, snížení úrovně obsahu živin v Dunaji, dokončení plánu pro deltu Dunaje a jeho přijetí do roku 2013, uvedení plánů pro zvládání povodňových rizik pro celý Dunaj do praxe, příprava účinných plánů hospodaření pro všechna místa v rámci sítě Natura 2000, zajištění životaschopné populace druhů jesetera ruského a dalších původních druhů ryb a snížení plochy zasažené erozí půdy. Pro tyto úkoly je důležité zapojení ICPDR i existujících nástrojů Komise, např. Globálního monitoringu životního prostředí a bezpečnosti (GMES) a nástrojů společné zemědělské politiky. V této oblasti musí být ve smyslu strategie účinněji utvářeny stávající struktury, znalosti a nástroje, zejména v oblasti odvracení rizik, nebezpečí povodní a ekologických katastrof;

30. zdůrazňuje potřebu intenzivnější regionální spolupráce s cílem snížit riziko a možné následky přírodních katastrof, zejména povodní, sucha, lesních požárů, bouří, eroze, ledovatění a nedostatku vody, a dále též průmyslových nehod prostřednictvím lepšího krizového řízení včetně prevence, připravenosti a reakce;

31. konstatuje, že doprava a ochrana životního prostředí ve smyslu udržitelného rozvoje dunajského regionu by měla respektovat základní zásady Společného prohlášení o hlavních směrech rozvoje říční dopravy a ochrany životního prostředí v Podunají přijaté ICPDR a Mezinárodní komisí pro povodí Sávy (ISRBC);

32. zdůrazňuje význam podpory udržitelného cestovního ruchu v regionu a upozorňuje na potenciál cyklistické stezky vybudované téměř po celé délce této řeky;

Energetika

33. konstatuje, že investice do energetické infrastruktury, podpora udržitelné energetiky a lepší koordinace energetické politiky jsou právem prioritami strategie pro Podunají. Modernizace energetické sítě, naplňování Evropského energetického programu a posílení sítě TEN-E mohou regionu přinést značná zlepšení. Důležité je i splnit vnitrostátní cíle strategie Evropa 2020 pro oblast klimatu a energetiky;

Hospodářství

34. zdůrazňuje velký význam budování prosperity Podunají, zvyšování konkurenceschopnosti podniků a vytváření klastrů, posílení hospodářského potenciálu, oživení a zlepšení trhu práce a zlepšení příležitostí pro znevýhodněné skupiny obyvatelstva. Výbor regionů upozorňuje i na funkci metropolitních oblastí jakožto středisek produktivity, inovací a výměn;

35. zdůrazňuje konstatování Evropské komise, že v makroregionu Podunají „žije třetina obyvatelstva, která je v EU ohrožena chudobou, mnozí patří ke společenstvím žijícím na okraji společnosti. Zvláště společenství Romů, z nichž 80 % žije v regionu, trpí sociálním a hospodářským vyloučením, prostorovou segregací a podřadnými životními podmínkami. Snaha uniknout takovýmto podmínkám má důsledky pro celou EU, ale příčinám je třeba se věnovat nejprve v regionu.“ Soudí, že vzhledem k tomuto konstatování by se stěžejní iniciativa týkající se platformy boje proti chudobě měla uskutečňovat především na regionální úrovni;

36. upozorňuje na skutečnost, že regiony, města a obce hrají významnou úlohu v navazování kontaktů a v podpoře projektů na úrovni malých a středních podniků. Výbor regionů poukazuje i na to, že ze zkušenosti se strategií pro region Baltského moře by měl být více zapojen soukromý sektor;

37. zdůrazňuje, že zvyšování prosperity a konkurenceschopnosti by mělo být propojeno se současným zlepšováním a udržitelnou ochranou přírodních zdrojů;

38. zdůrazňuje, že je nutné vytvořit příznivé podnikatelské prostředí pro konkurenceschopné tržní hospodářství, a tak optimalizovat příležitosti k rozvoji malých a středních podniků v dunajském regionu;

39. konstatuje, že malé a střední podniky jsou v neposlední řadě kvůli omezené velikosti vnitrostátních trhů klíčovým faktorem prosperujícího dunajského regionu. Zemědělství, řemesla, průmysl a služby by přitom měly být zohledněny stejnou měrou. Odborná příprava odpovídající potřebám, například kvalifikace k odborné práci, jakož i věda a výzkum jsou důležitými prvky inovativní konkurenceschopnosti dunajského regionu. Rozvinutý systém přenosu technologií má urychlit rychlé uplatňování výsledků výzkumu v každodenní praxi;

40. v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité rozvíjet spravedlivé pokrytí digitální infrastrukturou a podporovat její využívání v celém dunajském regionu, aby se zásadní měrou snížily částečně velké technické rozdíly v pokrytí a využívání mezi členskými státy;

Vzdělávání a výzkum

41. konstatuje, že zlepšování příležitostí ke vzdělávání a kvalifikaci značně zvyšuje atraktivitu regionu jakožto hospo-

dářského a vědeckého prostoru. Ke zvyšování kvalifikace mladých lidí mohou přispět například opatření a nabídky v oblasti učňovské přípravy;

42. zdůrazňuje, že by se měla rozvíjet zejména cílená podpora výzkumné infrastruktury a mnohostranné propojení vysokých škol v dunajském regionu. V tomto ohledu mají mimořádný význam síťové instituce jako německá univerzita Gyuly Andrássyho v Budapešti a Dunajská akademie, jelikož svoji výzkumnou činnost a studijní obory zaměřují na dunajský region;

Kultura a občanská společnost

43. zdůrazňuje, že jedinečná přírodní, kulturní a etnická rozmanitost v dunajském regionu by měla být pěstována v rámci kulturních projektů a zpřístupněna a zakoušena prostřednictvím udržitelných koncepcí cestovního ruchu;

44. vydvihuje úlohu místních a regionálních orgánů, jejich sdružení a svazů i občanské společnosti při podpoře mezikulturního dialogu. Regiony, města a obce jsou obzvláště vhodné k tomu, aby účinně zahrnuly své zkušenosti s heterogenní skladbou obyvatelstva do dialogu mezi kulturami a náboženstvími;

45. v této souvislosti odkazuje i na význam občanské společnosti a partnerství měst a dalších partnerství obcí. Ti všichni nejenže přispívají k mezikulturnímu dialogu a ke zbavování se předsudků, ale mohou také tvořit rámec pro hospodářskou a sociální spolupráci, podporovat udržitelný rozvoj, a tím i uskutečňování cílů strategie Evropa 2020. Také spolupráce mezi pracovníky a institucemi v oblasti kultury ve městech a regionech Podunají může přispět k vybudování sítě s vysokým tvůrčím potenciálem;

46. upozorňuje na skutečnost, že se má rozvíjet budování a údržba sociálních sítí a struktur, podporovat zapojení občanů a posilovat celoživotní a mezigenerační učení;

Řádná správa a bezpečnost

47. zdůrazňuje vysokou prioritu cílů v oblasti činnosti „posílení Podunají“, zejména na základě upevnění zásad právního státu jakožto předpokladu pro zlepšení struktur a kapacit rozhodovacího procesu v soukromém a veřejném sektoru a boje proti obchodování s lidmi, pašování zboží, korupci, organizovanému zločinu a závažné kriminalitě a přeshraničním černým trhům;

48. konstatuje, že výměna zkušeností s řádnou správní praxí ve spolupráci s vnitrostátní, regionální, městskou a místní úrovní i v nejrůznějších oblastech veřejných služeb je důležitým prvkem rozvoje řádné správy, a to i přes hranice států a správních oblastí;

Strategie EU a její provádění

Koordinace

49. vítá, že Komise pokračuje v politické koordinaci s členskými státy. Po vzoru strategie pro region Baltského moře, avšak se zohledněním specifických rysů Podunají, má být i v případě strategie pro Podunají zřízena skupina na vysoké úrovni složená ze zástupců všech členských států podporujících práci Komise, přičemž na její jednání mají být zváni i zástupci nečlenských států. Ze sdělení nevyplývá, v jakých časových intervalech má být hodnoceno politické zaměření a aktualizován akční plán. Tyto aspekty by měly být upřesněny;

50. vítá zapojení národních popř. regionálních koordinátorů, jejichž úloha je ve sdělení načrtnuta jen v hrubých rysech. Rozvoj makroregionů je teprve v počátcích, a proto Výbor regionů navrhuje, aby byli jednak koordinátoři v rámci strategie pravidelně vybízeni k výměně informací a jednak byla umožněna výměna zkušeností mezi strategií pro region Baltského moře a strategií pro Podunají. Výbor regionů doporučuje, aby se na základě zkušeností získaných s uskutečňováním strategie pro region Baltského moře přezkoumalo poskytování technické pomoci pro koordinační účely;

51. v této souvislosti rovněž konstatuje, že pravidelné pořádání fór pro všechny vnitrostátní, regionální a místní subjekty a zainteresované strany a pro občanskou společnost jsou vhodným nástrojem k přezkoumání projektů, kritickému přehodnocení politického zaměření a lepšímu přijímání strategie na straně občanů;

52. doporučuje zohlednit při koordinaci cílů výsledky vzešlé ze studií Evropské pozorovací sítě pro územní plánování (ESPON – European Spatial Planning Observation Network) zaměřených na dunajský region;

Podávání zpráv

53. považuje za důležité kontrolovat pokrok dosažený v uskutečňování akčního plánu. Výroční zprávy o stávajících programech a předkládání strategických zpráv na úrovni členských států představují příslušný základ, který by měli připravit koordinátoři. Povinnost předkládat zprávy o programech EU by se ve stávajícím finančním období měla řídit dostupnými údaji;

Provádění

54. konstatuje, že vnitrostátní, regionální i místní subjekty přispívají ke zdatu projektů. S chybějící podporou pro vytváření struktur jsou však spojeny výzvy ohledně administrativního provádění strategie. Ve sdělení se požaduje, aby byly předkládány konkrétní projekty, „které budou podrobné a budou muset mít vedoucího projektu, časový rámec a financování“. Výbor regionů vybízí k tomu, aby bylo po uplynutí jednoho roku možné prováděcí strategii vyhodnotit, což umožní optimalizovat postupy a rozhodování;

Financování a podpora

55. konstatuje, že sdělení se omezuje pouze na obecné výroky o financování strategie pro Podunají, a bere na vědomí postoj Komise, že dotyčné makroregiony nebudou požívat žádného přednostního zacházení ani z hlediska rozpočtu ani právních předpisů. Strategie bude ve stávajícím finančním období prováděna s využitím stávajících finančních prostředků resp. jejich přizpůsobením a v souladu s celkovou koncepcí;

56. vyzývá Komisi, aby usilovala o to, že postupy pro výběr projektů budou s ohledem na makroregionální strategie poskytovat odpovídající podmínky pro skutečné využití existujících systémů financování a finanční podpory na strategii;

57. vyzývá Komisi, aby usilovala o to, že programy podpory například v oblasti práce s mládeží či poskytování služeb v oblasti IKT budou moci být uplatněny i na makroregionální strategii;

58. doporučuje přezkoumat, do jaké míry lze zejména po roce 2014 nabízet cílenou odbornou přípravu žadatelům na národní, regionální a místní úrovni, aby se zvýšila jejich schopnost čerpat zdroje a přispělo se ke skutečně intenzivnějšímu využívání stávající finanční podpory a podpůrných nástrojů;

59. konstatuje, že uskutečnění cílů závisí i na tom, zda členské státy a místní a regionální orgány v dunajském regionu a organizace pověřené otázkou regionálního rozvoje využívají programy pro životní prostředí podporované Evropskou komisí, např. program LIFE+ (obnova řek a luk) a program IEE (Inteligentní energie pro Evropu);

60. přisuzuje významnou úlohu podpoře přeshraničních a nadnárodních projektů i nevládních organizací, hospodářských a sociálních subjektů a místních a regionálních orgánů. Strukturální fondy a příslušné programy politiky soudržnosti jsou důležitými nástroji, jež mají být smysluplné a účinně využívány k uskutečnění projektů;

61. doporučuje přezkoumat, zda lze z důvodu zvláštního zeměpisného, historického a kulturního významu dunajského regionu odpovídajícím způsobem přizpůsobit oblast spolupráce „jihovýchodní Evropa“ v rámci programu Evropské územní spolupráce (větev B) podmínkám nového makroregionu. Tak by byl nový dunajský makroregion zohledněn v evropské politice soudržnosti a byla by umožněna spolupráce v jednotné oblasti. To umožní:

a. efektivněji využívat potenciál regionu zejména ve strategických politických oblastech infrastruktury, vodních cest, energetiky, inovací, ochrany životního prostředí, ochrany proti povodním a udržitelného hospodářství,

b. cíleně, udržitelně a účinně využívat společný hospodářský a vědecký potenciál,

c. zajistit přenos inovací mezi jednotlivými regiony v Podunají,

d. zlepšit synergii při spolupráci mezi vnitrostátní, regionální a místní úrovní i mezi sektory jednotlivých oblastí politiky a zvýšit funkčnost a výkonnost tohoto území a tím i EU,

e. chápat dunajský region v jeho celkovém přírodním, kulturním a historickém rozměru jako jednotný prostor v Evropě;

62. v této souvislosti konstatuje, že oblast spolupráce by prospěla dynamickému rozvoji dunajského regionu. Nástroj předvstupní pomoci (NPP) a evropský nástroj sousedství a partnerství jsou flexibilní opatření umožňující integrovat kandidátské země, potenciální kandidátské země i třetí země do oblasti spolupráce.

V Bruselu dne 31. března 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Směry politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu v letech 2011–2020“

(2011/C 166/06)

VÝBOR REGIONŮ

- oceňuje nové směry politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu předložené Evropskou komisí a podporuje sedm navrhovaných cílů a související činnosti; žádá Komisi, aby upřesnila, jaké jednotlivé příspěvky se očekávají u sedmi jednotlivých cílů k vytyčenému celkovému snížení počtu smrtelných nehod o 50 % do roku 2020;
- podporuje myšlenku harmonizace různých definic vážného zranění, což umožní lépe monitorovat a posuzovat účinnost politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu; domnívá se, že na základě společné definice vážného a lehkého zranění bude následně možné stanovit společný cíl pro snížení počtu vážných zranění;
- vyzývá rovněž všechny členské státy, aby beze zbytku provedly směrnici o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury, a podporuje názor Komise, že je třeba přijmout opatření, aby zásady obsažené v této směrnici byly uplatňovány na veškerou silniční infrastrukturu financovanou z prostředků EU, přičemž je nutné dbát na dodržování zásady proporcionality, aby malé projekty netrpěly nadměrnou administrativní zátěží či přehnanými technickými požadavky;
- doporučuje Komisi, aby v rámci svých pravomocí vyvíjela iniciativy vedoucí k harmonizaci mezi členskými státy v oblasti dopravních předpisů, dopravních značek a dopravního značení. VR navrhuje, aby Komise vydáním zelené knihy povzbudila veřejnou diskusi o problematice projednávané v tomto stanovisku.

Zpravodaj pan Johan SAUWENS (BE/ELS), starosta města Bilzen

Odkaz Sdělení Komise Evropskému Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Směrem k evropskému prostoru bezpečnosti silničního provozu: směry politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu v letech 2011–2020

KOM(2010)389 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Úvod

1. Evropská komise bude v připravované bílé knize o dopravní politice 2010–2020 věnovat bezpečnosti silničního provozu důležitou roli. Směry evropské politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu do roku 2020 usilují o stanovení obecného řídicího rámce a náročných cílů, které by měly být vodítkem pro vnitrostátní a místní strategie;

2. v rámci příprav tohoto stanoviska partneři sítě pro monitorování subsidiarity uspořádali konzultaci. Tato konzultace byla zahájena 25. října 2010 a uzavřena 10. prosince 2010;

Navrhovaný akční plán a některé úvodní připomínky

— Bezpečnost silničního provozu a místní a regionální orgány

3. bezpečnost silničního provozu má pro společnost velký význam. V Evropské unii dochází v silničním provozu každým rokem k více než 30 000 úmrtí a podle odhadů ke zranění 1 500 000 osob, což představuje pro společnost náklady přibližně 130 miliard EUR a způsobuje obrovské lidské utrpení;

4. k většině dopravních nehod dochází ve městech a na venkovských silnicích a pouze 5 % z nich připadá na dálnice. Ve většině členských států nesou odpovědnost za správu značné části silniční sítě regionální a místní orgány, které kromě toho také nesou v řadě případů odpovědnost za prosazování pravidel silničního provozu prostřednictvím místní a regionální policie. Navíc mívají místní a regionální orgány často na starost organizaci veřejné dopravy, místní regulaci silničního provozu, realizaci kampaní orientovaných na prevenci a poskytování první pomoci při nehodách;

5. je tudíž samozřejmé, že místní a regionální orgány musí být zapojeny do iniciativ vedených na státní a evropské úrovni a přispívat k jejich přípravě, ale že si rovněž – považují-li to za žádoucí – vytvoří vlastní strategii v oblasti bezpečnosti silničního provozu, která bude zaměřena na řešení místních problémů a přizpůsobena místním podmínkám;

6. Komise uznává úlohu místních a regionálních orgánů při vytváření a provádění politiky v oblasti bezpečnosti silničního

provozu a upozorňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity by popsaná opatření měla být prováděna na co nejvhodnější úrovni a co nejvhodnějšími prostředky. Ve sdělení klade Komise správně důraz na integrovaný přístup: „Bezpečnost silničního provozu je úzce propojena mimo jiné s politikami týkajícími se energie, životního prostředí, zaměstnanosti, vzdělávání, mladých lidí, veřejného zdraví, výzkumu, inovací a technologií, spravedlnosti, pojišťovnictví, obchodu a zahraničních věcí“;

— Cíl Evropské komise

7. podle údajů Evropské komise došlo v Evropské unii v roce 2001 k 54 302 úmrtím při dopravních nehodách. Cílem předchozího akčního programu pro bezpečnost silničního provozu bylo snížit tento počet o 50 % na nejvýše 27 000 úmrtí v roce 2010. V roce 2009 bylo v Evropské unii zaznamenáno 34 500 úmrtí při dopravních nehodách, což představuje snížení o 36 %. Komise očekává, že v roce 2010 by mohlo být dosaženo konečného snížení o 41 % ve srovnání s rokem 2001. I když tedy stanovený cíl nebude plně dosažen, lze přece jen mluvit o povzbuzivém výsledku;

8. pro období 2010–2020 si Komise opět klade za cíl snížení celkového počtu úmrtí při dopravních nehodách v Evropské unii o polovinu. Vzhledem k popsání snížení v uplynulém desetiletí a vzhledem k záměru dále zlepšit bezpečnost silničního provozu v Evropské unii lze tento cíl považovat za uvážlivý, nicméně náročný;

— Strategické cíle

9. Komise stanovila sedm strategických cílů:

- a) zlepšení vzdělávání a výcviku účastníků silničního provozu;
- b) posílení prosazování pravidel silničního provozu;
- c) bezpečnější silniční infrastruktura;
- d) bezpečnější vozidla;
- e) podpora používání moderních technologií za účelem zvýšení bezpečnosti silničního provozu;

f) zlepšení záchranné služby a služby následné péče o zraněné;

g) ochrana zranitelných účastníků silničního provozu;

10. tyto cíle lze jako takové podpořit. Předložené směry politiky vzbuzují ve své současné podobě pochyby, zda jsou v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Vždyť cíle navrhovaných opatření nemohou členské státy realizovat samy. Vzhledem k jejich rozsahu mohou být lépe realizovány na úrovni EU, neboť specifické evropské předpisy, přeshraniční opatření a spolupráce na úrovni EU mohou zaručit důslednost a účinnost politiky na státní, regionální a místní úrovni. Kromě toho mají navrhovaná opatření zřetelnou přidanou hodnotu ve srovnání s činnostmi, které by probíhaly výlučně na státní, regionální a místní úrovni. Navrhovaná forma činnosti představuje ten nejjednodušší způsob, jak dosáhnout sledovaných cílů a ponechat co největší prostor pro rozhodování členskými státy;

11. vzhledem k tomu, že místní a regionální orgány hrají významnou roli při přípravě a provádění politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu, by bylo nicméně vhodné, aby Komise formou konkrétních čísel upřesnila, jaké specifické jednotlivé příspěvky očekává u každého ze sedmi stanovených cílů k vytyčenému celkovému snížení o 50 %. Tím by se poněkud ujasnilo, jaké úsilí lze případně očekávat od místních a regionálních orgánů;

— Provádění směrů evropské politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu v letech 2011–2020

12. Komise v rámci provádění směrů politiky stanovila dvě zásady:

- zlepšení závazků všech zainteresovaných subjektů prostřednictvím lepšího řízení;
- (další) rozvoj společných nástrojů pro monitorování a hodnocení účinnosti politik v oblasti bezpečnosti silničního provozu;

13. VR konstatuje, že Komise si přeje zlepšit monitorování prostřednictvím shromažďování a analýzy údajů. Výbor s tímto souhlasí. V této souvislosti upozorňujeme na to, že současný systém shromažďování údajů (databáze CARE) využívá výlučně údajů poskytnutých na úrovni členských států. Regionální dimenze chybí, ačkoli lze tyto informace v členských státech v zásadě snadno získat. Pro evropské regiony by bylo obzvláště zajímavé, kdyby mohly porovnat výsledky s blízkými či srovnatelnými regiony v zahraničí, tak jak to mohou již dnes provádět členské státy mezi sebou. Zahrnutí těchto informací do databáze CARE a jejich dostupnost by proto mohly být významnou přidanou hodnotou a pozitivním podnětem pro místní a regionální orgány;

— Harmonizace dopravních předpisů, dopravních značek, značení a směrnic v oblasti infrastruktury

14. VR konstatuje, že členské státy v praxi pracují se značně odlišnými normami v oblasti dopravních předpisů, dopravních značek, značení a směrnic v oblasti infrastruktury. Současně však rok od roku narůstá objem přeshraniční dopravy mezi členskými státy a to jak v přepravě zboží, tak v ekonomické a rekreační dopravě osob. VR se domnívá, že jak bezpečnosti silničního provozu, tak volnému pohybu uvnitř Unie by prospělo, kdyby silnice v jednotlivých členských státech byly v co nejvyšší možné míře budovány a vybavovány podle stejných zásad a pravidel, aby silniční prostředí bylo pro všechny uživatele jednoznačné a vizuálně povědomé, a to i po překročení hranic mezi členskými státy. Přitom je třeba využít existující osvědčené postupy a ponechat prostor pro začlenění a přizpůsobení těchto zásad a pravidel místní situaci;

Politická doporučení

VÝBOR REGIONŮ

15. zdůrazňuje, že problematice bezpečnosti silničního provozu musí být přikládán patřičný **význam**, a souhlasí se zásadami, na jejichž základě Komise formuluje směry politiky v letech 2011–2020. Jsou to:

- snaha o dosažení vyšších norem bezpečnosti silničního provozu po celé Evropě;
- podpora integrovaného přístupu k bezpečnosti silničního provozu;
- sdílená odpovědnost v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

16. oceňuje kladné výsledky uplynulého akčního programu pro bezpečnost silničního provozu, jež jsou zřejmé z hodnocení *ex-post*, poukazuje však na skutečnost, že v systému silniční dopravy v Evropské unii dochází nadále k **30 000 úmrtí při dopravních nehodách ročně**, což je **nepříjemně vysoká lidská daň**;

17. konstatuje, že pro období 2010–2020 si Komise klade za cíl **snížení počtu úmrtí při dopravních nehodách o 50 %**; Výbor je toho názoru, že takový cíl lze považovat za uvážlivý, nicméně náročný, vzhledem k tomu, že v uplynulém období 2001–2009 dosáhly členské státy průměrného snížení o 36 %;

18. oceňuje nové směry politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu předložené Evropskou komisí a **podporuje sedm navrhovaných cílů** a související činnosti;

19. žádá Komisi, aby upřesnila, jaké **jednotlivé příspěvky se očekávají u sedmi jednotlivých cílů** k vytyčenému celkovému snížení počtu smrtelných nehod o 50 % do roku 2020;

20. podporuje myšlenku **harmonizace různých definic vážného zranění**, což umožní lépe monitorovat a posuzovat účinnost politiky v oblasti bezpečnosti silničního provozu;

21. domnívá se, že na základě společné definice vážného a lehkého zranění bude následně možné stanovit společný **cíl pro snížení počtu vážných zranění**, podobně jako v případě cíle pro snížení počtu úmrtí;

22. zdůrazňuje význam dohody ohledně směrnice o **usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu**. Pokuty a jiné postihy za porušení dopravních předpisů ztrácejí na přesvědčivosti, nemohou-li být vymáhány v jiném členském státě Unie, což také vede k diskriminačnímu zacházení, neboť uložení pokuty za porušení dopravního předpisu závisí na státní příslušnosti dotyčné osoby;

23. vyzývá rovněž všechny členské státy, aby beze zbytku provedly **směrnici o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury**, a podporuje názor Komise, že je třeba přijmout opatření, aby zásady obsažené v této směrnici byly uplatňovány na veškerou silniční infrastrukturu financovanou z prostředků EU, přičemž je nutné dbát na dodržování zásady proporcionality, aby malé projekty netrpěly nadměrnou administrativní zátěží či přehnanými technickými požadavky;

24. má za to, že obecněji vzato a v souladu se zásadou **subsidiarity a víceúrovňové správy věcí veřejných** by místní a regionální orgány jednak měly v rámci svých pravomocí formulovat vlastní politiku v oblasti bezpečnosti silničního provozu a jednak se zapojit do mechanismů pro řízení iniciativ v oblasti bezpečnosti silničního provozu vytvářených na evropské či státní úrovni;

25. domnívá se, že úsilí se musí soustředit na to, aby cíle stanovené ve směrech politiky na léta 2011–2020 byly **začleněny do všech plánů politiky souvisejících s dopravou a do příslušných dopravních projektů** na úrovni EU, členských států, regionální a místní;

26. pobízí Komisi a členské státy, aby se snažily zlepšit **shromažďování a analýzu údajů o dopravních nehodách**. Lepší přehled o dopravních nehodách má zásadní význam pro možné zlepšení v oblasti rozvoje politiky a vyhodnocování pokroku, v neposlední řadě na místní a regionální úrovni. V souladu s doporučením formulovaným ve výzkumném

projektu EU SafetyNet je třeba dále harmonizovat způsob shromažďování dat a podávání zpráv členskými státy;

27. doporučuje Komisi a členským státům doplnit existující systémy **záznamů dopravních nehod** vedené policií o informace o závažnosti zranění obětí, které lze získat od **služeb první pomoci a nemocnic**;

28. naléhá na Komisi, aby zpřístupnila více **údajů na regionální a místní úrovni**, mimo jiné prostřednictvím databáze CARE, aby se místní a regionální orgány mohly porovnat se srovnatelnými regiony v zahraničí;

29. vzhledem k tomu, že v mnoha zemích představují dopravní nehody hlavní příčinu **pracovních úrazů**, Výbor navrhuje, aby Komise ve svém akčním plánu vyzvala **zaměstnavatele** ve veřejné a soukromé sféře k provádění politiky, která podporuje bezpečné cestování jako součást celkové kultury bezpečnosti. Veřejní a soukromí zaměstnavatelé by problematice bezpečnosti silničního provozu rovněž měli věnovat větší pozornost v existujících či nových podnikových plánech mobility;

30. zdůrazňuje význam začlenění **dopravní výchovy** do povinných školních osnov po celou dobu školní docházky ve všech členských státech;

31. doporučuje Komisi, aby prostřednictvím rámcového programu pro **výzkum** nadále věnovala pozornost vědeckému výzkumu bezpečnosti silničního provozu v evropském měřítku, zejména těmito tématům:

- potenciálním výhodám plynoucím pro bezpečnost silničního provozu z internalizace nákladů na nehody;
- sledování dopadu opatření přijatých v oblasti vzdělávání, infrastruktury, technologie vozidel a provádění silničních kontrol;
- míře nedostatečnosti záznamů dopravních nehod a strategiím pro zlepšení vedených záznamů;
- výzkum faktorů vysvětlujících vznik a závažnost zranění u určitých nehod;

32. doporučuje Komisi, aby v rámci svých pravomocí vyvíjela iniciativy vedoucí k **harmonizaci** mezi členskými státy v oblasti **dopravních předpisů, dopravních značek a dopravního značení**. VR navrhuje, aby Komise vydáním zelené knihy povzbudila veřejnou diskusi o problematice projednávané v tomto stanovisku;

33. doporučuje Komisi, aby prostřednictvím existujících a budoucích výzkumných programů zahájila iniciativy orientované na doporučení a kodexy osvědčených postupů pro budování a zřizování z podstaty bezpečné silniční infrastruktury, jež mohou přispět k lepším a harmonizovanějším postupům v oblasti **návrhů na dopravní infrastrukturu** v jednotlivých členských státech. Tato doporučení se například mohou týkat výstavby kruhových objezdů, městských výpadovek, vedlejší silniční sítě mimo zastavěné oblasti, cyklistických stezek a přechodů pro chodce;

34. doporučuje Komisi, aby monitorovala akční plán pro bezpečnost silničního provozu prostřednictvím vhodné interní organizace. V této souvislosti lze navrhnout zřízení **agentury**

pro bezpečnost silničního provozu nebo posílení existujících orgánů, např. **Evropského střediska pro sledování bezpečnosti silničního provozu**;

Závazek

VÝBOR REGIONŮ

35. upozorňuje na Evropskou chartu bezpečnosti silničního provozu (www.erscharter.eu), kterou připravila Komise, a vyzývá evropské místní a regionální orgány, aby chartu podepsaly jednotlivě a přijaly konkrétní závazky ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu na jejich vlastním správním území.

V Bruselu dne 31. března 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Pátá zpráva o soudržnosti“

(2011/C 166/07)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že budoucí politika soudržnosti může pokrýt všechny evropské regiony, nezávisle na jejich míře rozvoje, a podporuje vytvoření nové přechodné kategorie regionů, založené na zásadě rovného zacházení pro všechny regiony;
- přeje si, aby při provádění a hodnocení politiky soudržnosti byly zohledněny i jiné ukazatele než HDP, aby byla lépe zohledněna míra rozvoje každého regionu;
- znovu opakuje, že by ESF měl zůstat zařazen mezi strukturální fondy v rámci politiky soudržnosti, a je toho názoru, že jeho provádění by mělo být navázáno na určitá území;
- přeje si, aby byl posílen cíl územní soudržnosti, zejména finančně, a doporučuje přidělování finančních prostředků na různé programy na unijní úrovni a už nikoli na úrovni národní;
- souhlasí s obecnou zásadou sladění politiky soudržnosti s cíli strategie Evropa 2020, ale připomíná, že politika soudržnosti nesmí sloužit pouze strategii Evropa 2020, jelikož ve Smlouvě jsou stanoveny její vlastní cíle;
- přeje si, aby v rámci cíle územní soudržnosti byla určena prioritní územní osa v unijní nabídce jako doplněk tematických priorit strategie Evropa 2020;
- podporuje vypracování společného strategického rámce a navrhuje, aby „smlouvy o partnerství pro rozvoj a investice“ zapojily místní a regionální orgány v každém členském státě v souladu se zásadami víceúrovňové správy;
- rozhodně nesouhlasí s ustanoveními o tzv. vnější makroekonomické podmíněnosti a s návrhem vytvořit výkonnostní prémii; souhlasí s nezbytností vytvořit nové formy finanční podmíněnosti vázané na výsledky, pokud zvolená kritéria budou obecná, spravedlivá, přiměřená a založená na principu rovnosti zacházení.

Zpravodaj: pan Michel DELEBARRE (FR/SES), starosta města Dunkerku

Odkaz: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti

KOM(2010) 642 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. vítá vydání páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti, která je **dobrým základem pro jednání** o směřování politiky soudržnosti po roce 2013;

2. oceňuje rozsáhlou analýzu, kterou vypracovala Evropská komise v této první zprávě od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, zejména pokud jde o uznání územní soudržnosti jakožto jednoho z klíčových cílů Unie. Nicméně lituje, že se zpráva zakládá převážně na statistikách z doby před **finanční, hospodářskou a sociální krizí**, již je Unie vystavena od roku 2008. Proto žádá, aby se příští programové období zakládalo na statistických údajích z období po krizi, a vyzývá Radu a členské státy, aby vynaložily veškeré možné úsilí v politické a administrativní oblasti za účelem dosažení tohoto cíle. Tato skutečnost navíc zesiluje nutnost využívat dalších doplňkových a aktualizovanějších ukazatelů pro určení skutečného stavu rozvoje regionů, poněvadž růst HDP sám o sobě nebude odrážet skutečný dopad krize. Výbor regionů se k tomuto již vyjádřil ve svém stanovisku *Měření pokroku překročením rámce HDP*. V něm jsou navrhovány dva komplexní ukazatele, které budou v krátkodobém výhledu k dispozici, jako je např. komplexní index životního prostředí a harmonizovaný sociální průzkum na regionální úrovni;

3. vítá **pokrok politiky soudržnosti**, která umožnila vytvořit růst a pracovní příležitosti, navýšit lidský kapitál, usnadnit budování územně klíčových infrastruktur a zlepšit ochranu životního prostředí. Zdůrazňuje, že politika soudržnosti je také uznávána pro svůj pákový účinek na konkurenceschopnost a inovaci, zejména prostřednictvím své schopnosti mobilizovat potenciál soukromého sektoru;

4. konstatuje, že navzdory pokrokům politiky soudržnosti ve snížení rozdílů **přetrvávají** mezi evropskými regiony a v jejich rámci **výrazné nerovnosti**, především v úrovni rozvoje infrastruktury, příjmech, kvalitě veřejných služeb a přístupu k těmto službám, jež dále prohlubuje rozdílný dopad hospodářské

a finanční krize, a stále naléhavější výzvy, jako jsou globalizace, nezaměstnanost (zejména mládeže), stárnutí populace, změna klimatu a energetická závislost;

5. naléhá tedy, aby politika soudržnosti disponovala **zdroji** odpovídajícími významu sledovaných cílů a posilovala činnosti na celostátní, regionální a místní úrovni, aby mohlo dojít ke skutečnému hospodářskému, sociálnímu a územnímu vyvážení mezi evropskými regiony;

6. připomíná, že **unijní přidaná hodnota** politiky soudržnosti stojí především na jejím přístupu, který je:

- **solidární** prostřednictvím podpory vyváženého rozvoje v celé Unii;
- **strategický** díky určení klíčových cílů, které jsou uzpůsobené potřebám daného území a jeho obyvatelstva;
- **integrováný**, založený na součinnosti odvětvových politik na daném území;
- **vedený napříč** různými politikami, jež mají dopad na daný územní celek;
- **zaměřený na územní rozměr**, což vychází z analýzy daného územního celku, která zdůrazňuje silné a slabé stránky každého regionu;
- **víceletý**, v podobě stanovení krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých cílů;
- **založený na partnerství**, jež sdružuje unijní, národní, regionální a místní úroveň a současně socioekonomické subjekty daného územního celku při přípravě a provádění operačních programů;

7. připomíná, že díky tomuto unikátnímu přístupu politika soudržnosti více než jakákoli jiná politika Evropské unie umožňuje zviditelnit evropskou integraci na úrovni územních celků a občanů a současně přináší řešení uzpůsobená a koordinovaná tak, aby vyhovovala jejich potřebám;

Snaha o novou strukturu politiky soudržnosti

Politika soudržnosti pro všechny regiony, přizpůsobená jejich úrovni rozvoje

8. vítá, že pátá zpráva o soudržnosti potvrzuje, že budoucí politika soudržnosti může pokrýt **všechny evropské regiony**, nezávisle na jejich míře rozvoje. V tomto ohledu zdůrazňuje, že strukturální fondy se budou muset v první řadě soustředit na nejméně rozvinuté evropské regiony a současně poskytovat nezbytnou podporu ostatním regionům, aby jim pomohly na cestě ke konkurenceschopnosti, pracovním příležitostem, sociálnímu začleňování a udržitelnému rozvoji, a podpořily tak harmonický rozvoj na celém území EU;

9. je toho názoru, že je třeba uvažovat o vytvoření **nové přechodné kategorie** regionů, které se pohybují mezi 75 % a 90 % unijního HDP. Účelem tohoto systému by bylo omezit prahový efekt pozorovaný při 75 % unijního HDP (stávající práh způsobilosti mezi cíli „konvergence“ a „konkurenceschopnost“) a zaručit rovné zacházení pro všechny regiony. Je třeba zohlednit jak potíže regionů, které od roku 2013 poprvé přestanou spadat pod cíl „konvergence“, tak i těch, které přesto, že v současném programovém období jsou způsobilé pro cíl „konkurenceschopnost“, i nadále řeší strukturální sociálně-ekonomické problémy v souvislosti s cíli strategie Evropa 2020 a trpí nerovnostmi v rámci regionu. Vytvoření této kategorie nesmí penalizovat regiony, které v současnosti dostávají podporu v rámci cíle „konvergence“, „konkurenceschopnost“, či jsou ve fázi postupného zavádění nebo postupného vyřazování (phasing in a phasing out);

10. opakuje svoji výzvu, aby byly zohledněny i **jiné ukazatele než HDP**, zejména pro účely provádění a hodnocení programů, aby byla lépe zohledněna míra rozvoje každého regionu a specifické problémy sociální a územní soudržnosti v dané oblasti (vnitroregionální nerovnosti, výkyvy příjmů, míra nezaměstnanosti, přístupnost služeb obecného zájmu, přístupnost a interoperabilita dopravních prostředků, kvalita životního prostředí, sociální blahobyt, úroveň vzdělání atd.). Přezkum v polovině programového období (5+5) musí být příležitostí k zohlednění těchto nových, doplňujících ukazatelů k HDP. Žádá tedy Evropskou komisi, aby vypracovala seznam **územních, sociálních a environmentálních ukazatelů rozvoje** použitelných na subregionální úrovni na základě prací EUROSTAT a ESPON ⁽¹⁾ a OECD;

Posílení integrovaného přístupu

11. podporuje **integrovaný přístup** politiky soudržnosti v zájmu podpory komplementarity všech fondů (Fondů soudržnosti, EFRR, ESF, EZFRV a Evropského rybářského fondu) a usnadnění jejich provádění integrovaným přístupem. Výbor

doporučuje jasně definovat oblast působnosti každého fondu a způsob, jakým se pomoc z jiných fondů EU, např. v oblasti dopravy nebo životního prostředí, váže k výše uvedeným fondům ze strategického i provozního hlediska. Dále je na evropské úrovni třeba definovat jasné pokyny a vybudovat koordinační struktury na národní a subnárodní úrovni;

12. přeje si získat přesnější údaje o **podmínkách provádění Evropského sociálního fondu** a domnívá se, že ESF by měl být ještě dnes zařazen mezi strukturální fondy v rámci politiky soudržnosti. Dále soudí, že by byla vhodná užší spolupráce mezi ESF a EFRR. Výbor v této souvislosti nabádá k využívání křížového financování a zavedení operačních programů sestávajících z více fondů (EFRR a ESF);

13. domnívá se, že pokud má ESF přispět k naplnění cílů strategie Evropa 2020 a evropské strategie zaměstnanosti, **musí být jeho provádění navázáno na určitá území** a být plně součástí politiky soudržnosti, na základě potřeb zjištěných na úrovni jednotlivých územních celků ⁽²⁾. Vítá, že závěry belgického předsednictví po neformálním setkání ⁽³⁾ ministrů pověřených politikou soudržnosti doporučují „posílení regionálního rozměru ESF a zvýšení jeho viditelnosti touto cestou“, a tím jeho integraci s regionálními sociálně-ekonomickými strategiemi;

14. přeje si zlepšení **viditelnosti projektů financovaných z EFS** prostřednictvím provádění více zaměřeného na územní celky, založeného na zcela konkrétních a praktických místních potřebách a s co nejdůraznějším dopadem, a tím doplnit práci realizovanou v oblasti komunikačních a informačních kampaní a financovanou v rámci technické pomoci na unijní, národní a regionální úrovni;

15. zastává názor, že **rozdělení prostředků mezi EFRR a ESF** musí vycházet z procentního prahu stanoveného na vnitrostátní úrovni, aby byly zaručeny odpovídající finanční prostředky z ESF na řešení hospodářské a sociální soudržnosti v jednotlivých členských státech a regionech. Výbor regionů navrhuje, aby v rámci takto stanovených mezí členské státy přidělovaly strukturální fondy (EFRR a ESF) na národní úrovni, a to ve spolupráci s místními a regionálními orgány;

16. soudí, že **flexibilitu mezi EFRR a ESF** je třeba v budoucnosti povzbuzovat a zjednodušovat, zejména prostřednictvím nového společného strategického rámce a zvláště pokud jde o přístupy pro místní rozvoj a integrované plány měst a místních orgánů. ⁽⁴⁾ Dále žádá Evropskou komisi, aby v budoucích legislativních návrzích stanovila obdobný systém mezi EFRR a EZFRV, aby byl zaručen integrovanější přístup na úrovni venkovských územních celků;

⁽¹⁾ Evropská pozorovací síť pro územní plánování (ESPON – European Spatial Planning Observation Network).

⁽²⁾ Viz stanovisko k budoucnosti Evropského sociálního fondu po roce 2013 – Cdr 370/2010 (zpravodajka: Catuscia MARINI, IT/SES).

⁽³⁾ Neformální setkání ministrů v Lutychu ve dnech 22. a 23. listopadu 2010.

⁽⁴⁾ Srov. článek 8 nařízení (ES) č. 1080/2006 o udržitelném městském rozvoji.

Posílená územní spolupráce

17. podporuje **odkaz na územní spolupráci**, jež by si zachovala svou současnou strukturu o třech částech, avšak lituje toho, že není podrobnější. V této souvislosti si přeje, aby byl tento cíl podpořen těmito způsoby:

- navýšením finančních prostředků, které jsou mu udělovány;
- specifickými pravidly, jež by byly lépe uzpůsobeny programům územní spolupráce prostřednictvím navýšení technické pomoci na místní úrovni, zjednodušením pravidel pro kontrolu a audit, použitelnou a uzpůsobenou paušalizací nepřímých nákladů, stanovením pravidel pro způsobilost unijních výdajů atd.;
- návrhy na zlepšení řízení těchto programů;

18. doporučuje **přidělování finančních prostředků na programy územní spolupráce na unijní úrovni** a už nikoli na úrovni národní. Příjemci prostředků v rámci těchto programů by měli jasněji dokládat výsledky a přidanou hodnotu projektů územní spolupráce v regionech vytvořenou předáváním osvědčených postupů a know-how. Výbor si přeje upřednostnění strategického a integrovaného přístupu na úrovni oblastí spolupráce s tím, že v rámci finanční návratnosti nebude zohledňována národní úroveň;

19. žádá Komisi, aby do budoucích legislativních návrhů začlenila ustanovení, která umožní využívání **ESF** v rámci programů **územní spolupráce** s cílem financovat činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto fondu;

20. vyzývá ke **skutečné komplementaritě tří cílů politiky soudržnosti**. Činnost Unie na přeshraniční, nadnárodní a meziregionální úrovni musí být komplementární vůči činnosti v rámci regionálních programů prováděných v souladu s cíli „konvergence“ a „regionální konkurenceschopnosti a zaměstnanosti“. Bylo by možné podporovat stanovení směrů či opatření pro územní spolupráci v regionálních programech, zvláště za účelem financování strukturujících projektů v přeshraničním či nadnárodním měřítku. Zároveň je třeba usilovat o lepší koordinaci tří částí cíle „územní spolupráce“;

21. zdůrazňuje, že je nezbytné **lépe sladit programy územní spolupráce s územními strategiemi** vypracovanými na základě společné vůle územních subjektů⁽⁵⁾. V této souvislosti soudí, že nadnárodní programy mohou podpořit makroregionální strategie a také integrované námořní strategie, které jsou ve fázi příprav. Přeshraniční programy rovněž budou moci podpořit euroregionální a eurometropolitní strategie, jež jsou v současnosti prováděny. Výbor tedy žádá výrazné zvýšení

limitu vzdálenosti 150 km, který se využívá při klasifikaci ostrovů coby příhraničních regionů;

22. vyzývá Evropskou komisi, aby usnadnila nová územní partnerství díky zjednodušení a zlepšení způsobu, jakým jsou řízeny programy **meziregionální spolupráce**. Lepší meziregionální spolupráce nejen zajistí koordinovaný přístup ke společným problémům, ale bude také uznáním toho, že inovační řešení nejsou omezena stávajícími hranicemi území;

23. připomíná, že **evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS)**⁽⁶⁾ je i nadále **cenným nástrojem** pro usnadnění spolupráce zvláště v rámci přeshraniční spolupráce. Je toho názoru, že nařízení o ESÚS musí být zjednodušeno a upraveno v budoucích programech v souladu se zkušenostmi získanými v současném období. Tato zjednodušení se budou moci konkrétně zaměřit na předpisy týkající se zaměstnanců a daňového režimu ESÚS a zkrácení současných postupů. Dále podporuje systematictější přidělování globálních grantů těmto evropským seskupením, aby mohla přímo spravovat strukturální fondy;

24. žádá Evropskou komisi, aby zlepšila současnou **spolupráci na vnějších hranicích**. Zejména je nutné zjednodušit postupy a zajistit větší součinnost mezi působením EFRR, evropského nástroje sousedství a partnerství a Evropského rozvojového fondu (ERF);

25. klade důraz na klíčový význam územní spolupráce pro nejvzdálenější regiony, což je nezbytné vzhledem k jejich zeměpisné poloze na vnějších nevdálenějších hranicích EU. Žádá, aby byl vypracován **akční plán pro širší sousedství** s cílem dosáhnout lepšího začlenění těchto regionů do jejich geografického prostředí;

Strategické priority uzpůsobené regionálním specifickým

Směrem k větší flexibilitě při sladování se strategií Evropa 2020

26. zdůrazňuje, že vedle dalších činností financovaných Evropskou unií politika soudržnosti může a musí plnit rozhodující úlohu, aby umožnila inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, jak stanovuje strategie Evropa 2020, a zároveň **podpořila harmonický rozvoj** Unie na základě zvýšení vnitřního potenciálu všech regionů a snížení rozdílu mezi evropskými územními celky, jak je stanoveno v článku 174 Smlouvy o fungování Evropské unie;

⁽⁵⁾ Srov. stanovisko z vlastní iniciativy VR: Strategie pro oblast Severního moře a Lamanšského průlivu – CdR 99/2010 fin (zpravodaj: Hermann KUHN, DE/SES).

⁽⁶⁾ Srov. stanovisko z vlastní iniciativy k tématu Nové perspektivy pro přezkum nařízení o ESÚS – CdR 100/2010 rev. 3 (zpravodaj: Alberto NUÑEZ FEIJOO, ES/ELS).

27. souhlasí s obecnou zásadou sladění politiky soudržnosti s **cíli strategie Evropa 2020** a jejími stěžejními iniciativami za účelem dosažení pokroku na cestě k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění. Je však toho názoru, že již bylo v období 2007–2013 v této oblasti vyvinuto značné úsilí, které bude třeba posoudit před rozhodnutím přidělit větší objem zdrojů;

28. v této souvislosti připomíná, že **politika soudržnosti nesmí sloužit pouze strategii Evropa 2020 a národním programům reforem**, jelikož ve Smlouvě jsou stanoveny její vlastní cíle, jimiž je snížení hospodářských, sociálních a územních rozdílů mezi regiony Evropské unie. Politika soudržnosti tedy musí vycházet ze stavu územních celků, jejich potřeb a rozvojového potenciálu;

29. podporuje obecnou zásadu unijní nabídky rozsáhlých tematických priorit, která by nahradila současný systém zaměření strukturálních fondů na kategorie výdajů, které jsou stanoveny restriktivním způsobem. Nesouhlasí však s **přílišným omezením počtu těchto priorit**, které je možné zvolit v rámci nových národních smluv o partnerství pro rozvoj a investice a operačních programů, aby byla místním a regionálním orgánům ponechána dostatečná volnost při uzpůsobování cílů strategie Evropa 2020 danému územnímu celku;

30. je přesvědčen, že Evropská komise nemá právo učinit povinné některé z těchto priorit, které budou muset být stanoveny na regionální úrovni na základě analýzy daného územního celku zohledňující jeho silné a slabé stránky. Rovněž **nepovažuje za vhodné prosadit soustředění všech strukturálních fondů pouze na tematické priority**, které regiony budou muset zvolit z nabídky Unie. Toto ustanovení by bylo v rozporu se samou zásadou integrovaného přístupu, která předpokládá, že strategie rozvoje je založena na investicích do různých odvětví;

31. žádá proto Evropskou komisi, aby **seznam tematických priorit**, který by mohl být uveden v budoucích předpisech pro politiku soudržnosti, nebyl příliš omezený, a to nejen z důvodu zohlednění územní, hospodářské a sociální rozmanitosti všech regionů, ale také za účelem překročení cílů strategie Evropa 2020 v oblasti sociální a územní soudržnosti;

Směrem ke skutečnému zohlednění cíle územní soudržnosti

32. souhlasí se zásadou **větší flexibility v sestavování operačních programů**, aby bylo možné působit na různých úrovních územního celku (na subregionální a regionální úrovni, na úrovni několika regionů a na makroregionální úrovni) v souladu se specifiky daného územního celku a funkčních prostor, jako jsou povodí, horské oblasti, souostroví atd. Toto působení však bude muset vycházet ze společné vůle územních subjektů a zejména místních a regionálních orgánů ke spolupráci v rámci skutečného územního projektu, aniž by byl zpochybněn význam regionální úrovně;

33. přeje si, aby v rámci **cíle územní soudržnosti** vznikla nová struktura politiky soudržnosti, jejíž součástí by bylo určení **prioritní územní osy** v unijní nabídce jako doplňku tematických priorit strategie Evropa 2020, tak aby územní soudržnost mohla zaručit vyvážený územní rozvoj v zájmu provázanosti regionů a celkové koherence politik. Kromě toho podporuje návrh Evropské komise důkladně **zohlednit regiony s územními specifiky** ⁽⁷⁾;

34. zdůrazňuje, že i nadále by měla být věnována zvláštní pozornost **nejvzdálenějším regionům** vzhledem ke specifickému statutu, který je jim přiznán v článku 349 Lisabonské smlouvy. Připomíná, že je nezbytné stanovit finanční ustanovení pro tyto regiony za účelem kompenzace řady překážek, jako je odlehlost, ostrovní charakter, malá rozloha, problematický reliéf a podnebí a také hospodářská závislost na několika málo produktech. Tato kompenzace se zdá nezbytná k tomu, aby byl usnadněn přístup nejvzdálenějším regionům na vnitřní trh za stejných podmínek jako pro ostatní evropské regiony;

35. schvaluje **lepší zohlednění městského rozměru** v rámci politiky soudržnosti prostřednictvím většího zapojení měst a aglomerací do všech etap koncipování politiky soudržnosti: národních programů reforem, smluv o partnerství pro rozvoj a investice a do operačních programů. V této souvislosti si přeje, aby byl v operačních programech odpovídajícím způsobem zohledněn městský rozměr, a znovu se zasazuje o upřednostnění přístupu integrovaného městského rozvoje. Připomíná, že městské oblasti se velmi často vyznačují závažnými hospodářskými, sociálními a územními nerovnostmi, jež je třeba odpovídajícím způsobem řešit. Tento přístup integrovaného městského rozvoje bude muset vycházet z činnosti prováděné v rámci Lipské charty, jejímž účelem je vyzkoušet nový společný soubor kritérií pro udržitelné evropské město. Města je též třeba vnímat jako póly růstu a rozvoje celých regionů;

36. podporuje návrh Evropské komise, jehož cílem je udělit místním a/nebo regionálním voleným zástupcům důležitější úlohu v přípravě a provádění strategií městského rozvoje v rámci operačních programů. Tato angažovanost a přijetí větší odpovědnosti ze strany místních a regionálních orgánů musí být provázena systematictějším přidělováním **globálních grantů** příslušným **městům**, aglomeracím a regionům. Výbor regionů se vyslovuje se pro zachování městského rozměru v evropské politice soudržnosti. Města mohou být důležitým motorem růstu a inovací. Zintenzivnění vztahů mezi městy

⁽⁷⁾ Srov. článek 174 SFEU: „V rámci dotyčných regionů je zvláštní pozornost věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovými přeměnami a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony.“

a venkovem může navíc obzvlášť podpořit hospodářskou, sociální a územní soudržnost EU a zároveň přispět k uskutečnění strategie Evropa 2020. Pro splnění této funkce jsou i do budoucna zapotřebí opatření na sociální a hospodářskou stabilizaci měst a na udržitelný rozvoj měst a znevýhodněných městských oblastí. Tato opatření by měla být naplánována a uskutečněna v rámci regionálních operačních programů;

37. lituje, že ve sdělení není **žádný odkaz na venkovský rozměr**, ačkoliv venkovské a příměstské územní celky tvoří podle zvolených definic přes 80 % území Unie. Žádá Evropskou komisi, aby věnovala zvláštní pozornost vazbě mezi různými typy obcí – městskými (velká a malá města) a venkovskými oblastmi. Tato vazba tvoří základní složku integrované politiky regionálního rozvoje. Rovněž si přeje, aby byl venkovský rozměr náležitě zohledněn v rámci budoucí politiky soudržnosti a působení EFRR, ESF a EZFRV bylo lépe sladěno a dospělo se k jejich větší součinnosti prostřednictvím společného strategického rámce i na úrovni operačních programů. Navrhuje též přepracovat současný program URBACT na program s názvem RURBACT⁽⁸⁾, který by umožnil podpořit výměnu osvědčených postupů a zřízení sítí zaměřených na městskou a venkovskou problematiku a sladění těchto dvou rozměrů;

38. podporuje tedy **určení územního zaměření** v operačních programech, které by umožnilo financovat projekty v rámci územních postupů na nižší než regionální úrovni. Nová koncepce místního rozvoje se musí stát globálním strategickým rámcem pro subregionální rozvoj všech dotčených oblastí, ať už městských, venkovských nebo smíšených, a musí být začleněna do regionálních programů;

39. lituje, že pátá zpráva o soudržnosti dostatečně neklade důraz na tendenci zhoršení některých **subregionálních nerovností**. Tyto nerovnosti se vyznačují jevy, jako je územní segregace, což způsobuje vznik ghett i trvalé upadání některých vzdálených oblastí. Jednoznačné zdůraznění těchto subregionálních nerovností prostřednictvím vhodných statistických údajů a přijetí opatření zaměřených na jejich snížení by přispělo k lepšímu zohlednění cíle územní soudržnosti na místní úrovni, ovšem pouze za předpokladu, pokud by vše bylo řízeno na regionální úrovni;

40. souhlasí s tím, že je nezbytné věnovat **větší pozornost iniciativám pro místní rozvoj**, které bude třeba podporovat prostřednictvím systematictějšího spolufinancování Unii. Část operačního programu by v příslušných případech měla být zaměřena na iniciativy pro místní rozvoj (např. partnerství atd.).

⁽⁸⁾ Program RURBACT by se zakládal na vývoji a posílení programu URBACT na základě zkušenosti sítí RURACT s cílem lépe zohlednit vazbu mezi městským a venkovským rozměrem.

Může se jednat o výzvy k předkládání projektů pro jeden či více regionů⁽⁹⁾, jejichž cílem je motivovat veřejné subjekty (volené zástupce místních orgánů nebo zástupce státních institucí atd.) a soukromé subjekty (podniky, obchodní komory, sociální podniky, družstva, sdružení atd.) k tomu, aby vypracovaly a prováděly strategii místního rozvoje založenou na integrovaném přístupu.⁽¹⁰⁾ Iniciativy zaměřené na místní rozvoj mohou značně přispět k institucionálnímu rozvoji na úrovni místních orgánů, pokud budou tyto orgány podporovány finančně včetně programů technické pomoci;

41. je toho názoru, že cíl **územní soudržnosti se vztahuje na všechny politiky Unie** a musí být založen na sladování odvětvových politik s politikou soudržnosti a zároveň na lepším zohlednění územního dopadu všech politik Unie při jejich přípravě. V této souvislosti lituje, že Evropská komise doposud nezareagovala na jeho žádost o předložení bílé knihy o územní soudržnosti⁽¹¹⁾;

42. lituje, že v páté zprávě o soudržnosti **není odkaz na služby obecného zájmu**, ačkoli zásadní vazba mezi jejich činnostmi a územní soudržností je výslovně uznána v článku 14 SFEU a v protokolu 26 připojeném k Lisabonské smlouvě. Znovu tedy žádá o to, aby územní dopad politik Unie na služby obecného zájmu byl předmětem hodnocení *ex ante* a *ex post*;

Provádění politiky soudržnosti

Strategický přístup

43. podporuje **vypracování společného strategického rámce**, který by zahrnoval Fond soudržnosti, Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova a Evropský rybářský fond. Přeje si však, aby tento strategický rámec byl definován společně s Radou a Evropským parlamentem a v partnerství s Výborem regionů. Tento společný strategický rámec musí dbát na upřesnění jednotlivých oblastí činnosti a tedy příslušných úloh a vazeb mezi těmito fondy EU v regionech Evropské unie, jakož i s dalšími fondy EU se zřetelným územním rozměrem a blízkým vztahem ke strukturálním fondům, jako jsou např. prostředky transevropských sítí nebo případné budoucí fondy pro oblast životního prostředí a klimatu;

⁽⁹⁾ Srov. např. zohlednění územní soudržnosti v integrovaném přístupu k plánování strukturálních fondů v Itálii v období 2000–2006. Tyto integrované územní projekty pokrývají 7 regionů NUTS II s prováděním na nižší než regionální úrovni.

⁽¹⁰⁾ Srov. příklad místních akčních skupin v rámci programu LEADER+.

⁽¹¹⁾ Srov. stanovisko Výboru regionů k Zelené knize o územní soudržnosti (zpravodaj: Jean-Yves LE DRIAN, FR/SES), Cdr 274/2008 fin.

44. je přesvědčen, že stávající makroregionální strategie mohou působit jako „**strategické referenční rámce v makroregionálním měřítku**“. Regionální strategie stanovené v rámci operačních programů (vycházejících ze tří cílů politiky soudržnosti) se budou moci inspirovat prioritními směry těchto makroregionálních strategií;

45. žádá Evropskou komisi, aby upřesnila obsah a specifické podmínky pro „**smlouvy o partnerství pro rozvoj a investice**“, které budou vyjednány mezi Evropskou komisí a členskými státy. Poukazuje na nutnost uvést do praxe zásady partnerství a víceúrovňové správy, a navrhuje tedy, aby se místní a regionální orgány povinně podílely na vypracovávání, vyjednávání a provádění těchto smluv, jelikož jsou přímo zapojeny do operačních programů, které tyto smlouvy plánují. Místní a regionální orgány musí být součástí rozhodování na úrovni národních smluv o tematických prioritách a finančních závazcích, které by se měly vztahovat na operační programy, na nichž se tyto orgány podílejí;

46. navrhuje, aby „smlouvy o partnerství pro rozvoj a investice“ i „územní pakty pro provádění strategie Evropa 2020“ zavedly pro každý členský stát **systém víceúrovňové správy** zapojující různé územní úrovně (unijní, národní, regionální a místní) do posíleného partnerství s místními a regionálními orgány. Žádá, aby místní a regionální orgány (jakožto spolufinancovatelé a/nebo spolusprávcí veřejných služeb) podepsaly tyto územní pakty⁽¹²⁾ a plně se podílely na jejich vypracování, vyjednávání, provádění a monitorování. Stejně jako společný strategický rámec budou tyto územní pakty muset zahrnovat Fond soudržnosti, EFRR, EFS, EZFRV a Evropský rybářský fond a zajistit soulad s národními programy reformem tím, že usnadní jejich provádění v daném územním celku;

47. vítá vytvoření **operačních programů jako hlavního nástroje provádění politiky soudržnosti**, jak je tomu nyní. V této souvislosti připomíná, že Evropská komise bude muset dbát na to, aby se místní a regionální orgány plně podílely na vypracování, vyjednávání a provádění těchto programů;

48. souhlasí s vypracováním **výročních zpráv o provádění**, které poskytnou informace o plnění cílů během celého programového období, jak je tomu v současnosti. Podle jeho názoru však není relevantní zavést nový požadavek na průběžné hodnocení těchto programů po formálním doložení určité části finančních prostředků Evropské komisi;

49. podporuje návrh Evropské komise, jehož účelem je **pravidelně pořádat politické diskuse** v různých kompetentních útvarech institucí Evropské unie. V této souvislosti je k

⁽¹²⁾ Orgány územní správy, které je mají podepsat, musí být určeny na úrovni každého členského státu v souladu s rozdělením pravomocí na úrovni nižší než národní.

dispozici Evropské komisi při pořádání diskusí s jeho členy při příležitosti plenárních zasedání nebo schůzí komise COTER;

50. souhlasí s Evropskou komisí v tom, že je zásadní, aby se **ministři pověřeni politikou soudržnosti pravidelně scházeli v rámci oficiálního složení Rady**⁽¹³⁾, aby mohli projednat stav pokroku plánování a posoudit výsledky v porovnání s plněnými cíli;

Partnerství a řízení

51. je toho názoru, že efektivní provádění strategie Evropa 2020 vyžaduje, aby do něho byli prostřednictvím **víceúrovňového systému řízení** zahrnuti různí zainteresovaní činitelé na úrovni EU a na národní, regionální a místní úrovni. V této souvislosti připomíná nezbytnost vytvoření územních paktů, které by umožnily bezprostřednější zapojení místních a regionálních orgánů;

52. připomíná důležitost přísnějších a **podrobnějších kritérií umožňujících uplatňování zásady partnerství** s místními a regionálními orgány při sestavování, vyjednávání a provádění strategických unijních a národních cílů a operačních programů. Vítá skutečnost, že hodnocení uskutečněné Evropskou komisí ukazuje, že zapojení místních a regionálních orgánů a socioekonomických subjektů z daného územního celku má rozhodující význam pro úspěšnost politiky soudržnosti;

Výkonnost, podmíněnost, pobídky a sankce

53. důrazně vybízí místní a regionální orgány k zajištění co nejvyšší efektivity jejich **administrativních a institucionálních kapacit** a zároveň k zabezpečení příslušných finančních a lidských zdrojů způsobilých ke zvládnutí složitých projektů financovaných z fondů EU, zejména pokud se jedná o administrativní zátěž a byrokracii. Zdůrazňuje potřebu zajistit odpovídající míru financování k tomu, aby se místní a regionální orgány skutečně mohly zúčastnit velkých projektů financovaných ze strukturálních fondů;

54. **rozhodně nesouhlasí s ustanoveními o** tzv. vnější **makroekonomické podmíněnosti**, tj. o odebrání strukturálních fondů dostupných regionům a městům z důvodu chyb a nedostatků jejich národních vlád nebo v případě, že jejich národní vlády nerespektují Pakt o stabilitě a růstu. Při uplatňování finančních sankcí nebo pobídek souvisejících s Paktem o stabilitě a růstu, jež mají zajistit respektování makroekonomických podmínek, hrozí, že budou penalizovány především místní a regionální orgány, i když nenesou odpovědnost za nedodržování příslušných povinností členskými státy⁽¹⁴⁾;

⁽¹³⁾ Mohlo by se jednat o platformu, jež by byla specificky zaměřena na politiku soudržnosti, nebo o jednání Rady pro všeobecné záležitosti, která by byla věnována této politice, a to za účasti ministrů pověřených touto politikou.

⁽¹⁴⁾ Stanovisko Výboru regionů ze dne 1. prosince 2010 k tématu Posílení koordinace hospodářské politiky, zpravodaj: pan TATSIS (EL/ELS), CdR 224/2010 fin, a usnesení Výboru regionů k prioritám na rok 2011 přijaté dne 2. prosince 2010, CdR 361/2010 fin (zejména odstavec 10).

55. podporuje zřízení **(interní) podmíněnosti**, jejímž cílem je zvýšení efektivity politiky soudržnosti. Taková podmíněnost by měla úzce navazovat na tematické priority politiky soudržnosti a neměla by se pokoušet navazovat na širší strukturální reformy vzdáleně související s prováděním této politiky. Měla by se zaměřit na ty strukturální a institucionální podmínky, které jsou zapotřebí k zajištění co nejlepšího využití prostředků vyčleněných na soudržnost. Měla by být jednoduchá, vymahatelná, proporcionální a ověřená ex-ante;

56. podporuje **zachování spolufinancování Evropskou unií**, které zajišťuje odpovědnost za provádění politiky přímo v místě. Stejně jako v současném období musí být výše spolufinancování Unii přizpůsobována cílům v závislosti na úrovni rozvoje jednotlivých regionů. Je však proti jakémukoliv snížení výše spolufinancování, jež nesmí sloužit jako proměnná při úpravách v případě rozpočtových omezení na základě interinstitucionální dohody pro příští finanční výhled. Kromě toho se pozastavuje nad Komisí navrženým přizpůsobováním výše spolufinancování podle přidáné hodnoty EU, druhů opatření a příjemců. Takové přizpůsobování by mohlo vést ke složitým postupům, u nichž může dojít k omylům, a ke zkomplikování práce orgánů zodpovědných za řízení. Připomíná také, že výše spolufinancování podle zaměření musí být stanovena pro každý operační program, aby odpovídala definovaným prioritním cílům;

57. **nesouhlasí s návrhem vytvořit výkonnostní prémii** vycházející z cílů strategie Evropa 2020, u níž by mohlo být složité stanovit objektivní kritéria pro přidělování. Tato výkonnostní premie by mohla zvýhodnit nejvýkonnější regiony, aniž by vzala v potaz úsilí vynaložené některými regiony, které nemají příznivé územní, hospodářské a sociální podmínky, a aniž by vzala v potaz povahu některých, zejména složitých integrovaných řešení, jež vyžadují dlouhodobou přípravu. Výkonnostní premie by také mohla znamenat, že si členské státy stanou málo ambiciózní cíle. Dále je toho názoru, že vytvoření výkonnostní premie, ať již na úrovni EU či na národní úrovni, nezaručuje vyšší efektivitu investic. Mohl by však podpořit vytvoření flexibilní premie (jež by se neřídila výkonnostními kritérii) vycházející z automaticky zrušených závazků během programového období a sloužící:

— buď k financování experimentálních iniciativ v oblasti inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění;

— nebo k využití prostředků ze strukturálních fondů během hospodářské, sociální či ekologické krize, a to ve spojení s Evropským fondem pro přizpůsobení se globalizaci a Fondem solidarity Evropské unie;

58. **souhlasí s nezbytností vytvořit nové (tzv. interní) formy finanční podmíněnosti vázané na výsledky** a současně pro zabezpečení koherentního zavedení systému strukturální podmíněnosti považuje za nezbytné, aby byla stanovena kritéria – obecná, spravedlivá, přiměřená a založená na principu rovnosti zacházení –, na jejichž základě bude možné jasně určit, zda byla daná podmínka splněna. Kvantifikované cíle mají sloužit ke strategickému řízení programů, aniž by tím vznikaly neúměrné vícenáklady. Tyto cíle, definované pomocí omezeného počtu ukazatelů provádění a výsledků, umožňují měřit pokrok oproti výchozí situaci a dosahování cílů při provádění priorit. Nesmí tedy vést k sankcím, pokud nedojde k plnému dosažení očekávaných výsledků. Jak již poukázali ministři pověřeni politikou soudržnosti, kteří se sešli ve dnech 22. a 23. listopadu 2010 v Lutychu, v současnosti platí vysoká podmíněnost, jejíž účinnost byla prokázána. Jde zejména o pravidlo automatického zrušení závazku, pravidlo uzávěrky, schvalování systémů kontroly a auditu, zásadu adicionality a zásadu spolufinancování atd. Tato interní podmíněnost tudíž může být zachována a vylepšena;

59. připomíná, že prostředky, jimiž přispěly místní a regionální orgány v souladu se zásadou spolufinancování, zcela opravňují Výbor regionů k tomu, aby se spolu s členskými státy a Evropským parlamentem podílel na konstruktivním dialogu požadovaném Evropskou komisí s cílem propracovat různé druhy podmíněnosti stanovené v páté zprávě o soudržnosti v rámci **pracovní skupiny pro podmíněnost**;

Hodnocení a očekávané výsledky

60. podporuje návrh Evropské komise **soustředit se více na výsledky** prostřednictvím jasných a měřitelných cílů a ukazatelů výsledků stanovených v rané fázi podle specifických cílů jednotlivých regionů. Nicméně varuje před pokusem Komise hodnotit výsledky pouze na základě pokroků zaznamenaných při plnění cílů strategie Evropa 2020. V této souvislosti připomíná, že programové období 2007–2013 již přineslo pokrok v této oblasti zavedením hodnocení *ex ante*, *in itinere* a *ex post*, jež bude třeba nejprve posoudit, než se v něm bude pokračovat;

61. podporuje používání **omezeného počtu společných ukazatelů** souvisejících s cíli hospodářské, sociální a územní soudržnosti a strategie Evropa 2020, které by Evropské komisi umožnily provádět celkové a průběžné hodnocení během celého programového období. Většina ukazatelů musí být nicméně stanovena na regionální úrovni s přihlédnutím k územním specifikům jednotlivých regionů a k definovaným prioritám a musí odrážet potřebnost daného řešení pro územní rozvoj;

Nástroje finančního inženýrství

62. **podporuje využívání nástrojů finančního inženýrství** pro umocnění pákového efektu prostředků z unijních fondů. Nicméně lituje, že Komise používá při stanovení práva na pomoc tematická omezení, a považuje za nezbytné nechat na členských státech, aby rozhodly, na jaké úrovni (národní, regionální) budou finanční nástroje využity nejúčinněji. Využívání těchto nástrojů však musí být zjednodušeno a jasně popsáno s cílem:

- usnadnit účast EIB a dalších bankovních institucí na národní, regionální a místní úrovni;
- povzbudit územní orgány k častějšímu používání těchto nástrojů a k zajištění jejich provádění;
- pokrýt potřeby všech regionů, malých i velkých, neboť stávající nástroje jsou uzpůsobeny pouze pro rozsáhlá opatření;

63. pozastavuje se nad návrhem Evropské komise poskytovat **finanční podporu firmám** hlavně prostřednictvím nástrojů finančního inženýrství a používat granty ke spolufinancování oblastí, které vyžadují cílenou podporu (inovace, investice do životního prostředí atd.). Podpora firmám v rámci politiky soudržnosti nesmí být uskutečňována výhradně prostřednictvím finančního inženýrství, jež neodstraňuje potřebu grantů, protože ne všechny aktivity lze financovat pomocí půjček. Ani všechny subjekty nejsou schopny provozovat projekty financované půjčkami. Krize ukázala, že v období recese nejsou nástroje založené na trhu funkční. Je na místních a regionálních orgánech, aby zvolily nejvhodnější druh podpory podle hospodářské a podnikatelské struktury daného regionu a se zohledněním politiky hospodářské soutěže a především regionální podpory;

Zjednodušení

64. **je proti jakékoliv podstatné změně stávajícího systému řízení** strukturálních fondů, jakou navrhuje Evropská komise v rámci přepracování finančního nařízení. Vyzývá tudíž Evropskou komisi k zachování stávajícího systému, který již začíná přinášet výsledky v podobě snížení počtu chyb a omylů a který bude třeba příslušně vylepšit a zjednodušit;

65. upozorňuje na to, že účinnost a zlepšení výsledků politiky soudržnosti předpokládá nalezení **rovnováhy mezi jednoduchostí a účinností postupů a finančního řízení** tak, aby byla politika soudržnosti přístupnější a transparentnější. Uznání plných pravomocí regionů v oblasti správy a kontroly regionálních operačních programů by bylo součástí této rovnováhy. Výbor regionů by měl mít možnost navrhnout řešení, jak dále zjednodušit pravidla pro využívání prostředků orgány zodpo-

vědné za řízení a pro získávání finančních prostředků příjemci. Vyzývá také Evropskou komisi, aby pokračovala ve svých úvahách směřujících ke zjednodušení, a to zejména s cílem zkrátit lhůty pro vyplacení prostředků příjemcům;

66. vybízí Evropskou komisi, aby používala zjednodušené metody vyplacení prostředků příjemcům prostřednictvím **paušalizace nákladů**, a to jak u EFRR, tak u ESF. Vyzývá členské státy k podpoře místních a regionálních orgánů, aby bylo možné rychle provést tato ustanovení, která navíc přispějí k intenzivnějšímu zaměření programů na očekávané výsledky;

67. uvítal by **přezkum postupů** souvisejících s programy **územní spolupráce** se záměrem vytvořit taková společná pravidla pro všechny programy, aby mohly být vnitrostátně uznávané auditorské postupy použity i na partnery, a aby tak odpadla nutnost ověřovat audity z jiných členských států hlavními partnery;

68. varuje Evropskou komisi před realizací jejího návrhu zavést **prohlášení o věrohodnosti** sjednaná mezi orgány zodpovědné za řízení a Účetním dvorem. Takový návrh nesmí ztížit práci místních a regionálních orgánů, pokud jde o pravidla pro kontrolu a audit, a zbavit Evropskou komisi odpovědnosti za výklad a podporu v této oblasti;

69. zdůrazňuje, že **finanční kontrola a auditorské postupy** musí jasně vycházet z dodržování právních předpisů a měly by být přiměřené, a zásadně odmítá „plíživou regulaci“, kdy se orgánům zodpovědným za řízení „doporučuje“ vytvoření určitých plánů hodnocení, přičemž taková povinnost neexistuje, a kdy standardní seznamy používané auditory, které zjednává Výbor pro koordinaci fondů, obsahují položky, jež nejsou uvedeny ani v právních předpisech EU, ani je nevyžadují předpisy vnitrostátní;

70. vítá návrh Evropské komise neuplatňovat pro první rok programu **pravidlo automatického zrušení závazku**, a vyslovuje se pro to, aby se tento první rok vykazoval až při uzavěření operačního programu. Takové ustanovení umožní dohnat zpoždění, k němuž došlo na začátku programového období. Evropská komise a členské státy však budou muset dbát na to, aby byly operační programy přijímány v co nejranější fázi a aby se tak snížilo riziko zpoždění na začátku programového období;

71. vyjadřuje politování nad tím, že Evropská komise nenavrhuje žádné zjednodušení ohledně **projektů vytvářejících příjmy**, neboť složitost výpočtu u těchto projektů se zdá být kontraproduktivní a odrazuje potenciální realizátory projektů. Dále Evropskou komisi vyzývá k tomu, aby zjednodušila a zrychlila systém schvalování velkých projektů;

72. podporuje sjednocení **pravidel způsobilosti výdajů** pro všechny oblasti politiky, finanční nástroje a fondy pomocí podrobných ustanovení obsažených ve společném strategickém rámci a prováděním právních předpisů přímo na něj navazujících, s cílem zjednodušit postupy provádění a snížit riziko omylů. Bude však třeba přísně dbát na plné zapojení místních a regionálních orgánů do určování těchto pravidel způsobilosti ve spolupráci s členskými státy, aby byl zaručen správný společný výklad a provádění nařízení EU na národní a regionální úrovni.

V Bruselu dne 1. dubna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Budoucnost evropského sociálního fondu po roce 2013“

(2011/C 166/08)

VÝBOR REGIONŮ

- důrazně doporučuje, aby si ESF zachoval své charakteristiky strukturálního fondu, a doufá, že bude při vypracování a uskutečňování meziodvětvových operačních programů, včetně programů spolupráce, posílen územní rozměr;
- se zájmem zjišťuje, že Pátá zpráva o soudržnosti se zmiňuje o inovačním potenciálu místních iniciativ, a byl by velmi nakloněn tomu, aby se ESF stal nedílnou součástí modelu místního rozvoje, jenž je v této zprávě navržen;
- je toho názoru, že hlavní cíle ESF by měly i nadále spočívat ve zlepšení pracovních příležitostí prostřednictvím zaměstnanosti a účinného fungování trhů práce, ve vzdělávání a budování lidského kapitálu, v pomoci pracovníkům udržet si své pracovní místo a v podpoře inovací, podnikání a reforem ve vzdělávání a odborné přípravě;
- důrazně upozorňuje na skutečnost, že ESF se i nadále musí důsledně zaměřit na horizontální priority, jako je sociální začlenění znevýhodněných subjektů a skupin a boj proti diskriminaci na základě pohlaví a věku, přičemž musí upřednostňovat a posilovat zejména cíl rovnosti mužů a žen, co se týče rovných příležitostí a rovného zacházení na pracovišti a odstranění platových nerovností mezi muži a ženami;
- domnívá se, že nástroje na ochranu a podporu příjmů mohou být jednou z oblastí působnosti ESF, budou-li provázány s prováděním aktivní politiky práce. Zastává totiž názor, že sociální záchranné sítě musí zůstat v pravomoci členských států, neboť jinak by hrozilo nebezpečí, že by přípustnost sociálních opatření odvedla ESF od jeho úkolů a omezila jeho účinnost tím, že by byl zaměřen na nouzová opatření a ne na opatření plánovaná;
- upozorňuje na kritickou situaci romských komunit, které jsou kromě sociálního a ekonomického vyloučení vystaveny územní segregaci a mají podprůměrné životní podmínky; tuto situaci je třeba napravit prostřednictvím evropských nástrojů používaných na místní a regionální úrovni.

Zpravodajka paní Catuscia MARINI (IT/SES), předsedkyně vlády regionu Umbrie

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

VÝBOR REGIONŮ

Identita, cíl a legitimita politiky soudržnosti po roce 2013

1. souhlasí s myšlenkou Komise uvedenou v její Páté zprávě o soudržnosti⁽¹⁾, že politika soudržnosti by měla být určena všem evropským regionům, měla by propagovat harmonický rozvoj Unie a podporovat posílení regionů, jejichž rozvoj zaostává (a to vyčleněním většího objemu zdrojů pro tyto regiony), ale že by se též měla zaměřit na podporu konkurenceschopnosti rozvinutých regionů a bojovat proti sektářským postojům (tzv. „beggar-thy-neighbour“ postojům), které by při sledování zájmů vlastního území/země mohly mít negativní dopady na úkor jiných;

2. domnívá se tedy, že je nezbytná územně definovaná strategie, jež by byla potřebným doplněním jednotného trhu, a to i z důvodu předcházení jeho potenciálním dopadům spočívajícím v šíření územních nerovností, a jež by sledovala jak cíl hospodářského rozvoje, tak i sociálního začlenění. Dále se domnívá, že je třeba spíše zaručit soudržnost a integrované uskutečňování cílů politiky soudržnosti, než je podporovat odděleně, i přes zachování jasného a výslovného rozlišování mezi příslušnými opatřeními;

3. doufá, že politika soudržnosti nalezne svoji legitimitu a viditelnost pro evropské občany tím, že se bude stále více zaměřovat na výsledky a jejich měřitelnost a bude plně uplatňovat zásadu zodpovědnosti, vyhýbat se uniformnímu přístupu a předem připraveným byrokratickým řešením a ponechá prostor učení na místní úrovni a provádění slučitelnému s územními specifiky a s uskutečňováním územní soudržnosti, což je nový politický cíl zakotvený v Lisabonské smlouvě⁽²⁾;

4. v zájmu zaručení významu opatření se domnívá, že je mimořádně důležité vyčlenit značné množství finančních prostředků, aby byla dosažena minimální hranice jejich dostupnosti i v regionech, jejichž rozvoj nezbytně nutně nezaostává z hlediska statistického průměru, nicméně které často čelí výzvám vnitřní soudržnosti z důvodu existence chudých a málo nedostatečně rozvinutých oblastí;

5. vyzývá k začlenění Fondu pro přizpůsobení se globalizaci do rozpočtu Unie, zejména s ohledem na rychlejší mobilizaci prostředků;

⁽¹⁾ V této souvislosti se odkazuje na stanovisko VR *Pátá zpráva o soudržnosti*, zpravodaj: pan Delebarre, Cdr 369/2010.

⁽²⁾ V této souvislosti se odkazuje na stanovisko VR *Zelená kniha o územní soudržnosti*, zpravodaj: pan Le Drian, Cdr 274/2008.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Politika soudržnosti a cíle strategie Evropa 2020

6. má za to, že politika soudržnosti a strategie Evropa 2020 by měly být koordinované a soudržné, a to na základě určení oblastí přímé podpory, reciprocity a komplementarity, zachování nezávislosti politiky soudržnosti v souladu se Smlouvou⁽³⁾ a zhodnocení vlastností, kterými může přispět k úspěchu strategie Evropa 2020;

7. důrazně vyzdvihuje skutečnost, že k uskutečnění těchto cílů je nezbytná úloha regionálních a místních správních orgánů, které jsou ideální úrovní k určování a provádění unijních politik v souladu s dlouhodobou strategií zaměřenou na řešení problému nedostatečného využívání zdrojů a sociálního vyloučení v určitých oblastech prostřednictvím vhodných doplňkových opatření a víceúrovňové správy věcí veřejných;

8. odmítá jakékoli potenciální zpětné převádění politik soudržnosti a odvětvové koncentrace na vnitrostátní úroveň, neboť se nezdají být vhodné k poskytování soudržné a funkční podpory strategii Evropa 2020 a zároveň jsou v rozporu s územním rozměrem a víceúrovňovou správou, jež jsou ztělesněním kladných hodnot lepší správy věcí veřejných doposud propagovaných v rámci soudržnosti a majících základ ve Smlouvě. Lepší správa ekonomických záležitostí spolu s posílením evropské soudržnosti by rozhodujícím způsobem přispěly k překonání hospodářské krize⁽⁴⁾;

Zvláštní role Evropského sociálního fondu v politice soudržnosti

9. považuje za bezpodmínečně nutné, aby ESF sledoval své vlastní, shora uvedené cíle v rámci evropské politiky soudržnosti, tj. na základě co nejvyváženějších a nejintegrovanějších programových rámců, přičemž je třeba řádně zohlednit územní rozměr. Zejména činnosti zaměřené na vzdělávání lidského kapitálu s cílem maximalizovat výsledky musí být součástí širší politiky rozvoje a být s ní propojeny;

10. upozorňuje na to, že hospodářská krize ještě více vyzdvihla úlohu ESF jakožto nepostradatelného nástroje na podporu přizpůsobení pracovníků a podniků novým

⁽³⁾ Články 174 až 178 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

⁽⁴⁾ V této souvislosti se odkazuje na *Bílou knihu Výboru regionů o víceúrovňové správě věcí veřejných*, červen 2009, CONST-IV-020.

podmínkám hospodářského cyklu a trhů i na ochranu příjmů subjektů zasazených recesí, což stvrzuje důležitost pokračovat v uskutečňování těchto cílů. Dále vítá a připomíná, že Evropský parlament vyhlásil⁽⁵⁾ – a VR ve svém stanovisku Budoucnost politiky soudržnosti stvrdil⁽⁶⁾ – koncepci evropské strategie soudržnosti zaměřené na zaměstnanost, sociální začlenění a klíčové úlohy ESF při podpoře zaměstnatelnosti a boje proti chudobě, jež je za současné situace hospodářské krize ještě významnější a nezbytnější. Víceletý charakter ESF se jako nástroj ukázal neocenitelným, neboť místním komunitám a organizátorům projektů poskytuje kýženou stabilitu, zejména v období snížené schopnosti místních orgánů získat úvěr;

Přidaná hodnota ESF oproti jiným vnitrostátním finančním nástrojům

11. důrazně doporučuje, aby si ESF zachoval své charakteristiky strukturálního fondu, a zdůrazňuje, že v evropském kontextu je již tento fond stálicí mezi unijními opatřeními tam, kde jednotlivé země – přes svou různou předpisovou a finanční vybavenost – mohou prostřednictvím využití ESF provádět doplňující opatření, která jejich právní předpisy upravují jen jako výjimku nebo nedostatečně. Doufá, že bude při vypracování a uskutečňování meziodvětvových operačních programů, včetně programů spolupráce, posílen územní rozměr;

12. mezi významnými a zvláštními dodatečnými přínosy zdůrazňuje následující:

- větší flexibilita při využívání prostředků z ESF oproti prostředkům z vnitrostátního financování, které jsou tradičně vázány na konkrétní účel. Tato vlastnost byla jednou z předností ESF a **měla by být zachována i v novém programovém období;**
- možnost provádět reformy systémů propojujících vzdělávání, odbornou přípravu a zaměstnání;
- možnost podporovat u všech kategorií zaměstnanců – včetně zdravotně postižených osob – neustálý rozvoj dovedností, zejména vysoce odborných, které jim usnadní aktivní účast ve výrobním systému, čímž se zásadním způsobem přispěje k sociálnímu začlenění a ke konkurenceschopnosti evropských regionů;
- ještě významnější podpora ESF za stávajícího omezování a snižování veřejných výdajů státu v oblastech vzdělávání

či výzkumu, která je důležitá k zaručení významných inovací, jež podpoří schopnosti a iniciativu pracovních sil;

- doplňkový přínos (významný z hlediska kvality) plynoucí z neustálého porovnání různých zkušeností jednotlivých zemí s využíváním Evropského sociálního fondu v rámci strategie Evropa 2020, který umožní provést srovnávací analýzu vnitrostátních a/nebo regionálních a místních systémů, ale i různých experimentů;

13. zdůrazňuje také význam toho, že ESF může fungovat ve víceletém programovém rámci, z čehož tedy plyne jistota finančních zdrojů a programových referencí;

Prioritní úkoly ESF v kontextu strategie Evropa 2020

14. zdůrazňuje, že ESF je přínosem pro všechny tři prioritní oblasti určené ve strategii Evropa 2020⁽⁷⁾, v první řadě pro **inteligentní růst** a pro **růst podporující začlenění**. Co se týče pěti kvantifikovaných hlavních cílů, ESF přímo usiluje o **zvýšení míry zaměstnanosti na 75 %** a méně přímo o **snížení podílu dětí, které předčasně ukončí školní docházku, a o obecné snížení míry chudoby prostřednictvím zlepšení politik sociálního začleňování**⁽⁸⁾. ESF přispěje k uskutečnění následujících „integrováných hlavních směrů strategie Evropa 2020“ stanovených Evropskou radou⁽⁹⁾:

Hlavní směr 7: Zvýšit zapojení do trhu práce a omezit strukturální nezaměstnanost

Hlavní směr 8: Rozvíjet kvalifikovanou pracovní sílu, která bude reagovat na potřeby pracovního trhu, prosazovat kvalitu zaměstnanosti a celoživotní učení

Hlavní směr 9: Zlepšit výsledky systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvýšit účast na terciárním vzdělávání

Hlavní směr 10: Podporovat sociální začlenění a boj proti chudobě;

⁽⁵⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. října 2010 o budoucnosti Evropského sociálního fondu.

⁽⁶⁾ *Budoucnost politiky soudržnosti*, zpravodaj: pan Schneider, CdR 210/2009 fin.

⁽⁷⁾ Sdělení Komise EVROPA 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, KOM(2010) 2020 v konečném znění.

⁽⁸⁾ Může přispět i ke zvýšení podílu osob ve věku 30–34 let s ukončeným VŠ vzděláním (zlepšením kvality celoživotního vzdělávání na všech úrovních a podporou účasti v terciárním vzdělávání).

⁽⁹⁾ Doporučení pro doporučení Rady o hlavních směrech hospodářské politiky členských států a Unie – Část I integrováných hlavních směrů strategie Evropa 2020, SEK(2010) 488 v konečném znění.

15. vyjadřuje zejména obavy, že se zvýší sociální vyloučení (zejména u migrantů), poklesne ekonomická hodnota práce a následně vzroste počet takzvaných „chudých pracujících“. Upozorňuje na zvýšené riziko nezaměstnanosti, tedy i chudoby, jemuž jsou vystaveni pracovníci starší 50 let, na snížené možnosti zaměstnanosti pro zdravotně postižené osoby, na zvýšení nerovností v rozdělení příjmů a na současné rozšíření oblasti relativní a absolutní chudoby. Domnívá se, že prohloubení ekonomického strádání omezí nejen přístup k materiálním výtěžkům, ale i kulturním a sociálním. Ty jsou základem pro rozvoj a využití veškerého potenciálu jednotlivce. V tomto ohledu proto vyzývá k cílenému zaměření ESF, i v souladu se stěžejními iniciativami strategie Evropa 2020 „Program pro nové dovednosti a pracovní místa“ a „Evropská platforma pro boj proti chudobě“;

16. upozorňuje na kritickou situaci romských komunit, které jsou kromě sociálního a ekonomického vyloučení vystaveny územní segregaci a mají podprůměrné životní podmínky; tuto situaci je třeba napravit prostřednictvím evropských nástrojů používaných na místní a regionální úrovni;

17. zdůrazňuje, že na základě zkušeností získaných ve stávajícím programovém období 2007–2013 se zvláštním zřetelem na opatření na podporu osy Sociální začlenění regionálních operačních programů a na základě osvědčených postupů získaných při provádění iniciativ EU bude moci navíc zásadním způsobem přispět k prioritě „růstu podporujícího začlenění“ strategie Evropa 2020⁽¹⁰⁾. Se zájmem zjišťuje, že Pátá zpráva o soudržnosti se zmiňuje o inovačním potenciálu místních iniciativ, a byl by velmi nakloněn tomu, aby se ESF stal nedílnou součástí modelu místního rozvoje, jenž je v této zprávě navržen. Je přínosné prozkoumat potenciál širšího využití přístupů jdoucích výhradně zdola nahoru, např. podle vzoru LEADER pro programy rozvoje venkova, v nichž by ESF mohl sehrát klíčovou úlohu;

18. je toho názoru, že hlavní cíle ESF by měly i nadále spočívat ve zlepšení pracovních příležitostí prostřednictvím zaměstnanosti a účinného fungování trhů práce, ve vzdělávání a budování lidského kapitálu, v pomoci pracovníkům udržet si své pracovní místo a v podpoře inovací, podnikání a reforem ve vzdělávání a odborné přípravě;

19. je si vědom nutnosti vytvořit koordinovaný systém služeb v oblasti práce, odborné přípravy, podpory příjmů

a služeb v oblasti smírčích řízení, jenž by v souladu s evropskými zásadami flexikurity zároveň reagoval na nutnost flexibility požadované trhem a bezpečnosti a zaměstnatelnosti, které jsou nezbytné pro pracovníky;

20. důrazně upozorňuje na skutečnost, že ESF se i nadále musí důsledně zaměřit na horizontální priority, jako je sociální začlenění znevýhodněných subjektů a skupin a boj proti diskriminaci na základě pohlaví a věku, přičemž musí upřednostňovat a posilovat zejména cíl rovnosti mužů a žen, co se týče rovných příležitostí a rovného zacházení na pracovišti a odstranění platových nerovností mezi muži a ženami. V tomto ohledu vítá a podporuje postoj Evropského parlamentu, podle něž je nutné udělit v kontextu ESF vysokou prioritu „zeleným“ pracovním místům pro ženy. Vítá myšlenku zavést zásadu sestavování rozpočtu s ohledem na rovnost pohlaví jak do ESF, tak i do plánů obnovy a plánů strukturálního přizpůsobení, aby bylo zajištěno, že tyto programy budou pro ženy stejně atraktivní a začleňující⁽¹¹⁾;

21. kromě toho uznává, že společnost neposkytuje prostředky nezbytné k opětovnému profesnímu začlenění žen po porodu, a proto se domnívá, že ESF hraje klíčovou úlohu při vytváření možností, pokud jde o opětovné zapojení do trhu práce těch, kteří jej opustili za účelem výchovy dětí nebo péče o příbuzné, kteří jsou na nich závislí;

22. v souladu se zásadou subsidiarity považuje územní pakty – které bude třeba vyjednat mezi členskými státy, s jejich regiony a Komisí a jež se budou týkat strategie rozvoje obsažené v jejich národních programech reforem – za nástroj podporující přínos politiky soudržnosti k uskutečnění cílů strategie Evropa 2020. Tyto pakty by na základě společného strategického rámce a také prostřednictvím dohod v podobě smluv určovaly investiční priority, přidělení prostředků z rozpočtu EU a z různých relevantních správních úrovní (národních, regionálních a místních) na prioritní oblasti a programy a obsahovaly dohodnuté podmínky a cíle, jakých má být dosaženo. Stavěly by na zásadě podmíněnosti jakožto kritériu hodnocení (ex ante a ex post) financovatelnosti jednotlivých opatření;

23. je toho názoru, že v zájmu kompaktní, jednotné a integrované podpory hospodářské, sociální a územní soudržnosti by bylo vhodné rozšířit oblast působnosti paktů i na jiné unijní politiky a nástroje financování, čímž by se zvýšila schopnost plánovat a znalost vlastních priorit jednotlivých regionů;

⁽¹⁰⁾ Příkladem zkušebního uskutečňování strategie Evropa 2020 na místní úrovni je zelená kniha *Lazio 2020*, která se inspirovala evropskými i vnitrostátními politikami a na místní úrovni uplatňuje filozofii strategie Evropa 2020 ve strategii na posílení trhu práce, v níž jsou zohledněna regionální specifika, odborná centra i regionální vložky.

⁽¹¹⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. září 2010 o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (2010/2010(INI)).

24. připomíná evropskou strategii zaměstnanosti a zdůrazňuje klíčovou úlohu ESF jakožto nástroje na vytváření podmínek pro její uskutečňování;

Geografické a tematické zaměření Evropského sociálního fondu

25. zdůrazňuje, že ESF je ze strukturálních fondů jediný, který je určen přímo občanům: mladým lidem, nezaměstnaným, pracovníkům, starším osobám, subjektům ohroženým sociálním vyloučením. Proto je mimořádně důležité, aby činnosti podporované v jeho rámci byly proveditelné na celém území Unie a měli z nich prospěch všichni jednotlivci bez ohledu na místo, kde žijí. Výše podpory bude záviset na:

- míře zaostání rozvoje v jednotlivých regionech;
- obtížné situaci na trzích práce s klesající konkurenceschopností;
- nutnosti zintenzivnit inovace v regionech;
- nutnosti podpořit opatření v oblasti lidského kapitálu na územích, která jsou nejvíce zasažena negativními dopady hospodářské krize;

26. odmítá logiku rozdrobeného financování a vyzývá jednak k upřednostňování témat, která jsou pro rozvoj prioritou, a jednak opatření na podporu zranitelných subjektů, tedy k mimořádnému zaměření se na adaptabilitu a zaměstnatelnost ve spojitosti s cíli EU v oblasti udržitelného rozvoje, a to prostřednictvím určení oblastí pro inovace, potenciálu pro konverzi, směrů činnosti – včetně „zelených“ pracovních míst – a na základě pozorných, přesných a strukturovaných analýz potřeb a nového plánování správních orgánů;

27. domnívá se, že nástroje na ochranu a podporu příjmů mohou být jednou z oblastí působnosti ESF, budou-li provázány s prováděním aktivní politiky práce. Zastává totiž názor, že sociální záchraná sítě musí zůstat v pravomoci členských států, neboť jinak by hrozilo nebezpečí, že by přípustnost sociálních opatření odvedla ESF od jeho úkolů a omezila jeho účinnost tím, že by byl zaměřen na nouzová opatření a ne na opatření plánovaná. Dále podotýká, že je rovněž nutné spolufinancovat z prostředků ESF projekty členských států zaměřené na řešení naléhavých problémů zaměstnanosti jako trvalý příspěvek k realizaci sedmého, osmého a desátého integrovaného hlavního směru strategie Evropa 2020;

28. zdůrazňuje, že při určování geografického a tematického zaměření ESF musí být řádně zohledněna zásada subsidiarity, lituje však, že v některých členských státech se ESF provádí prostřednictvím národních programů, jejichž opatření jsou regi-

onálně diferencovaná jen velmi málo nebo vůbec. Dodržování této zásady umožňuje brát zřetel na skutečné potřeby subjektů a regionů, které jsou neodmyslitelnou součástí účinného plánování opatření. Proto ve světle zkušeností a z důvodu územního využití nevyjádřeného potenciálu rozvoje doporučuje, aby byla oblast uplatňování příštího ESF definována tak, že bude ponechávat větší manipulační prostor než v minulosti, aby bylo možné lépe uskutečňovat cíle ESF také v souladu se strategií Evropa 2020;

29. zdůrazňuje zejména, že k přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku vyhlášenému ve strategii Evropa 2020 bude moci dojít pouze uskutečněním systematických opatření zaměřených na šíření inovací v ekonomice a na šíření výsledků výzkumu a inovací do podniků a regionů na základě zvýšení počtu kanálů pro přenos technologií z vysokých škol a výzkumných středisk do podniků. Tato opatření budou zahrnovat i iniciativy postgraduálního studia výzkumných pracovníků za účelem posílení konkurenceschopnosti místních výrobních systémů;

Komplementarita a synergie s dalšími fondy, zejména s Evropským fondem pro regionální rozvoj (EFRR)

30. připomíná myšlenku, kterou uvedl ve svém stanovisku *Přínos politiky soudržnosti pro strategii Evropa 2020*, totiž nutnost užší interakce mezi fondy s čistě územním rozměrem (ESF a EFRR), aby byly vytvořeny pracovní příležitosti a byla s pomocí opatření v oblasti vzdělávání a odborné přípravy zvýšena zaměstnatelnost. Společný strategický rámec uvedený v Páté zprávě o soudržnosti považuje za hlavní prostředek k ujednání záměrů a ke sloučení fungování různých fondů EU i k přizpůsobení se cílům strategie Evropa 2020;

31. považuje rovněž územní pakt – výraz zásady partnerství – za užitečný nástroj k posílení této jednotnosti na úrovni jednotlivých členských států i na úrovni místní a regionální;

32. zdůrazňuje, že využití ESF pro cíle v oblasti lidských zdrojů jasně ukazuje na to, že je propojen jak s EFRR, tak s EZFRV a s Evropským rybářským fondem a že se s nimi doplňuje. Domnívá se totiž, že optimální synergie by bylo dosaženo prostřednictvím integrovaného plánování a pevně koordinované správy, aniž by byla dotčena nezávislost příslušných fondů, určení specifík a definování minimálního prahu pro rozdělování finančních prostředků mezi jednotlivé fondy na evropské úrovni, což zajistí přijatelnou a rozumnou rovnováhu mezi těmito prostředky. Komise by měla podporovat členské státy, aby využívaly stávajících osvědčených postupů, co se týče propojení využívání EFRR a ESF na místní úrovni. Jedním z příkladů je přístup spočívající ve společném řídicím orgánu programů EFRR a ESF, s jehož pomocí se již podařilo maximalizovat dopad ESF a EFRR v praxi a podpořit doplňkovost těchto dvou fondů;

33. doporučuje v souvislosti s úpravami způsobilých (a nezpůsobilých) výdajů jednotlivých fondů prozkoumat pravidla křížového financování za účelem dalších zjednodušení pro příjemce i pro subjekty pověřené prováděním;

34. dále se domnívá, že větší zaměření na výsledek spolu s posílením územního rozměru, účinnější komunikační činností a pevnějším napojením na regionální integrované plánování jsou účinnými nástroji na zlepšení viditelnosti ESF v očích evropských občanů a zvýšení vlivu ESF na různé socioekonomické systémy. Navrhuje, aby se doplňkovost mezi ESF a EFRR podpořila inteligentními způsoby komunikace na místní úrovni, např. zajištěním toho, aby komunikační strategie pro EFRR a ESF spravoval jeden jediný orgán, což je způsob, jenž v některých regionech pomohl partnerům pochopit výhody programových strategií se společnými cíli, i když s odlišným zaměřením činností;

Zjednodušení systému správy a jeho zaměření na výsledky

35. je toho názoru, že systém správy a kontroly bude muset méně záviset na požadovaném dodržování formálních postupů a na cílech čerpání prostředků a zaměřovat se stále více na klíčová témata ověřování skutečně dosažených výsledků a dodržování prováděcích lhůt prostřednictvím srovnávacího hodnocení dopadu finančních opatření tak, aby bylo ověřeno, co skutečně funguje a co ne;

36. pro ESF po roce 2013 považuje za nutné, aby se pokračovalo ve zjednodušování provádění opatření spolufinancovaných z operačních programů zahájeném v rámci stávajícího programového období zavedením způsobilých nákladů podle čl. 11 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1081/2006 (nepřímé náklady vykázané paušálně, paušální náklady vypočtené na základě standardní stupnice jednotkových nákladů, paušální částky) ve znění pozměňujícího nařízení (ES) č. 396/2009. Cílem je zlepšit a konsolidovat proces správy a kontroly operací ve smyslu zjednodušení a odbourání byrokratických administrativních povinností pro příjemce ESF a příslušné správní orgány. Přijetí kontrolních postupů zaměřených na hodnocení spolufinancovaných operací z hlediska množství a kvality výsledků jakožto přímý důsledek akceptování výše uvedených způsobilých nákladů (paušální náklady vypočtené na základě standardní stupnice jednotkových nákladů, paušální částky) umožní podpořit účinnější využívání ESF;

37. kromě toho se domnívá, že dopad opatření financovaných z ESF je hůře měřitelný než u jiných typů zásahů, a proto považuje za účelné stanovit a používat ukazatele výsledků, které umožní lepší monitorování dopadů činností financovaných

z ESF, a to nejen z finančního hlediska, ale zejména z hlediska zlepšení životních a pracovních podmínek osob, které jsou přímými příjemci činností. Používané ukazatele musí být jasně definovány, musí být snadno měřitelné a vyčíslitelné a jejich použití musí být jednotné;

38. v této souvislosti připomíná stanovisko VR Měření pokroku překročením rámce HDP⁽¹²⁾, v němž se zdůrazňuje naléhavá nutnost doplnit HDP statistikami pojímajícími hospodářské, sociální a environmentální aspekty, vypracovat globální ukazatel životního prostředí a provést sociální průzkum harmonizovaný na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni⁽¹³⁾. Zdůrazňuje, že volba a obsah těchto ukazatelů musí být výsledkem široké účasti místních společenství, regionů, států a Unie v procesu diskuse směrem zdola nahoru, která by díky všem těmto subjektům dosáhla účinnosti cílů a oprávněnosti ujiní politické činnosti prostřednictvím většího ztotožnění občanů se snahou najít východisko z krize, zachovat životní prostředí a udržet si kvalitu života;

39. za osvědčený postup, který je třeba šířit, považuje také hodnocení týkající se umístění (z hlediska množství i kvality), které má být prováděno na základě přímých průzkumů a ne jako nepřímé přebírání administrativních informací;

40. zdůrazňuje, že hodnocení týkající se umístění obecně pomohlo pochopit účinnost z hlediska zaměstnanosti, již bylo s pomocí vzdělávacích politik dosaženo v průběhu šesti měsíců/ jednoho roku, a že v konkrétních případech velmi zřetelně vyzdvihlo význam integrovaných způsobů odborné přípravy a/nebo výzkumu s přímými zkušenostmi v podnicích nebo výzkumných střediscích;

41. upozorňuje na transparentní výsledky při uskutečňování programů EU, ale zároveň i na značnou zátěž, která je často zbytečná a způsobuje vysoké administrativní náklady a prodlení v provádění programů;

⁽¹²⁾ Měření pokroku překročením rámce HDP, zpravodaj: pan Álvarez Areces, Cdr 163/2010.

⁽¹³⁾ Region Umbrie má k dispozici nástroje na měření socioekonomického pokroku v regionu (tedy nad rámec HDP), konkrétně vypracovala **víceúrovňový ukazatel inovací, rozvoje a sociální soudržnosti**, což je nástroj na monitorování legislativního procesu. Dále, na základě evropského modelu **srovnávací tabulky evropských inovačních ukazatelů (EIS)** vypracované Evropskou komisí, vypracovala **srovnávací tabulku ukazatelů inovací a konkurenceschopnosti v regionu Umbrie (RUICS)**, s jejíž pomocí zamýšlí každý rok prostřednictvím použití ukazatelů pravidelně aktualizovaných o nejnovější dostupné údaje hodnotit situaci Umbrie z hlediska inovací a konkurenceschopnosti oproti ostatním italským regionům.

42. proto doporučuje, aby kontrolní postupy nebyly koncipovány tak, že sníží účinnost programů, aby administrativní zátěž odpovídala potřebám snadného a účinného provádění programů a aby byla zároveň zaručena zdravá a řádná správa na základě jasných a jednoduchých pravidel, jejichž výklad bude jednoznačný a jednotný a bude v souladu se zásadami proporcionality a celkové hospodárnosti vzhledem k předem stanovenému účelu;

43. domnívá se, že je třeba posílit odpovědnost správních orgánů při určování vhodných postupů v souladu s příslušnými národními a regionálními předpisy a snížit úroveň kontroly, která má objektivně sklon značně protahovat administrativní lhůty a zvyšovat zátěž pro příjemce.

V Bruselu dne 1. dubna 2011

*předsedkyně
Výboru regionů*
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Na cestě k aktu o jednotném trhu“

(2011/C 166/09)

VÝBOR REGIONŮ

- velmi lituje, že tři pilíře jednotného trhu jsou celkově nevyrovnané, pokud jde o počet navrhovaných opatření, jejich povahu, přesnost jejich obsahu, ale rovněž pokud jde o postup jejich zavádění do praxe. Žádá Komisi, aby upřesnila své návrhy pro druhý a třetí pilíř a zejména naznačila možné legislativní návrhy, a dosáhla tak míry přesnosti odpovídající návrhům pro první pilíř;
- doporučuje Komisi, aby v rámci Aktu pro jednotný uvedla do praxe všechny pokroky dosažené Lisabonskou smlouvou, jež mohou vést k opětovnému nastolení důvěry občanů EU v jednotný trh, zejména článek 3 Smlouvy o EU, který stanovuje nové sociální cíle pro Unii, pokud jde o boj proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporu sociální spravedlnosti a ochrany, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte, Listinu základních práv, použití „průřezové sociální klauzule“ a všeobecný přístup ke službám, jež občané EU potřebují ve svém životním prostoru (článek 14 SFEU a protokol č. 26);
- doporučuje Evropské komisi, aby více vysvětlila některé pojmy, zejména pojem „obnovení důvěry Evropanů“, a to tím, že na základě pokroků dosažených Lisabonskou smlouvou přeskupí v rámci prvního balíčku opatření všechny návrhy týkající se přístupu k základním službám, jež představují každodenní starosti Evropanů; doporučuje tedy, aby do prvního balíčku opatření byla zahrnuta opatření týkající se provádění Listiny základních práv Evropské unie (návrh č. 29), reformy systému uznávání odborných kvalifikací a vytvoření evropského pasu osobních dovedností (návrhy č. 33 a 35), zlepšení směrnice o vysílání pracovníků (návrh č. 30), zjednodušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek a služeb obecného zájmu (návrhy č. 17 a 25), sociálního podnikání (návrh č. 36), odstranění daňových překážek pro občany (návrh č. 42) a přístupu k základním bankovním službám (návrh č. 40);
- navrhuje, aby byly vytvořeny územní pakty, v jejichž rámci by místní a regionální orgány na základě flexibilního regionálního přístupu soustředily svou činnost a financování na provádění strategie Evropa 2020 a jejích stěžejních iniciativ. Je třeba klást zvláštní důraz na projekty, které propagují společenské inovace v daném regionu a mají co největší společenský dopad. Využití územních paktů a obsah těchto paktů patří mezi kritéria pro přidělení finančních prostředků EU na projekty.

Zpravodaj	pan Jean-Louis DESTANS (FR/SES), předseda Generální rady departementu Eure
Odkaz	sdělení Komise <i>Na cestě k Aktu o jednotném trhu</i> KOM(2010) 608 v konečném znění

I. OBECNÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. **vítá** iniciativu Komise předložit k široké veřejné debatě návrh Aktu o jednotném trhu, založený na vysoce konkurenceschopné sociální tržní ekonomice a opírající se o požadavek, aby se Evropané s tímto projektem ztotožnili; **domnívá se**, že tento dokument, jenž by měl být do roku 2014 plánem Evropské komise pro to, co představuje jádro vnitřních politik Unie, bude posuzován podle výsledků, kterých bylo v této oblasti dosaženo;

2. **sdílí** konstatování Komise na základě závěrů zprávy Maria Montiho, že u občanů EU se stále více projevuje znepokojující pocit „nelásky“ vůči vnitřnímu trhu; **tvrdí**, že je nezbytně třeba tento pocit zvrátit skutečnou realizací jednotného trhu ne jako cíle, který stojí sám o sobě, ale jako nástroje, jenž musí napomoci ve snaze dosáhnout cílů stanovených Lisabonskou smlouvou;

3. **potvrzuje** stanovisko Komise, podle kterého musí vnitřní trh umožnit EU, aby využila globalizace, posunula hranice poznatků a inovací založených na digitální ekonomice, umožnila udržitelný růst pro vytvoření pracovních příležitostí pro všechny a propagovala sociální blahobyt;

4. **schvaluje** tedy postup Komise, jenž spočívá v globálním přístupu k jednotnému trhu, který jde nad rámec pouhého cíle doplnit chybějící vazby;

5. **vyzývá** k odstranění překážek bránících jednotnému digitálnímu trhu. Je třeba přijmout naléhavá opatření, která umožní vytvoření rostoucího, úspěšného a živého celoevropského trhu za účelem vytváření a šíření legálního digitálního obsahu a služeb on-line. Tím by vznikly nové globalizované podniky, konsolidovaly by se ty stávající, a tak rychle vzrostl počet pracovních míst založených na evropské kultuře a odborných znalostech a evropské podniky by získaly rostoucí podíl na celosvětovém digitálním trhu obsahu a služeb;

6. **podporuje** přístup Komise, jehož cílem je zajistit jednotnému trhu novou rovnováhu tím, že bude stát na třech pilířích: na ekonomické části, jež by měla podpořit růst podniků; sociální části, aby byla znovu získána důvěra občanů EU, a části věnované kvalitnější správě;

7. nicméně **velmi lituje**, že tyto tři pilíře jsou celkově nevyrovnané, pokud jde o počet navrhovaných opatření, jejich povahu, přesnost jejich obsahu, ale rovněž pokud jde o postup jejich zavádění do praxe; **žádá** Komisi, aby upřesnila své návrhy pro druhý a třetí pilíř a zejména naznačila možné legislativní návrhy, a dosáhla tak míry přesnosti odpovídající návrhům pro první pilíř;

8. **potvrzuje**, že je třeba strukturální vztah mezi Aktem pro jednotný trh a strategií Evropa 2020. Akt pro jednotný trh nemá status platformy strategie Evropa 2020 a Komise jej považuje pouze za hybnou páku strategie Evropa 2020, stejně jako obchodní politiku či všeobecnou finanční podporu Unie. Dále je politováníhodné, že priority pro růst podniků („silný, udržitelný a spravedlivý“ růst) neodpovídají prioritám pro růst ve strategii Evropa 2020;

9. **doporučuje** Komisi, aby v rámci Aktu pro jednotný uvedla do praxe všechny pokroky dosažené Lisabonskou smlouvou, jež mohou vést k opětovnému nastolení důvěry občanů EU v jednotný trh, zejména článek 3 Smlouvy o EU, který stanovuje nové sociální cíle pro Unii, pokud jde o boj proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporu sociální spravedlnosti a ochrany, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte, Listinu základních práv, použití „průřezové sociální klauzule“ a všeobecný přístup ke službám, jež občané EU potřebují ve svém životním prostoru (článek 14 SFEU a protokol č. 26);

Silný, udržitelný a spravedlivý růst v partnerství s podniky

10. **vychází ze svého přesvědčení**, že vnitřní trh může úspěšně fungovat jen tehdy, jsou-li podniky konkurenceschopné a jsou-li pro občany EU vytvářeny sociální výhody;

11. **lituje**, že to vypadá, jako by část sdělení věnovaná růstu podniků zohledňovala pouze soukromé podniky, zatímco oživení jednotného trhu má rovněž prvotní význam pro sociální ekonomiku. V plánovaných opatřeních je třeba zvážit jak předpoklady místních a regionálních orgánů, tak předpoklady pro rozvoj podniků řízených místními orgány;

12. **je toho názoru**, že služby jsou zásadní odvětví pro ekonomické zotavení EU, jež představuje 70 % všech pracovních míst a celé čisté tvorby pracovních míst na jednotném trhu;

13. **zdůrazňuje**, že směrnice o službách je součástí dokončení jednotného trhu, avšak její provedení je v několika členských státech obtížné, a žádá Komisi, aby předtím, než vypracuje nové legislativní opatření v této oblasti, pokračovala s postupem vzájemného hodnocení a úzce k němu přidružila místní a regionální orgány, které jsou hlavními organizátory a poskytovateli služeb;

14. **připomíná** úlohu místních a regionálních orgánů a různých komor při zavádění jednotných kontaktních míst, která jsou rovněž zásadním prvkem směrnice o službách, neboť poskytovatelům umožňují získat veškeré náležité informace a provést veškeré postupy z jednoho přístupového místa;

15. **žádá** Komisi, aby přednostně přistoupila k rozsáhlému prozkoumání důsledků liberalizace služeb, pokud jde o kvalitu služeb a pracovních míst, bezpečnost práce, úroveň kvalifikace zaměstnanců, cenu, územní soudržnost a přístupnost, a aby navrhla akční plán na základě závěrů tohoto průzkumu a s ohledem na cíle strategie Evropa 2020;

16. **podporuje** návrh Komise na vytvoření statutu evropské nadace vzhledem ke specifické úloze, jakou nadace zastávají při zavádění vysoce konkurenceschopné sociálně tržní ekonomiky do praxe;

17. **vítá**, že Komise se zavazuje zohlednit zejména potřeby MSP, které jsou hnací silou růstu, tvorby pracovních příležitostí a diversifikace pracovních míst; vybízí však Komisi, aby posílila nástroje stimulace zakládání nových podniků, zejména inovativních podniků a podniků s technologickou základnou, a nástroje financování pro MSP a ujistila se, že systém záruk, jež jsou součástí rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci, bude po uplynutí probíhajícího finančního období zachován;

18. **trvá** na tom, aby z cíle, jímž je snížení administrativní zátěže, neměly prospěch pouze podniky, ale rovněž místní a regionální orgány; **žádá** Evropskou komisi, aby plně zohlednila tento cíl při sestavování svých legislativních návrhů, zejména pokud jde o služby obecného zájmu, postupy pro veřejné zakázky a koncese v souladu se zásadami nezávislé místní samosprávy, proporcionality a subsidiarity; pokud jde o návrhy na zjednodušení administrativy u postupů pro veřejné zakázky, **odkazuje** na reakci VR na zelenou knihu Komise o modernizaci politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek;

19. **blahopřeje** Komisi k jejím iniciativám v oblasti zlepšení právní úpravy a snížení administrativní zátěže, která tíží podniky, zejména prostřednictvím činnosti skupiny na vysoké úrovni pod předsednictvím pana Stoibera, k níž byl přidružen VR; nicméně **vyzdvihuje**, že lepší právní předpisy neznamenají

nutnou deregulaci a že tato činnost nemůže nahradit demokratický proces;

20. **žádá**, aby byl *Small Business Act* vyhodnocen za přímé účasti hospodářských subjektů, sociálních partnerů a místních a regionálních orgánů, neboť by tím bylo možné zdůraznit nejosvědčenější postupy vyvinuté na místní a regionální úrovni; **doporučuje** vypracovat s jejich podporou celkový plán s průvodním přesným kalendářem a prostředky, jež je třeba mobilizovat k zabezpečení účinného provádění *Small Business Act* navzdory jeho právně nezávazné povaze, a to v souladu s cíli strategie Evropa 2020; **zdůrazňuje** význam vytvoření statutu evropské soukromé společnosti pro konkrétní zapojení MSP do vnitřního trhu;

21. **vyzývá** Komisi k rozhodnému pokročení na poli daňové politiky EU, které je základním prvkem globálního přístupu k jednotnému trhu, a k pokračování integrace EU, zejména vyjasněním rámce pro DPH a předložením návrhu na zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB), čímž by se podnikům zjednodušil život; v této souvislosti **oceňuje** záměr Komise předložit k tomuto tématu návrh ve druhém pololetí roku 2011;

22. **sdílí** názor Komise, že ochrana duševního vlastnictví je základním stavebním kamenem fungujícího vnitřního trhu. Skutečná ochrana duševního vlastnictví podporuje inovaci a tvořivost, konkurenceschopnost a vytváření pracovních příležitostí; **vyzývá** Komisi, aby předložila globální strategii pro ochranu duševního vlastnictví, jež musí být garantem co největšího šíření děl a poznání a současně dodržování legitimních práv tvůrců. V této souvislosti je zajímavé prokázat např. systém „Creative Commons“ a jeho systém udělování licencí, který se rozvíjí v digitálním a tvořivém světě;

23. **podporuje** Evropskou komisi za to, že v prosinci 2010 předložila návrh, který otevřel cestu posílené spolupráci mezi co nejvíce členskými státy za účelem vytvoření jednotného patentu EU. Tento sjednocený ochranný systém by umožnil členským státům, které si to přejí, vytvořit patent, jenž by byl k dispozici formou jediné žádosti a jenž by platil ve všech zúčastněných členských státech; **oceňuje** rozhodnutí Rady z 10. března 2011, kterým bylo schváleno zahájení posílené spolupráce v této oblasti;

24. **zdůrazňuje** význam postupného zavedení ekologického jednotného trhu pro nové nízkouhlíkové a ekologické technologie, služby a výroby prostřednictvím vytvoření celoevropských norem pro emise CO₂; **trvá** na tom, že jasné normy a označování energeticky účinných výrobků se musí stát postupně povinnými v celé Unii. Při vytváření celoevropských norem je nutné vzít v úvahu zvýšené náklady, které tak mohou vzniknout malým a středním podnikům;

25. **naléhá**, aby se návrhy Komise v oblasti dopravy, zejména příští bílá kniha o dopravní politice, neomezovaly pouze na odstranění zbytkových překážek, jež byly zjištěny mezi druhy dopravy a vnitrostátními systémy dopravy. Je třeba do nich zapracovat ekologický cíl, otázku přístupnosti a pokrytí celého území a zvláštní pozornost je nutné věnovat situaci v těch nejokrajovějších oblastech – jejich propojení s hlavními evropskými osami a interoperabilita a integrace jejich sítí do evropské sítě mají zásadní význam pro vytvoření skutečného a účinného jednotného trhu. Je zvláště nutné podporovat nové inovace v oblasti inteligentní dopravy využívající digitální technologie, související pilotní projekty a rozsáhlé uplatnění jejich výsledků;

26. **zdůrazňuje**, že transevropské infrastruktury zůstávají nejčastěji produktem politik a plánů vedených na vnitrostátní úrovni členských států, a proto zůstávají příliš svázány vnitrostátním geografickým rámcem;

27. **považuje za zásadní**, aby bylo možné začít vydávat obligace (*project bonds*) pro financování rozsáhlých projektů, jejichž dopad je střednědobého či dlouhodobého charakteru. Tento nástroj může zvýšit viditelnost zásahů EU, ale především její účinnost. Může mít rovněž obrovský pákový efekt na dynamiku vnitřního trhu a přispět k posílení územní soudržnosti;

28. zároveň **zdůrazňuje**, že evropské projektové dluhopisy (*project bonds*) by neměly nahrazovat úlohu strukturálních fondů, nýbrž fungovat doplňkově;

29. **vyzývá** Komisi, aby neprodleně předložila návrhy, jak realizovat propojenou celounijní síť pro distribuci energie, pomocí níž by se zajistily spolehlivé dodávky energie všem občanům EU. Bylo by vhodné, aby tyto návrhy zohlednily geograficky znevýhodněné regiony EU, například ostrovy a horské oblasti;

30. **požaduje** podrobnější prozkoumání myšlenky euroobligací (*Euro-bonds*), která by částečným sjednocením veřejných dluhů umožnila všem členským státům eurozóny využívat úrokové sazby blízké nejlepším na trhu, omezila by spekulaci s národními půjčkami a vedla by ke kvalitativnímu posunu v koordinování rozpočtových politik;

31. **domnívá se**, že návrhy týkající se elektronického obchodu a zadávání veřejných zakázek on-line musí obsahovat otázku přístupu k vysokorychlostnímu internetu a financování infrastruktur na celém území Unie a především zajistit, aby byly pokryty geograficky znevýhodněné regiony, jejichž hospodářský růst by měl být zvláště pozitivně ovlivněn rozvojem těchto sítí;

32. **připomíná**, že spolupráce mezi místními a regionálními orgány přináší velký potenciál účinnosti ve prospěch obyvatel;

žádá Evropskou komisi, aby byla administrativní spolupráce mezi místními a regionálními orgány v souladu se zásadami Smlouvy o fungování Evropské unie považována za vnitrostátní organizační rozhodnutí a nemusela podléhat ustanovením o veřejných zakázkách;

33. **uvádí**, že zejména pro místní a regionální orgány jsou ustanovení Unie o veřejných zakázkách nanejvýš důležitá; **lituje**, že Komise bohužel ve výkladovém sdělení o veřejných zakázkách, jež nedosahují stanoveného prahu, ukazuje nedostatek citlivosti pro zájmy místních a regionálních orgánů v této věci; **naléhá**, aby v rámci budoucích jednání o této otázce byla nalezena řešení, jež zabezpečí právní jistotu v zájmu místních a regionálních orgánů, transparentnost a maximální zjednodušení výběrových řízení a postupů zadávání, zejména v případě, kdy zadavatelé chtějí využít práva omezit počet uchazečů vyzvaných k předložení nabídky;

34. **domnívá se**, že je důležité na základě principu reciprocity posílit vnější rozměr jednotného trhu, aby z něj bylo možné vytvořit „základnu“ pro utkání s globalizací a připravit podniky na mezinárodní konkurenci; proto **podporuje** každou iniciativu Komise, která by směřovala k přizpůsobení mezinárodních norem normám EU, zejména v sociální oblasti a oblasti životního prostředí, v opačném případě by ty poslední uvedené mohly být vnímány jakožto prvky, které vedou ke ztrátě konkurenceschopnosti hospodářství EU;

35. **požaduje**, aby se do unijního práva promítly závazky ve věci přístupu k zakázkám, které EU přijala v rámci Dohody o vládních zakázkách v rámci WTO. Tato transpozice by znamenala právní jasnost a právní jistotu, jakou zadavatelé zakázek nezbytně potřebují;

36. **připomíná**, že jednotný trh nabízí potenciál z hlediska pracovních příležitostí, růstu a konkurenceschopnosti – zejména co se týče obchodu se službami – a že k jeho plnému využití stojí za to mobilizovat silné doprovodné strukturální politiky; důrazně **trvá** na tom, aby byl tento rozměr rychle zapracován do aktu pro oživení jednotného trhu a aby přitom bylo využito opory posílené politikou soudržnosti, která je rovněž politikou pro podporu konkurenceschopnosti EU. Ta je neodmyslitelně spojena s jednotným trhem, představuje nástroj pro konvergenci směrem k vyšší životní úrovni a nezbytný nástroj pro provádění strategií územního rozvoje a evropských politických priorit vymezených ve strategii Evropa 2020;

37. **zdůrazňuje** význam průmyslu pro hospodářství EU, neboť sám o sobě nese 85 % výdajů na výzkum a vývoj podniků a představuje hlavní hnací sílu poptávky po službách; **žádá** Komisi, aby tuto skutečnost vyzdvihla ve svém konečném návrhu Aktu o jednotném trhu a aby jej vhodně provázala se stěžejní iniciativou „Průmyslová politika pro éru globalizace“;

38. rovněž **se domnívá**, že politika hospodářské soutěže hraje rozhodující úlohu, pokud jde o schopnost podniků v EU čelit výzvám globalizace, např. v oblasti slučování a koncentrace podniků, spolupráce mezi podniky a přenosu know-how a technologie, podpory exportu a inovací či byrokratické a administrativní zátěže, které jsou kladeny na malé a střední podniky; **lituje**, že ve sdělení neexistuje žádný odkaz na politiku hospodářské soutěže a ani není uvedena žádná souvislost mezi cíli politiky hospodářské soutěže a Aktem o jednotném trhu; **zdůrazňuje**, že je nutné využít politiky hospodářské soutěže ve prospěch vysoce konkurenceschopné sociálně tržní ekonomiky;

39. **je toho názoru**, že přínos vnitřního trhu není rovnoměrně rozprostřen po jednotlivých evropských regionech, čehož jsou příkladem nejvzdálenější regiony, které mají kvůli závažným omezením ztížený přístup k užitkům plynoucím z vnitřního trhu; **vyslovuje se** tedy pro diferenciaci koncepce relevantních evropských politik na vnitřním trhu, opíraje se o článek 349 SFEU, zejména co se týče poskytování služeb obecného zájmu a vyjasnění rámce DPH;

Evropané v centru jednotného trhu

40. **lituje**, že tento oddíl sdělení není dostatečně zaměřen na každodenní starosti občanů EU v oblastech jejich života (zaměstnání, bydlení, vzdělání, zdraví, doprava atd.), a také s politováním **konstatuje**, že Evropská komise nevyužívá všech pokroků dosažených Lisabonskou smlouvou;

41. **domnívá se**, že evropský model, zejména jeho sociální rozměr, je zdrojem dlouhodobé konkurenceschopnosti: mobilizace kvalifikovaných, motivovaných a zdravých pracovníků a rovněž podnikavých lidí, podnikatelů a výzkumných pracovníků bude čím dál více klíčem pro dlouhodobou konkurenceschopnost založenou na inovacích a kvalitě;

42. **uznává** klíčový význam vzdělávání a kvalifikací pro zakládání podniků vytvářejících růst, pracovní místa a sociální začleňování, což jsou prvotní předpoklady pro úspěšnost vnitřního trhu;

43. **podporuje** návrh vytvořit kvalitní rámec pro stáže, jež mohou být určujícím faktorem pro profesní začlenění mládeže a mobilitu mládeže v Evropě. Tento rámec, připravený s podporou sociálních partnerů, by se měl stát minimálním souborem práv a povinností v oblasti pracovních podmínek a sociální ochrany a měl by obsahovat ustanovení o odměňování či jiných formách náhrad pro stážisty, v závislosti na příjmech v jednotlivých členských státech;

44. **považuje** za nezbytné podporovat uznávání diplomů a jejich vzájemné propojování mezi členskými státy, aniž by bylo nutné vytvořit jednotného evropský vzdělávací model;

domnívá se však, že cíl Evropské komise přistoupit k modernizaci směrnice o odborných kvalifikacích (směrnice 2005/36/ES) by měl být uskutečněn teprve po důkladném zhodnocení dosavadního systému. Cílem musí být zjednodušení stávajících pravidel a lepší začleňování profesí do jednotného trhu;

45. **připomíná** v této souvislosti, že celosvětová hospodářská soutěž a orientace na znalostní ekonomiku a hospodářství založené na službách vytváří nové výzvy pro rozvoj dovedností a vzdělávání. Nekvalifikovaná a málo placená pracovní místa by neměla vytvořit novou skupinu „chudých pracujících“. Je tedy nezbytné zaměřit sociální zabezpečení zejména na pomoc dotyčným osobám prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy, důstojného platu a pracovních podmínek pro všechny a opatření určených na zvýšení sociální mobility;

46. **považuje** za zcela nezbytné zohlednit specifický charakter úlohy veřejných služeb. Priorita, již mají služby obecného hospodářského zájmu (včetně sociálních služeb) jakožto veřejné statky, je důležitým prvkem pro úspěšnost vysoce konkurenceschopné sociálně tržní ekonomiky. Výbor **zdůrazňuje**, že místní a regionální úroveň hraje strategickou úlohu v tvorbě evropského růstu zejména vzhledem k významu veřejného sektoru nižší než celostátní úrovně, který představuje 17,2 % HDP Unie a 221 miliard eur investic, a že tedy Evropská unie musí podporovat rozvoj těchto služeb;

47. **připomíná**, že Protokol o službách obecného zájmu a také článek 14 Smlouvy o fungování Evropské unie uznávají jak specifický charakter, tak i rozmanitost služeb obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu, a přednostní pravomoc členských států k jejich poskytování, provádění a organizování; **zdůrazňuje** však, že velký manévrovací prostor, který místní a regionální orgány musí mít v souladu s Lisabonskou smlouvou k dispozici, pro své uplatňování vyžaduje právní základ v sekundárním právu stanovující vzájemné působení s ostatními unijními politikami; v této souvislosti **lituje**, že Komise v tomto směru ještě nepodnikla kroky na základě článku 14 SFEU a nepožádala Evropský soudní dvůr, aby se vyjádřil k otázkám, které by si v souladu se zásadou demokratické odpovědnosti zasloužily ujasnění za strany zákonodárce;

48. **připomíná**, že právo EU působí na vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení různými způsoby. V minulosti se ukázalo, že EU svými předpisy o zadávání zakázek, hospodářské soutěži a přidělování podpor výrazným způsobem zasahuje i do podoby místních služeb obecného zájmu, aniž by byla zajištěna skutečná právní jistota pro poskytovatele a uživatele těchto služeb;

49. **připomíná**, že na třetím fóru o sociálních službách obecného zájmu, které uspořádalo belgické předsednictví EU, bylo formulováno 25 konkrétních návrhů, jak přizpůsobit unijní právo specifikám organizace a financování těchto sociálních služeb obecného zájmu, zejména v oblasti kontroly státní podpory a podmínek smluvních úprav; **doporučuje** Komisi, aby uplatnila tyto návrhy, zejména v rámci přezkumu balíčku Monti-Kroes a s ohledem na zjednodušení platných právních předpisů EU, které zohledňují výhradně místní charakter služeb a značně rozsáhlou síť subjektů, které jsou pověřeny jejich propagací na místní úrovni a před místními obyvateli;

50. **lituje**, že Akt o jednotném trhu vůbec neodkazuje na evropský statut sdružení, která však jsou klíčovými sociálními a hospodářskými aktéry, zejména v oblasti sociálních služeb obecného zájmu;

51. **zdůrazňuje**, že podle judikatury Soudního dvora EU se na koncese na služby nevztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek, vztahují se na ně však obecné zásady stanovené ve Smlouvě o fungování EU (zákaz diskriminace, zásada rovného zacházení a transparentnosti). Musí zůstat otevřené pro veřejné zadavatele zakázek, aby mohli zajistit poskytování služeb prostřednictvím koncese, pokud se domnívají, že to je nejlepší metoda, jak danou veřejnou službu zajistit, a to i tehdy, když existuje omezené riziko spojené s touto operací, avšak toto riziko je plně převedeno na držitele koncese⁽¹⁾; **domnívá se** tedy, že tato judikatura nabízí potřebné východisko ke konsolidaci právních předpisů s cílem ustálit tento *status quo*. VR se **staví se proti** jednotnému postupu přenosu těchto koncesí, který by bránil svobodnému organizování a správě místních a regionálních orgánů, zejména prováděním požadavku EU, pokud jde o dostatečně předem oznámenou veřejnou výzvu;

52. **domnívá se**, že volný pohyb pracovníků a služeb nesmí vést k sociálnímu dumpingu. Čtyři svobody jednotného trhu musí být v souladu s horizontální sociální klauzulí, kterou zavádí Lisabonská smlouva (článek 9 SFEU);

53. **žádá** Evropskou komisi, aby za použití článku 9 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s návrhem č. 29 Aktu o jednotném trhu neprodleně provedla hloubkovou analýzu sociálních dopadů všech legislativních návrhů v oblasti jednotného trhu. Výbor **prohlašuje**, že je připraven pomáhat Komisi s poskytováním územních odborných znalostí v těchto analýzách dopadu, zejména prostřednictvím zmobilizování platformy pro monitorování strategie Evropa 2020 a sítě subsidiarity;

54. **konstatuje**, že nynější výklad a provádění směrnice o vysílání pracovníků způsobují problém, co se týče dodržování

základních práv a zásady volného pohybu pracovníků; **vítá**, že se útvary Komise společně s členskými státy a sociálními partnery jako pozorovateli zapojily do skupiny odborníků na vysoké úrovni pro provádění této směrnice, v níž se projednávají stávající potíže; **domnívá se**, že v přezkumu směrnice se budou muset zvážit závěry skupiny odborníků na vysoké úrovni a musí v něm být možné objasnit, jaký stupeň ochrany je považován za dostačující a jak velký manévrovací prostor má být ponechán sociálním partnerům a členským státům v případě dočasné mobility pracovníků;

Nástroje dobré správy jednotného trhu

55. hluboce **lituje** rozdílu, který existuje mezi uvedeným cílem dobré správy a navrženými opatřeními. Spolupráce, jejímž cílem je posílení vnitřního trhu, musí samozřejmě zohlednit vztah k místní a regionální úrovni a nesmí se převážně zaměřovat na vztahy mezi vnitrostátními správami a správou EU;

56. **zdůrazňuje**, že úloha místních a regionálních orgánů v rámci jednotného trhu je dvojího typu: pokud jde o jejich pravomoci, kompetence a politiky, hrají především hlavní roli v provádění jednotného trhu. Dále působí co nejbližší evropským občanům prostřednictvím různých služeb občanům EU, které zajišťují. Současně se snaží odhalit nepochopení, která způsobuje jednotný trh, a vyjadřují očekávání občanů. Místní a regionální orgány nesmí být tedy výlučně považovány za mezičlánek na místní úrovni pro jednotný trh (provádění jednotného trhu). Musí rovněž hrát roli zprostředkovatele ve směru nahoru (předávat očekávání občanů), a přispět tak ke stanovení rovnováhy jednotného trhu a zajištění podpory občanů. To je platné v definování celosvětové strategie oživení jednotného trhu a bude to rovněž předmětem následného šetření všech 50 návrhů, které se Komise zavázala předložit;

57. **domnívá se**, že uplatňování Aktu o jednotném trhu představuje z důvodu velkého počtu subjektů jednotlivých úrovní dotyčné správy a různorodosti regulačních nástrojů vhodný politický prostor pro účinné provádění zásad víceúrovňové správy;

58. **podporuje** Evropskou komisi v její vůli rozšířit proces vzájemného hodnocení směrnice o službách na další klíčové právní předpisy jednotného trhu a upřesňuje, že má-li být tento proces efektivní, musí být systematicky rozšířen na zúčastněné strany včetně místních a regionálních orgánů v případě odvětví, jež se jich týkají, aby se z něj stal mnohostranný proces; **doporučuje**, aby byl tento proces přednostně rozšířen na všechny iniciativy Komise o veřejných zakázkách, koncesích služeb, službách obecného zájmu, účinném provádění Listiny základních práv a mobilitě pracovníků;

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 10. září 2009 ve věci C – 206/08, odstavce 72 až 75.

59. **navrhuje** uspořádat územní fóra o vnitřním trhu, jež se zaměří na hlavní potřeby Evropanů a na jejich místní, konkrétní podmínky přístupu ke službám vyplývající z jejich hlavních problémů: zaměstnání, odborná příprava, bydlení, vzdělání, doprava, zdravotnictví atd.;

60. **domnívá se**, že ESÚS je obzvláště vhodné pro vyzkoušení inovačních praktik za hranicemi v oblasti vnitřního trhu a pro uspokojení základních potřeb Evropanů;

61. **připomíná**, že neformální nástroje na řešení konfliktů, především síť Solvit, stále nejsou všeobecně známy u podniků a občanů. Je tedy zapotřebí vést strukturovanou komunikační kampaň a seznámit malé a střední podniky a občany s těmito mechanismy a nabízenými mimosoudními urovnáními a vyčlenit na to dodatečné prostředky a pracovníky;

62. **vyzývá** všechny místní a regionální orgány, aby se zapojily do systému pro výměnu informací o vnitřním trhu, který přispěje k dobrému fungování vnitřního trhu tím, že poskytne prostor pro spolupráci a výměnu informací mezi orgány různých členských států, a naléhá na Komisi, aby rozšířila používání tohoto systému nad rámec směrnice o službách a směrnice o uznávání odborných kvalifikací;

II. ZÁVĚRY

Na cestě k paktu pro řešení hlavních strategických výzev současnosti

63. **domnívá se**, že strategická povaha současných výzev si žádá jít nad rámec návrhů Komise. Jak navrhoval pan Mario Monti ve své zprávě předsedovi Barrosovi, je třeba zpečetit skutečný pakt mezi všemi institucemi EU, členskými státy, jejich místními a regionálními orgány a Evropany a jejich podniky, aby bylo možné společně vytvořit vysoce konkurenceschopnou sociálně tržní ekonomiku, která jediná by poskytovala trvalé odpovědi;

64. **navrhuje**, aby byl tento pakt zpečetěn tak, že se bude zakládat na zásadách rovnováhy zavedených Smlouvami, mimo jiné účinným uskutečňováním základních svobod jednotného trhu, zaručením základních práv pro Evropany, dodržováním zásad soudržnosti a solidarity mezi evropskými národy a dobrým plněním úkolů přidělených veřejnými orgány včetně místních a regionálních orgánů, pokud jde o služby obecného zájmu zajišťující přístup všech k základním službám;

65. **domnívá se**, že srozumitelnost tohoto paktu pro Evropany a jejich malé a střední podniky je nezbytností a musí vést Komisi k tomu, aby definovala ve svém balíčku 50 návrhů určitý omezený počet stěžejních akcí tak, aby je zviditelnila před Evropany a jejich malými a středními podniky, zejména pokud jde o skutečný dopad na jejich každodenní životní a pracovní podmínky v jejich domovech a oblastech činnosti;

66. **navrhuje**, aby tyto stěžejní akce byly předmětem specifického monitorování, pokud jde o provádění a skutečný dopad na život Evropanů a na malé a střední podniky, a komunikační akce po širokou veřejnost, jež je nezbytná pro srozumitelnost tohoto paktu a jeho hlavních os provádění;

67. **doporučuje** Evropské komisi, aby více vysvětlila některé pojmy, zejména pojem „obnovení důvěry Evropanů“, a to tím, že na základě pokroků dosažených Lisabonskou smlouvou přeskupí v rámci prvního balíčku opatření všechny návrhy týkající se přístupu k základním službám, jež představují každodenní starosti Evropanů; **doporučuje** tedy, aby do prvního balíčku opatření byla zahrnuta opatření týkající se provádění Listiny základních práv Evropské unie (návrh č. 29), reformy systému uznávání odborných kvalifikací a vytvoření „evropského pasu osobních dovedností“ (návrhy č. 33 a 35), zlepšení směrnice o vysílání pracovníků (návrh č. 30), zjednodušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek a služeb obecného zájmu (návrhy č. 17 a 25), sociálního podnikání (návrh č. 36), odstranění daňových překážek pro občany (návrh č. 42) a přístupu k základním bankovním službám (návrh č. 40);

68. **navrhuje**, aby spolu s paktem vztahujícím se na všechny výše uvedené strany byly vytvořeny územní pakty, v jejichž rámci by místní a regionální orgány na základě flexibilního regionálního přístupu soustředily svou činnost a financování na provádění strategie Evropa 2020 a jejích stěžejních iniciativ. Je třeba klást zvláštní důraz na projekty, které propagují společenské inovace v daném regionu a mají co největší společenský dopad. Využití územních paktů a obsah těchto paktů patří mezi kritéria pro přidělení finančních prostředků EU na projekty;

69. **domnívá se**, že by Komise na základě článku 349 SFEU měla předložit doplňující a realistickou úvahu, jež by zohlednila znevýhodnění a potíže, se kterými se potýkají nejvzdálenější regiony v rámci svého zapojení do evropského vnitřního trhu a ve snaze využít výhod, jež tento trh poskytuje, aby bylo možné splnit cíle vytyčené ve strategii Evropa 2020.

V Bruselu dne 1. dubna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

89. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 31. BŘEZNA A 1. DUBNA 2011

Stanovisko Výboru regionů na téma „Sezónní zaměstnání a převádění v rámci společností“

(2011/C 166/10)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že na území EU musí být zaručena právní jistota, zákonnost a spravedlivé a rovné zacházení s pracovníky ze třetích zemí;
- zdůrazňuje, že migrace úzce souvisí s rozvojem a poznamenává, že emigrace kvalifikovaných pracovníků by neměla mít negativní dopady na hospodářství rozvojových zemí („odliv mozků“). Vítá tedy, že směrnice podporují cirkulační migraci takovým způsobem, který by mohl pozitivně podpořit trhy práce v členských státech a rozvoj zemí původu;
- se zájmem bere na vědomí přezkoumání obou návrhů ze strany národních parlamentů a názory a argumenty, které vyjádřily. Na základě vlastní analýzy považuje oba návrhy za slučitelné se zásadou subsidiarity. Zdůrazňuje, že přidaná hodnota právních předpisů EU musí především spočívat v jejich schopnosti předcházet tomu, aby se vnitrostátní systémy pustily do „závodu ke dnu“ pokud jde o ochranu;
- zdůrazňuje význam práva určovat počet přijatých osob, které členským státům dává Smlouva, a zdůrazňuje, že členské státy musí zapojit místní a regionální orgány do rozhodování o počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří budou na jejich území přijati a o jejich odborné kvalifikaci;
- varuje, že obě směrnice by měly být uzákoněny tak, aby byla respektována zásad unijní přednosti;
- je nicméně přesvědčen, že sezónní zaměstnání a převody v rámci společností mohou být důležitým přínosem k oživení některých výrobních hospodářských odvětví v Evropě.

Zpravodaj pan Graziano Ernesto MILIA (IT/SES), předseda rady provincie Cagliari

Odkazy návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti –

KOM (2010) 378 v konečném znění

návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání

KOM(2010) 379 v konečném znění

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

VÝBOR REGIONŮ,

1. vítá oba návrhy směrnic týkající se podmínek vstupu a pobytu sezónních pracovníků z třetích zemí a převodů státních příslušníků třetích zemí v rámci společností, které předložila Evropská komise, zdůrazňuje však, že oba návrhy musejí být nahlíženy v kontextu probíhající diskuse o legální migraci v EU a že je velmi důležité, aby tato politika zaujala koherentní přístup – včetně pokrytí souvisejících sociálních aspektů –, kdy cílem je vytvořit právní jistotu a zajistit rovné zacházení a dodržování základních práv;

2. upozorňuje Komisi na nutnost potírat nelegální přistěhovalectví a veškeré formy nelegální práce a vykořisťování státních příslušníků třetích zemí na území EU. Výbor regionů považuje za velmi důležité zaručit státním příslušníkům třetích zemí, kteří pracují v EU legálně, takové pracovní podmínky a podmínky pobytu, jež budou v souladu se základními právy a s požadavky stanovenými zákonem, zaručit jim rovné zacházení, stejné jako mají občané EU, a usnadnit jim širší a úplnější sociální integraci. Výbor regionů v této souvislosti žádá o absolutní a bezpodmínečné dodržování základních práv stanovených v Listině základních práv EU a připomíná, že tato listina nabyla po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost stejnou právní závaznost, jako mají Smlouvy;

3. zdůrazňuje, že na území EU musí být zaručena právní jistota (čímž se myslí přesný právní rámec) a zákonnost (čímž se myslí dodržování zákonů) a spravedlivé a rovné zacházení s pracovníky ze třetích zemí. Orgány na regionální, střední (provincie) a místní úrovni (obce), a to včetně venkovských oblastí, jsou první, kdo zaznamenává hospodářské a sociální dopady nelegálních a legálních migračních proudů mívajících do těchto oblastí. Tyto orgány jsou zodpovědné za poskytování široké škály služeb jednotlivcům (přijímání, zdravotnictví, vzdělávání a odborná příprava, bydlení atp.), a Evropská komise by proto měla zdůraznit jejich úlohu v územních celcích a při řešení těchto jevů;

4. zdůrazňuje, že orgány regionální, místní a střední úrovně jsou zásadními aktéry nedávno předložené strategie Evropa

2020, jejímž cílem je čelit výzvám hospodářské a finanční krize, klimatických změn a energetických zdrojů, a následně tedy i výzvám politiky zaměstnanosti EU, které, jak dokazují zkoumané legislativní návrhy, jsou úzce spojeny s přistěhovaleckou politikou;

5. zdůrazňuje, že ačkoliv pravomoci v oblasti legálního přistěhovalectví sdílí EU s členskými státy, je provádění politiky legálního přistěhovalectví úzce spojeno s jinými politikami (tak jako je tomu i ve zkoumaných návrzích), např. s politikou práce, zaměstnanosti a sociálních věcí, sociálního zabezpečení, místních veřejných služeb a služeb obecného zájmu, politikou bydlení a jinými politikami, které jsou v mnoha členských státech prováděny decentralizovaně místními a regionálními orgány. Místní a regionální orgány tedy hrají důležitou úlohu ve sběru informací a statistických údajů, které se používají v průběhu hodnocení stávajících právních předpisů nebo při přípravě nových opatření v oblasti migrační politiky. Je tedy třeba zdůraznit nutnost úzkého partnerství s místními a regionálními orgány;

6. zdůrazňuje, že migrace úzce souvisí s rozvojem a poznamenává, že emigrace kvalifikovaných pracovníků by neměla mít negativní dopady na hospodářství rozvojových zemí („odliv mozků“). Vítá tedy, že směrnice podporují cirkulační migraci takovým způsobem, který by mohl pozitivně podpořit trhy práce v členských státech a rozvoj zemí původu⁽¹⁾;

7. uznává, že cirkulační migrace může vytvořit pozitivní vazbu mezi zeměmi původu a cílovými zeměmi a může být nástrojem pro podporu dialogu, spolupráce a vzájemného porozumění, a navrhuje využít k podpoře těchto vazeb již existující nástroje a institucionální struktury, jako je iniciativa Výboru regionů Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM);

8. připomíná však, že cirkulační migrace by neměla být považována za náhražku trvalé migrace a že je třeba vytvořit účinné kanály, které usnadní cirkulaci migrantů a jejich návrat a pomocí nichž se bude předcházet nelegální migraci;

⁽¹⁾ Viz stanoviska CdR 296/2007 a CdR 210/2008.

9. se zájmem bere na vědomí přezkoumání obou návrhů ze strany národních parlamentů a názory a argumenty, které vyjádřily. Na základě vlastní analýzy považuje oba návrhy za slučitelné se zásadou subsidiarity. Zdůrazňuje, že přidaná hodnota právních předpisů EU musí především spočívat v jejich schopnosti předcházet tomu, aby se vnitrostátní systémy pustily do „závodu ke dnu“ pokud jde o ochranu sezónních pracovníků a převádění v rámci společností;

10. domnívá se, že právní předpis týkající se převádění klíčových zaměstnanců v rámci společností je na úrovni EU nezbytný, neboť předpisy jednotlivých členských států týkající se přijímání a práv státních příslušníků třetích zemí převedených v rámci společnosti se vzájemně liší, je třeba řešit situace přeshraniční povahy a zaručit lepší plnění mezinárodních závazků, které Unie přijala v rámci WTO. Domnívá se navíc, že by tento předpis EU zvýšil přitažlivost trhu práce v EU pro vysoce kvalifikované migranty, a přispěl tak ke konkurenceschopnosti hospodářství EU jako celku;

11. domnívá se, že právní předpis týkající se sezónních pracovníků je na úrovni EU nezbytný, neboť předpisy jednotlivých členských států týkající se přijímání a práv státních příslušníků třetích zemí jako sezónních pracovníků se vzájemně liší, je třeba zajistit ucelený soubor minimálních práv a zaručit potírání případů zneužívání a nelegálního přistěhovalectví;

12. zdůrazňuje význam práva určovat počet přijatých osob, které členským státům dává Smlouva, a zdůrazňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity a víceúrovňové správy musí členské státy zapojit místní a regionální orgány do rozhodování o počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří budou na jejich území přijati a o jejich odborné kvalifikaci⁽²⁾;

13. prozkoumal oba návrhy z hlediska zásady proporcionality a podporuje v obou případech volbu směrnice jako legislativního nástroje, neboť tento nástroj ponechává členským státům nezbytný prostor pro rozhodování o způsobech jeho provádění na vnitrostátní úrovni a umožňuje řádně zvážit specifika a potřeby každého členského státu a jeho orgánů odpovědných za jeho provádění na celostátní, regionální a místní úrovni;

14. domnívá se však, že některé jednotlivé prvky návrhů mohou vyžadovat pozornější prošetření z hlediska zásady proporcionality: směrnice by neměly osobám usilujícím o vstup do EU jako sezónní pracovníci nebo jako osoby převáděné v rámci společností ani jejich zaměstnavatelům ukládat nepřiměřené povinnosti, ani by neměly způsobovat zbytečné náklady nebo zbytečnou zátěž celostátním, regionálním nebo místním orgánům, které je mají provádět. Co se týče této úvahy, lze časovou lhůtu v délce 30 dnů, během níž mají orgány posoudit žádost a rozhodnout o přijetí, považovat za příliš

krátkou. Tato lhůta by orgány v řadě členských států mohla dostat pod velký tlak z hlediska administrativy i financí;

15. varuje, že obě směrnice by měly být uzákoněny tak, aby byla respektována zásada unijní přednosti, zejména co se týče občanů nových členských států, na něž se stále vztahují přechodné režimy. K dosažení tohoto cíle by mohlo být vhodné umožnit členským státům a jejich orgánům provádět tzv. testy trhu práce, tj. ověřit, zda určité pracovní místo nelze obsadit uchazeči z trhu práce v EU. V tomto směru není přesvědčen důvody, které předložila Komise pro to, že v případě převodu v rámci společností není potřeba testy trhu práce provádět;

16. vyjadřuje politování nad značným zpožděním – téměř pěti let po přijetí politického závazku ohledně těchto otázek –, s nímž Komise předložila tyto dva návrhy, jež byly již obsaženy v balíčku o legálním přistěhovalectví z prosince 2005; lituje též skutečnosti, že v důsledku obtížného projednávání jediného povolení jsou nyní tyto dva procesy, které měly probíhat paralelně, odděleny. Vyjadřuje navíc politování nad tím, že tyto návrhy byly předloženy v období, ve kterém některá odvětví, jež představují jádro sezónního zaměstnání, např. zemědělství, chov a pastevectví⁽³⁾, cestovní ruch a stavebnictví, byla podle údajů a statistik EU obzvláště zasažena hospodářskou a finanční krizí a k jejich oživení dochází jen pomalu. Hospodářská situace se tedy od roku 2005, kdy byl přijat politický závazek ohledně těchto otázek, změnila, a měly by se tedy aktualizovat ekonomické údaje, statistické údaje a údaje o zaměstnanosti týkající se dopadu sezónního zaměstnání na evropskou ekonomiku;

17. i přes zpoždění návrhů a další čas, který bude potřebný k legislativnímu postupu EU a k následnému provedení v členských státech, je však přesvědčen, že sezónní zaměstnání a převody v rámci společností mohou být důležitým přínosem k oživení některých výrobních hospodářských odvětví v Evropě;

KONKRÉTNÍ DOPORUČENÍ K NÁVRHŮM

18. vítá zavedení sjednocených postupů pro podání žádosti v případě sezónních pracovníků a převodů v rámci společností. Jedná se o vhodné zjednodušující nástroje, které zajistí transparentnost a jistotu v postupech pro přijímání. Souhlasí však s názory některých v Evropském parlamentu, že by bylo účinnější a přímočařejší zahrnout sezónní pracovníky a převody v rámci společností do působnosti směrnice o jediném povolení⁽⁴⁾, a žádá tedy další zákonodárce, aby pokračovali v jednání v této záležitosti;

⁽³⁾ Pastevectví a mlékárenský průmysl trpí v mnoha členských státech EU volatilitou cen a je třeba zde rychle zavést mechanismy kontroly trhu, stabilizace cen a posílení vyjednávací síly chovatelů a pastevců, kteří představují slabý článek řetězce.

⁽⁴⁾ KOM(2007) 638 v konečném znění – návrh směrnice o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jedině povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě.

⁽²⁾ Viz stanoviska CdR 296/2007 a CdR 201/2009.

19. souhlasí s návrhy, že členské státy zamítnou žádost, pokud byly vůči potenciálnímu zaměstnavateli podle vnitrostátního práva uplatněny sankce za nenahlášenou práci a/nebo nezákonné zaměstnávání, klade však důraz na to, že toto opatření by mělo být odrazující a úměrné, spíše než automatické. Automatické vyloučení potenciálního zaměstnavatele bez ohledu na závažnost nebo povahu přestupku by mělo dopad na osoby z třetích zemí hledající zaměstnání;

DOPORUČENÍ K NÁVRHU TÝKAJÍCÍMU SE SEZÓNNIHO ZAMĚSTNÁNÍ

20. zdůrazňuje, že sezónní pracovníci ze třetích zemí jsou v současnosti v některých členských státech EU bohužel obětmi vykořisťování a že jejich pracovní podmínky a podmínky pobytu neodpovídají standardům stanoveným zákonem. Důvodem je to, že vnitrostátní předpisy v oblasti pracovního práva a sociálního zabezpečení v praxi často nejsou používány nebo vymáhány. Návrh by proto měl zavést jasný právní rámec, jenž by pomohl potírat všechny nelegální formy sezónního zaměstnání a zajistil by důstojné pracovní podmínky pro pracovníky ze třetích zemí. Tento nový právní rámec bude tedy vyžadovat jednak kontrolní mechanismy, aby se předešlo zneužívání či obcházení pravidel, např. kontrolu výše uvedených pracovních podmínek a podmínek pobytu, a jednak spolupráci mezi veřejnými orgány na úrovni EU, členských států a na regionální a místní úrovni, a to formou integrované víceúrovňové správy. Výbor regionů v této souvislosti doporučuje, aby rovněž činnost pracovních agentur byla regulována takovým způsobem, který by zajistil, že jí nebude moci být zneužito jako zástěrky pro vykořisťování či zneužívání;

21. připomíná důležitou úlohu a pravomoci, jež mají místní a regionální orgány a VR v prevenci a potírání diskriminace a dehumanizace sezónních migrujících pracovníků vzhledem k nejistotě práce a zranitelnosti, které jsou sezónnímu zaměstnání vlastní;

22. je potěšen, že byla zohledněna myšlenka usnadnit cirkulární mobilitu pomocí dlouhodobých víz pro vícenásobný vstup uvedená v jednom z předchozích stanovisek⁽⁵⁾;

23. zdůrazňuje, že by bylo vhodné lépe vymezit oblast působnosti návrhu, a tedy odvětví, která spadají do jeho působnosti, aby se předešlo zneužití sezónních povolení v odvětvích, která nelze na základě vlastních charakteristik sezónního zaměstnání v Evropě a s ohledem na povahu a cíle tohoto návrhu považovat za sezónní. Ve většině zemí OECD jsou přistěhovanci nadměrně zastoupeni v zaměstnání na dobu určitou. Podíl přistěhovalců vykonávajících práci na dobu určitou může převyšovat podíl domácího obyvatelstva (občanů EU) přinejmenším o 50 %, proto je vhodné předcházet zneužívání pravidel a tomu, aby bylo sezónní zaměstnání využíváno k legalizaci jiných forem pracovní činnosti nejisté povahy;

24. vítá skutečnost, že zaměstnavatelé by podle směrnice měli povinnost prokázat, že sezónní pracovník ze třetí země

bude mít odpovídající ubytování, které nebude za přehnanou cenu. Tím je přímo uznána velice nejistá situace, v níž se sezónní pracovníci ze třetích zemí nacházejí. Poukazuje na to, že toto právo by výrazně přesahovalo práva, jež mají sezónní pracovníci, kteří jsou občany EU, a vyzývá proto členské státy, aby zvažili odpovídající podobné zacházení s občany EU;

25. v této souvislosti zdůrazňuje, že podle výzkumů a konzultací, jež provedl zpravodaj, mohou některé typy sezónního zaměstnání, např. v zemědělství (zejména v zootechnice a zahradnictví) nebo ve výstavbě (díla a staveniště velkých infrastruktur), vyžadovat pracovní období delší než 6 měsíců, a proto tuto maximální délku považuje za příliš omezující a měla by být prodloužena na 9 měsíců;

DOPORUČENÍ K NÁVRHU TÝKAJÍCÍMU SE PŘEVODŮ V RÁMCI SPOLEČNOSTI

26. vítá úsilí Komise vytvořit obecný rámec přistěhovalecké politiky a zvýšit pomocí tohoto návrhu atraktivitu ekonomiky EU pro vysoce kvalifikované pracovníky nadnárodních společností usazených ve třetích zemích, aby mohli být převedeni do evropského sídla své společnosti a pracovat v něm legálně na základě převodu provedeného společností, u níž pracují. V této souvislosti zdůrazňuje, že je potřeba vyhnout se diskriminaci, zachovat zásadu unijní přednosti a zajistit, aby pracovníci převedení v rámci společnosti měli tytéž pracovní podmínky jako zaměstnanci z EU ve srovnatelných situacích v zemi pobytu. Doporučuje proto odstranit z definice práv a podmínek pracovníků převedených v rámci společnosti odkaz na směrnici o vysílání pracovníků;

27. žádá o vysvětlení ohledně vyloučení testu trhu práce (labour market test) z návrhu týkajícího se převádění v rámci společností. Výbor regionů v tomto ohledu zdůrazňuje, že směrnice 2009/50/ES o modré kartě vztahující se na vysoce kvalifikované pracovníky rovněž pocházející ze třetích zemí tento test trhu práce stanoví;

28. zdůrazňuje dále, že mimounijní společnosti a mimounijní nadnárodní společnosti s ústředími registrovanými v některém z členských států EU by měly být podněcovány k tomu, aby zaměstnávaly také místní vysoce kvalifikované odborníky, a zajistil se tak nezbytný profesní rozvoj vysoce kvalifikované pracovní síly na místní úrovni. Rizikem je to, že velké mimounijní nadnárodní společnosti budou ve svých evropských ústředích zaměstnávat pouze málo kvalifikovanou místní pracovní sílu a vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí. Podle stávajícího návrhu není zřejmé, že by existovala záruka toho, že pozice manažerů, specialistů a stážistů budou přednostně nabízeny občanům EU;

29. poukazuje na to, že v současné podobě návrhu směrnice není stanoveno, že členské státy mohou odmítnout žádost z důvodů veřejného zdraví, veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Navrhuje tedy, aby tyto důvody pro zamítnutí byly ve směrnici stanoveny;

⁽⁵⁾ Viz stanovisko CdR 296/2007.

30. vítá skutečnost, že přijaté osoby převedené v rámci společnosti budou mít možnost pohybovat se mezi různými pobočkami stejné společnosti nebo skupiny nacházejícími se v různých členských státech. Varuje však, že stávající znění článku 16 návrhu konkrétně neumožňuje členským státům následujícím po státu prvního přijetí zamítnout žádost o přijetí, a poznamenává, že by se tak obešlo jejich právo rozhodnout o počtu státních příslušníků třetích zemí přijímaných na jejich území. Navrhuje proto odpovídajícím způsobem změnit návrh;

31. zdůrazňuje, že požadavky, podle nichž má mimounijní pracovník předložit doklady, že má profesní kvalifikaci, která je zapotřebí v daném členském státě EU, a splnit podmínky, které jsou ve vnitrostátních právních předpisech stanoveny pro výkon

regulovaného povolání (čl. 5, odst. 1 písm. d) a e) návrhu), se nejeví jako přiměřené. Je třeba upozornit na to, že by to představovalo nadměrnou zátěž, a vzhledem k tomu, že uznávání profesních kvalifikací pracovníků EU je stále ještě otevřenou otázkou (jak je uvedeno v nedávném aktu o jednotném trhu), vyzývá Evropskou komisi, aby tento požadavek přezkoumala a učinila ho méně omezujícím;

32. vítá, že návrh směrnice o převádění v rámci společností podporuje slučování rodin a uznává, že zvláštní režim pro rodinné příslušníky převáděné osoby by mohl skutečně přispět k tomu, že trh práce v EU bude pro tyto osoby atraktivnější;

33. doporučuje, aby další zákonodárci zvážili následující pozměňovací návrhy k návrhům těchto právních předpisů.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Sezónní zaměstnání – doporučený pozměňovací návrh 1

Čl. 6 odst. 3 návrhu týkajícího se sezónního zaměstnání

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 6 <i>Důvody pro zamítnutí</i> 1. Členské státy zamítnou žádost o přijetí do členského státu pro účely této směrnice vždy, když nejsou splněny podmínky uvedené v článku 5 nebo když byly předloženy dokumenty získány podvodně, padělány nebo pozměněny. 2. Členské státy mohou ověřit – zda by dotyčné volné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo státními příslušníky jiného členského státu EU nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v tomto členském státu a tvoří již součást trhu práce daného členského státu na základě právních předpisů EU nebo vnitrostátních právních předpisů – a žádost zamítnout. 3. Členské státy mohou žádost zamítnout, jestliže byly vůči zaměstnavateli za nenahlášenou práci a/nebo nezákonné zaměstnávání v souladu s vnitrostátním právem uplatněny sankce. 4. Členské státy mohou žádost zamítnout z důvodu počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati.	Článek 6 <i>Důvody pro zamítnutí</i> 1. Členské státy zamítnou žádost o přijetí do členského státu pro účely této směrnice vždy, když nejsou splněny podmínky uvedené v článku 5 nebo když byly předloženy dokumenty získány podvodně, padělány nebo pozměněny. 2. Členské státy mohou ověřit – zda by dotyčné volné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo státními příslušníky jiného členského státu EU nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v tomto členském státu a tvoří již součást trhu práce daného členského státu na základě právních předpisů EU nebo vnitrostátních právních předpisů – a žádost zamítnout. 3. Členské státy mohou žádost zamítnout, jestliže byly vůči zaměstnavateli <u>podle vnitrostátního práva uplatněny sankce za opakovaná vážná porušení předpisů</u> související s nenahlášenou prací a/nebo nezákonným zaměstnáváním v souladu s vnitrostátním právem uplatněny sankce. 4. Členské státy mohou žádost zamítnout z důvodu počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati.

Odůvodnění

Postihy uplatněné vůči zaměstnavatelům, kteří porušují předpisy, by měly být úměrné a odrazující. Neměly by však být automatické. Automatické postihy způsobují vyšší újmu potenciálním pracovníkům z třetích zemí, než zaměstnavatelům.

Sezónní zaměstnání – doporučený pozměňovací návrh 2

Článek 11 návrhu týkajícího se sezónního zaměstnání

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 11 <i>Délka pobytu</i> 1. Sezónním pracovníkům se umožní pobyt v maximální délce šesti měsíců v každém kalendářním roce a poté se sezónní pracovníci vrátí do třetí země. 2. Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 a za předpokladu, že jsou splněna kritéria článku 5, jsou sezónní pracovníci oprávněni svou smlouvu prodloužit nebo být zaměstnáni jako sezónní pracovníci u jiného zaměstnavatele.	Článek 11 <i>Délka pobytu</i> 1. Sezónním pracovníkům se umožní pobyt v maximální délce šesti <u>devíti</u> měsíců v každém kalendářním roce a poté se sezónní pracovníci vrátí do třetí země. 2. Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 a za předpokladu, že jsou splněna kritéria článku 5, jsou sezónní pracovníci oprávněni svou smlouvu prodloužit nebo být zaměstnáni jako sezónní pracovníci u jiného zaměstnavatele.

Odůvodnění

V textu stanoviska bylo vysvětleno, že v některých členských státech a v určitých odvětvích vykonávají sezónní pracovníci úkoly o délce přesahující šest měsíců. Navrhuje se proto daný limit prodloužit.

Převádění v rámci společností – doporučený pozměňovací návrh 1

Článek 5 návrhu týkajícího se převádění v rámci společností

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 5 <i>Kritéria pro přijetí</i> 1. Aniž by byl dotčen článek 10, každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice: a) předloží doklady o tom, že hostitelský subjekt a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků; b) předloží doklady o zaměstnání v rámci stejné skupiny podniků po dobu nejméně 12 měsíců bezprostředně předcházejících datu převedení v rámci společnosti, pokud to vyžadují vnitrostátní předpisy, a že po splnění svého úkolu bude schopen nebo schopna přejít zpět do subjektu patřícího do této skupiny podniků a usazeného ve třetí zemi; c) předloží dopis o zařazení vydaný zaměstnavatelem, včetně: i) doby trvání převedení a umístění hostitelského subjektu nebo subjektů v příslušném členském státu, ii) dokladů, že v hostitelském subjektu nebo subjektech v příslušném členském státu zastává pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty, iii) výši platu, jež bude vyplácen po dobu převedení,	Článek 5 <i>Kritéria pro přijetí</i> 1. Aniž by byl dotčen článek 10, každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice: a) předloží doklady o tom, že hostitelský subjekt a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků; b) předloží doklady o zaměstnání v rámci stejné skupiny podniků po dobu nejméně 12 měsíců bezprostředně předcházejících datu převedení v rámci společnosti, pokud to vyžadují vnitrostátní předpisy, a že po splnění svého úkolu bude schopen nebo schopna přejít zpět do subjektu patřícího do této skupiny podniků a usazeného ve třetí zemi; c) předloží dopis o zařazení vydaný zaměstnavatelem, včetně: i) doby trvání převedení a umístění hostitelského subjektu nebo subjektů v příslušném členském státu, ii) dokladů, že v hostitelském subjektu nebo subjektech v příslušném členském státu zastává pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty, iii) výši platu, jež bude vyplácen po dobu převedení,

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
d) předloží doklady, že má profesní kvalifikaci, která je zapotřebí v členském státě, kde byl přijat na pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty, tj. požadovanou vysokoškolskou kvalifikaci; e) předloží doklady o tom, že splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů a upravují regulované povolání, které bude převáděná osoba vykonávat; f) předloží platný cestovní dokument podle vnitrostátního práva a případně žádost o vízum nebo vízum; g) aniž jsou dotčeny stávající dvoustranné dohody, předloží doklad o tom, že sjednal nemocenské pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotyčného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak uvedeno ve vnitrostátních právních předpisech, a to na období, během nichž nebudou v souvislosti s pracovní smlouvou či z důvodu pracovní smlouvy taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány; h) bude považován za osobu, která nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví. 2. Pokud jde o výši platu poskytovaného v průběhu převedení, členské státy požadují splnění všech podmínek stanovených v právních nebo správních předpisech anebo všeobecně použitelných kolektivních smlouvách, jež se uplatňují na vyslané pracovníky v podobné situaci a v příslušných oborech povolání. Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivních smluv, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu. 3. Kromě dokladů uvedených v odstavcích 1 a 2 každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí jako absolvent-stážista, předloží dohodu o odborné přípravě, včetně popisu programu odborné přípravy, jeho trvání a podmínek, za kterých bude žadatel pod dohledem v tomto programu. 4. Pokud se převedení týká subjektů umístěných v několika členských státech, každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice, předloží doklad o oznámení uvedeném v čl. 16 odst. 1 písm. b). 5. Každá změna, která má dopad na podmínky pro přijetí uvedené v tomto článku, se oznámí příslušným orgánům dotyčného členského státu.	d) předloží doklady, že má profesní kvalifikaci, která je zapotřebí v členském státě, kde byl přijat na pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty, tj. požadovanou vysokoškolskou kvalifikaci; e) předloží doklady o tom, že splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů a upravují regulované povolání, které bude převáděná osoba vykonávat; f) předloží platný cestovní dokument podle vnitrostátního práva a případně žádost o vízum nebo vízum; g) aniž jsou dotčeny stávající dvoustranné dohody, předloží doklad o tom, že sjednal nemocenské pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotyčného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak uvedeno ve vnitrostátních právních předpisech, a to na období, během nichž nebudou v souvislosti s pracovní smlouvou či z důvodu pracovní smlouvy taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány; h) bude považován za osobu, která nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví. 2. Pokud jde o výši platu poskytovaného v průběhu převedení, členské státy požadují splnění všech podmínek stanovených v právních nebo správních předpisech anebo všeobecně použitelných kolektivních smlouvách, jež se uplatňují na vyslané pracovníky v podobné situaci a v příslušných oborech povolání. Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivních smluv, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu. 3. Kromě dokladů uvedených v odstavcích 1 a 2 každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí jako absolvent-stážista, předloží dohodu o odborné přípravě, včetně popisu programu odborné přípravy, jeho trvání a podmínek, za kterých bude žadatel pod dohledem v tomto programu. 4. Pokud se převedení týká subjektů umístěných v několika členských státech, každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice, předloží doklad o oznámení uvedeném v čl. 16 odst. 1 písm. b). 5. Každá změna, která má dopad na podmínky pro přijetí uvedené v tomto článku, se oznámí příslušným orgánům dotyčného členského státu. <u>6. Státní příslušníci třetích zemí, u kterých se má za to, že představují hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, nejsou pro účely této směrnice přijímáni.</u>

Odůvodnění

V současném znění návrhu směrnice není stanoveno, že členské státy mohou zamítnout žádost z důvodů veřejného zdraví, veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Výbor navrhuje, aby tyto důvody pro zamítnutí byly ve směrnice stanoveny.

Převádění v rámci společností – doporučený pozměňovací návrh 2

Článek 6 návrhu týkajícího se převádění v rámci společností

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 6 <i>Důvody pro zamítnutí</i> 1. Členské státy žádost zamítnou, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v článku 5 a pokud předložené doklady byly získány podvodně, byly padělány či pozměněny. 2. Členské státy zamítnou žádost, jestliže byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nenahlášenou práci a/nebo nezákonné zaměstnávání. 3. Členské státy mohou žádost zamítnout z důvodu počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati. 4. Pokud se převedení týká hostitelských subjektů, které se nacházejí na území několika členských států, ten členský stát, v němž byla žádost podána, omezí územní platnost povolení pouze na ty členské státy, kde jsou podmínky podle článku 5 splněny.	Článek 6 <i>Důvody pro zamítnutí</i> 1. Členské státy žádost zamítnou, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v článku 5 a pokud předložené doklady byly získány podvodně, byly padělány či pozměněny. 2. Členské státy zamítnou žádost, jestliže byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za <u>opakovaně vážná porušení předpisů související s nenahlášenou prací</u> a/nebo nezákonným zaměstnáváním. 3. Členské státy mohou žádost zamítnout z důvodu počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati. 4. Pokud se převedení týká hostitelských subjektů, které se nacházejí na území několika členských států, ten členský stát, v němž byla žádost podána, omezí územní platnost povolení pouze na ty členské státy, kde jsou podmínky podle článku 5 splněny.

Odůvodnění

VR souhlasí s uplatňováním určitých postihů vůči zaměstnavatelům, kteří porušují předpisy. Tyto postihy by měly být úměrné a odrazující, neměly by však být automatické. Automatické postihy způsobují vyšší újmu potenciálním pracovníkům z třetích zemí, než zaměstnavatelům.

Převádění v rámci společností – doporučený pozměňovací návrh 3

Čl. 14 odst. 1 návrhu týkajícího se převádění v rámci společností

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 14 <i>Práva</i> Bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr budou mít osoby převedené v rámci společnosti právo na: 1. pracovní podmínky, jež se uplatňují na vyslané pracovníky nacházející se v podobné situaci, jak vyplývá z právních nebo správních předpisů anebo všeobecně	Článek 14 <i>Práva</i> Bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr budou mít osoby převedené v rámci společnosti právo na: 1. <u>tytéž</u> pracovní podmínky jako zaměstnanci pocházející z EU a nacházející se ve srovnatelné situaci v zemi pobytu, jež se uplatňují na vyslané pracovníky

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
použitelných kolektivních dohod členského státu, do nějž byly podle této směrnice přijaty. V případě neexistence systému, který by stanovoval všeobecnou použitelnost kolektivních dohod, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních dohod, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních dohod, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace práce na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu. 2. rovné zacházení se státními příslušníky hostitelského členského státu s ohledem na: a) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně dávek poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti; b) uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy; c) aniž jsou tím dotčeny stávající dvoustranné dohody, ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Rady (ES) č. 883/2004. V případě mobility mezi členskými státy a aniž by byly dotčeny stávající dvoustranné dohody, se odpovídajícím způsobem použije nařízení (ES) č. 859/2003; d) aniž je tím dotčeno nařízení (ES) č. 859/2003 a stávající dvoustranné dohody, vyplácení zákonem stanoveného důchodu založeného na předchozím zaměstnání pracovníka v okamžiku jejich odchodu do třetí země; e) přístup ke zboží a službám a poskytování zboží a služeb zpřístupněných veřejnosti s výjimkou obecního bydlení a poradenských služeb poskytovaných službami zaměstnanosti. Právem na rovné zacházení uvedeným v odstavci 2 nejsou dotčena práva členského státu odejmout nebo zamítnout prodloužení platnosti povolení v souladu s článkem 7.	nacházející se v podobné situaci, jak vyplývá z právních nebo správních předpisů anebo všeobecně použitelných kolektivních dohod členského státu, do nějž byly podle této směrnice přijaty. V případě neexistence systému, který by stanovoval všeobecnou použitelnost kolektivních dohod, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních dohod, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních dohod, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace práce na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu. 2. rovné zacházení se státními příslušníky hostitelského členského státu s ohledem na: a) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně dávek poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti; b) uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy; c) aniž jsou tím dotčeny stávající dvoustranné dohody, ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Rady (ES) č. 883/2004. V případě mobility mezi členskými státy a aniž by byly dotčeny stávající dvoustranné dohody, se odpovídajícím způsobem použije nařízení (ES) č. 859/2003; d) aniž je tím dotčeno nařízení (ES) č. 859/2003 a stávající dvoustranné dohody, vyplácení zákonem stanoveného důchodu založeného na předchozím zaměstnání pracovníka v okamžiku jejich odchodu do třetí země; e) přístup ke zboží a službám a poskytování zboží a služeb zpřístupněných veřejnosti s výjimkou obecního bydlení a poradenských služeb poskytovaných službami zaměstnanosti. Právem na rovné zacházení uvedeným v odstavci 2 nejsou dotčena práva členského státu odejmout nebo zamítnout prodloužení platnosti povolení v souladu s článkem 7.

Odůvodnění

VR se domnívá, že je nutné zaručit rovné zacházení pro pracovníky převedené v rámci společnosti. Tento pozměňovací návrh vyplývá z téže argumentace. Směrnice „o modré kartě“ ⁽⁶⁾ a „o dlouhodobě pobývajících rezidentech“ ⁽⁷⁾ navíc zaručují rovné zacházení vysoce kvalifikovaným pracovníkům.

⁽⁶⁾ Srv. čl. 14 odst. 1 směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 17.

⁽⁷⁾ Srv. čl. 11 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

Převádění v rámci společností – doporučený pozměňovací návrh 4**Článek 16 návrhu týkajícího se převádění v rámci společností**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 16 <i>Mobilita mezi členskými státy</i> 1. Státní příslušníci třetích zemí, jimž bylo vydáno povolení k pobytu pro osobu přeloženou v rámci společnosti v prvním členském státě, kteří splňují podmínky pro přijetí podle článku 5 a kteří žádají o povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti v jiném členském státě, mohou pracovat v jakémkoli subjektu usazeném v tomto členském státě, který náleží do téže skupiny podniků a v zařízeních klientů tohoto hostitelského subjektu, jsou-li splněny podmínky vyplývající z čl. 13 odst. 4, na základě povolení k pobytu vydaném v prvním členském státě a dodatečného dokladu podle čl. 11 odst. 4, pokud: a) doba převedení v druhém členském státu (státech) nepřekročí dvanáct měsíců; b) žadatel předložil před svým převedením do druhého členského státu příslušnému orgánu tohoto státu doklady podle čl. 5 odst. 1, 2 a 3 týkající se převedení do tohoto členského státu a poskytl doklady o tom, že tyto doklady již předložil v prvním členském státě. 2. Pokud doba převedení v druhém členském státě přesáhne dvanáct měsíců, může tento stát požadovat předložení nové žádosti o povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti v tomto členském státě. Pokud příslušné právní předpisy vyžadují v rámci výkonu mobility vízum nebo povolení k pobytu, tato víza nebo povolení se vydají včas ve lhůtě, která nebrání splnění úkolu při ponechání dostatečné lhůty na to, aby příslušné orgány zpracovaly žádosti. Členské státy nebudou požadovat, aby osoby převedené v rámci společnosti opustily jejich území za účelem podání žádosti o víza nebo povolení k pobytu. 3. Maximální délka povolení k pobytu je omezena na tři roky pro manažery a specialisty a na jeden rok pro absolventy-stážisty.	Článek 16 <i>Mobilita mezi členskými státy</i> 1. Státní příslušníci třetích zemí, jimž bylo vydáno povolení k pobytu pro osobu přeloženou v rámci společnosti v prvním členském státě, kteří splňují podmínky pro přijetí podle článku 5 a kteří žádají o povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti v jiném členském státě, mohou pracovat v jakémkoli subjektu usazeném v tomto členském státě, který náleží do téže skupiny podniků a v zařízeních klientů tohoto hostitelského subjektu, jsou-li splněny podmínky vyplývající z čl. 13 odst. 4, na základě povolení k pobytu vydaném v prvním členském státě a dodatečného dokladu podle čl. 11 odst. 4, pokud: a) doba převedení v druhém členském státu (státech) nepřekročí dvanáct měsíců; b) žadatel předložil před svým převedením do druhého členského státu příslušnému orgánu tohoto státu doklady podle čl. 5 odst. 1, 2 a 3 týkající se převedení do tohoto členského státu a poskytl doklady o tom, že tyto doklady již předložil v prvním členském státě. <u>2. Druhý členský stát má právo zamítnout žádost vztažující se na jeho území ze stejných důvodů jako první členský stát. Článek 6 směrnice se použije analogicky.</u> 2.3. Pokud doba převedení v druhém členském státě přesáhne dvanáct měsíců, může tento stát požadovat předložení nové žádosti o povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti v tomto členském státě. Pokud příslušné právní předpisy vyžadují v rámci výkonu mobility vízum nebo povolení k pobytu, tato víza nebo povolení se vydají včas ve lhůtě, která nebrání splnění úkolu při ponechání dostatečné lhůty na to, aby příslušné orgány zpracovaly žádosti. Členské státy nebudou požadovat, aby osoby převedené v rámci společnosti opustily jejich území za účelem podání žádosti o víza nebo povolení k pobytu. 3.4. Maximální délka povolení k pobytu je omezena na tři roky pro manažery a specialisty a na jeden rok pro absolventy-stážisty.

Odůvodnění

VR se domnívá, že stávající znění článku 16 návrhu konkrétně neumožňuje členským státům následujícím po státu prvního přijetí zamítnout žádost o přijetí, a poznamenává, že by se tak obešlo jejich právo rozhodnout o počtu státních příslušníků třetích zemí přijímaných na jejich území. Navrhuje proto odpovídajícím způsobem změnit návrh.

V Bruselu dne 31. března 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS